

மொன்த்தன் அர்த்தங்கள்

மலர் சிதம்பரப்பிள்ளை

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

கனேஷ குமார்
இவிப்புக் கூட்டுத்தாபங்கள்

பெண்ணையான நட்புடன்.....

இக்கவீதை நாலை
அறிமுகம் செய்து வைப்பதில்
பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்!

CTBC

416- 429-2822

www.ctbc.com

மொன்ற்தன் அர்த்தங்கள்

முப்புறவு முழுது வியாபாரத்
நிலபாதைகளுடைய

பப்பிள மலை

வாரிட்டி

வணக்க சுமார்கள்

மாநாடு சுமினாடு

(முதல் நிலைகள்)

மலர் சிதம்பரப்பிள்ளை

மனிமேகலைப் பிரசரம்

தபால் பெட்டி எண் : 1447

7 (ப.எ.4), தணிகாசலம் சாலை,

தியாகராய் நகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 24342926

தொலைநகல் : 0091-44-24346082

மின் அஞ்சல் : manimekalai@eth.net

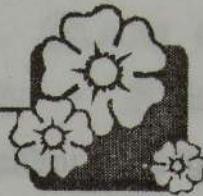
WebSite : www.tamilvanan.com

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு
 ஆசிரியர்
 மொழி
 முதற் பதிப்பு
 உரிமை
 தாளின் தன்மை
 நூலின் அளவு
 அச்சு எழுத்து அளவு
 மொத்த பக்கங்கள்
 நூலின் விலை
 அட்டைப்பட ஓவியம்
 லேசர் வடிவமைப்பு
 அச்சிட்டோர்
 நூல் கட்டுமானம்
 வெளியிட்டோர்

மௌனத்தின் அர்த்தங்கள்
 மலர் சிதம்பரப்பிள்ளை
 தமிழ்
 2005
 கண்டியத் தமிழ் ஓவிபரப்புக்
 கூட்டுத்தாபனம்
 மேப்லித்தோ
 கிரெனன் சைஸ்
 (12½ x 18½ செ.மீ.)
 11 புள்ளி
 208
₹. 55.00
 ஜிமால்
 கிறிஸ்ட் கம்ப்யூட்டர்ஸ்
 ① 23725639
 ஸ்கிரிப்ட் ஆஃப்ஸெட்
 சென்னை - 94.
 தெயல்
 மணிமேகலைப் பிரைஸ்ரம்
 சென்னை - 17.

சமர்ப்பணம்

மறைந்த என் துணைவருக்கு

என்னுயிர்க் குயிராய்

என்னுள் கலந்து

உறவாடி வழிகாட்டி

வாழ்க்கைப் பாதையை

மலர்ப் பாதை ஆக்கி

மகிழ்வித்து மறைந்தார் - இன்னும்

தோன்றாத் துணைவராய்

வழிநடாத்தி வரும் - என்

அன்பிற் குரியவர் பாதார விந்தத்தில்

மௌனத்தின் அர்த்தங்கள்

மலர்க் கொத்தைச்

சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்

மலர் சிதம்பரப்பிள்ளை

வாசிப்பு

கனடியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக்
கூட்டுத்தாபன அதிபர் வழங்கிய

தீபிப்பை

வணக்கம் -

வாசிப்பவர்களுக்கு வணக்கம் -

வாசித்து அதனை மீண்டும் சுவாசிப்பவர்களுக்கு
இனிமையான வணக்கம் -

சுவாசித்து வாசித்துச் சுவாசிப்பவர்களுக்கு
மீண்டும் - மீண்டும் இதயம் நிறைந்த வணக்கம்.

என்ன பீடிகை என்று நீங்கள் நினைப்பது என்
இதயம் வரை கேட்கிறது. மூளைக்குத் தெரியாமல்
பேசுபவர்களும், இதயத்துக்கு கேட்காமல்
உரையாடுபவர்களும் நிறைந்து கொண்டு வருகின்ற
இன்றைய நாட்களில் மூளையிடம் கேட்டு இதயத்துக்குச்
சொல்லி எழுதுகோலில் மை இட்டு தாளில் தலை
வணங்கும் உங்கள் பேணாக்களுக்கு என் முதல் வணக்கம்
- இதுதான் உண்மையான வணக்கம். என் மூளையிடம்
கேட்டு என் இதயத்துக்குச் சொல்லி அனுமதி கேட்டு
எழுதுகின்றேன் - எங்கள் வானலை வளாகத்தில் எத்தனை
ஆயிரம் தாமரைகள் - அத்தனை தாமரைகளுக்குள்ளும்-

நீங்கள் மட்டும் எப்படி! இப்படி? எப்பிடி என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவான சொல்.... இப்படி என்பதுதான் விலகி வேறாகி வேறோன்றி நிற்கிறது - இப்பிடி என்பது பொதுவானது அல்ல - இப்படியான கவிதைகள் இது வரை கேட்டதில்லை - இப்படியானவர்களை இதுவரை கண்டதில்லை. இப்படியான எழுத்துகளை இதுவரை உலக வான் பரப்பில் யாரும் விதைத்தத்தில்லை - உங்கள் விதைகள் வேறோன்ற நாங்கள் நல்ல நிலப்பரப்பினோம் என்பதுதான் உண்மை. இந்த நிலத்தில் இன்னும் விதையுங்கள் - விதைக்காக ஏங்கி நிற்கும் உழவன்போல் உங்களிடம் யாசித்து நிற்கின்றேன்.

என்றென்றும்

உங்களை நேசிக்கும்

இனய பாரதி

ஏற்பாடு வேற்றுகிறேன் என்றும் நேசிக்கும்

ஷபாஞ்ச டிபிப் ஸ் டிபப்பி டிபப்பா வ்ரைய ரங்கம்பி
ஒந்துபாஞ்ச டிப்பி ... என்ற மாநாடுபா வ்ரக்ராவின்சே
ஷபாஞ்ச டிபிப்பி கூடியில் நின்ற கோராவில் கொராவில் கீரிய
மு. மேத்தாவின்

வாழ்த்துக்கரை

கனேடிய தமிழ் ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வாணொலியில்
ஏற்றுநீரி கூடுதல் வரையாக ஒந்துபாஞ்ச டிபப்பா வ்ரக்ராவின்சே
ஏப்பள்ளுப்புக் கூடுதலி நின்ற காலத்துமிகு - ரங்கம்பாக்கமிகு
அருமை நன்பர் கலாராஜன் அவர்களின் கவியரங்கத்தில்
உலாவந்த கவிதைகள் இவை.

காற்றுத்தேரேறிக் காதுகளில் பவனிவந்து
நெஞ்சமெனும் மேடையில் நிலைத்து நிற்பவை!

தொலை தூரத்திலிருந்து ஓலிக்கும்
இந்தச் சங்கேதச் சங்கீதங்களை
தமிழினத்தின் வெற்றிப் பெருமிதமாகவும்
விழுப்புண் பதக்கமாகவும் கருதுகிறவன் நான்.

இளைய குயில்கள் இசைபாடும் தமிழ்ச்
சோலையில், முதிய தலைமுறையின்
அனுபவக் களஞ்சியத்திலிருந்து, புதையல்
எடுத்திருக்கும் முயற்சி போற்றத்தக்கது!

புலம் பெயர்ந்து சென்றாலும்
நிலம் பெயர்ந்து சென்றாலும்
தமிழ் உளம் பெயர்ந்து செல்லாமல் -

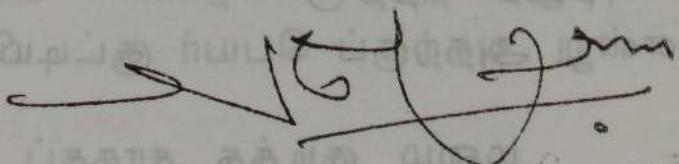
செல்லுமிடமெங்கும் செந்தமிழைச்
சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி வைக்கும்
என் கவிஞர்களுக்குச் சிரம் தாழ்ந்த
வணக்கங்கள்.

முதிய விழுதுகளாய், முத்தமிழின்
பொழுதுகளாய் விளங்கும் இக்கவிஞர்தம்
முகவரி -
உலகமெங்கும் உலவி வரட்டும்!
தம்மை மறந்தார்க்கும்
தமிழ் இன உனர்வு தரட்டும்!

உனர்வுகளில் - உன்மை!
எழுத்துக்களில் - தின்மை!
இவை - எழுதியவர்தம் பெருமை!
இனிய தமிழன்பர்கள்
இதயவாசல் திறந்து
இக்கவிதைகளை வரவேற்க வேண்டும்.

சென்னை,

18.1.2006.

(மு. எம்.ஏ.)

வாழ்த்துரை

டக்டூ இடுக்கி புதையக் குரல்

தமிழின் அலை ஓசை இன்று உலகெங்கும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம், அந்தத் தீவும் அந்தத் தீவின் மக்களும்தாம்.

எந்தத் திசைகளில் கிளை விரித்தாலும் பூப்புத்தாலும் தங்கள் வேர்களை தாய்மண்ணின் மனத்தோடும் ஈரத்தோடு காப்பாற்றி வருகிறவர்கள் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள்.

கன்டாவில் வாழும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் மலர் சிதம்பரப்பிள்ளை தனது தமிழை நுட்பமான கவிதைகளாக வடித்துத் தந்திருக்கிறார். ‘மெளனத்தின் அர்த்தங்கள்’ என்று அதற்குப் பெயர் சூட்டியிருக்கிறார்.

மழை குடித்த சாதகப் பறவையின் குரல்போல இனிக்கிறது இவரது கவிதைகளின் குரல். இவரது கவிதை விரல்களோடு கை குலுக்கிக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கனடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டு ஸ்தாபனக் காற்றலையில் நம் காதுகளில் தேன் பாய்ச்சிய இந்தக் கவிதைகள் இப்போது நூலாகி நமது கைகளில் தவழ்கிறது.

இது வெறும் நூல் அல்ல. புரட்சிக்கவிஞன் பாரதிதாசன் சொன்னதுபோல நமது இளமைக்குப் பால்; புலவர்க்கு வேல்; அறிவுக்குத் தோள்; கவிதைக்கு வைரத்தின் வாள்!

மலர் சிதம்பரப்பின்னையை மனநெகிழ்ச்சியுடன் வணங்குகிறேன்; வாழ்த்துகிறேன்!

என்றென்றும்
அன்புடன்

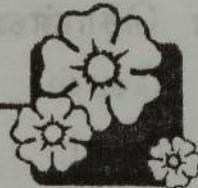
பழநிபாரதி

A-3, பூபதி நகர்,
சென்னை - 600 024.

கலையாட்டு இடம் கூப்பாப்பிளி முனித் யானக
க்கூற்றி மலீக்யாப் கூறுவி சிரிக்கழுதை வரு கூமினையுறை
குருசிஞ்சாது ஸ்ரீகாலை ஜுவது தோண்டு நூபவிப்பி சுக்காலைக

கூடுமீதுக்கீப்பாடு மூடு கூடு மறைகி செல்

வஸ்தித்துரை

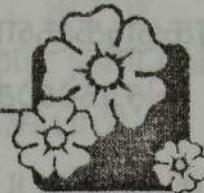

கூட்டுமலைக்கீர்த்திய மாநாளாங்கில்பாபம்புதி ரைய

முக்கனி எடுத்து முன்றையும் பிழிந்து
இப்பனிப் பூமியில் இசைக்கும் குயில்காள்
எக்கவி கொண்டு ஏத்துவேன் சொல்வீர்!
சொற்றிறம் பொருள்வளம் கற்பனை செறிந்த
நற்கவித் திறத்தை நவில்தல் எப்படி
கற்கக் கற்கக் கவினுறு சீர்கள்
உணர்ச்சி ஊட்டி, உளத்தில் மின்னல்
கணத்தில் பாய்ச்சக் கவிதை ஆற்றி
உவமை உருவகம் உயர்ந்த அணிகலன்
இவைதனைக் கோர்த்து இன்னொலி சேர்த்து
எவைதிறம் என்று ஏங்கிடக் கேட்கச்
சபையினர் சுவைக்கச் சாற்றிட விரும்பும்
மக்கள் கலைஞர் மலர்சிதம் பரப்பின்னள
தக்க சொற்கள் தவறாது சேர்த்து
பக்குவமாய்ப் பாக்கள் பாடிட
சொக்கனைப் போற்றுவென் சுடர்புகழ் பரப்பவே!

நடவடிக்கை முன்னர் சொல்லப்படும் வகுக்குறைகளை விடுவது தமிழ்த்தாயிற்கு ஒரு வகுக்குறை நடவடிக்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வழித்துறை

தமிழ்த்தாயிற்கு காதில் குண்டலகேசியும் கழுத்தில் சிந்தாமணியும் கையில் வளையாபதியும் இடையில் மேகஸையும் காலில் சிலம்பும் மட்டும் காணுமா?

கனேடியத் தமிழ் ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாப்னம் தமிழ்த்தாயை மேலும் அலங்கரிக்க விரும்பி உருவாக்கியது-வெட்ட வெளிதனில் கொட்டிக் கிடக்கின்றது.

அது கவின் மிகு தமிழ் கவிதா ராஜ அரங்கம்.

அது எழில் மிகு இமிழ் கலா ராஜ சங்கம்

வாராவாரம் பொதுத்தத்தலைப்பு அதுவும் புதுத் தலைப்பு - கவிஞர்களுக்காக வழங்கப்படும். கவிதைகளுக்காகத் தரப்படும்.

முதல் ஓலிபரப்பிலேயே பிறர் இதயங்களை கவர்ந்து இழுப்பவர்களும் உண்டு.

மீள் ஓலிபரப்பில் கூட தமது வார்த்தைகளை வலிந்து இழுப்பவர்களும் உண்டு.

மனசை மலர்த்தும் கவிதைகள் ஏராளம். அழகும் மென்மையும் மிக்க கவிதைகள் தாராளம்.

காற்றலையில் தேன் கலந்து கர்வத் தோடு கவிபடைப்பவர்கள் பலர்.

அவர்களுக்குள் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களுள் குரல்விட்டுச் சொல்லக் கூடியவர்கள் சிலர்.

மலர்சிதம்பரப்பிள்ளை, கமலா சந்திரன், தங்கமுத்து தம்பித்துரை ஆகிய மூவரும் அந்தச் சிலருள் முன்னணியிலும் உள்ளார்கள். முன் மாதிரியாகவும் உள்ளார்கள்.

மூன்று பெண்கள் மட்டுமேல்ல, கவியரங்கின் மூன்று கண்கள். மதிப்பெண்கள் மிகுதியாகப் பெறும் உயர் மதிப் பெண்கள்.

அன்னைத் தமிழுக்கு அணி செய்யும் அழகு தமிழ் அன்னையர்.

நெடுங்காலத்துக்கு ஞாபகம் வைத்திருக்க வேண்டிய கவிஞர்கள்.

மெளனத்தின் அர்த்தங்கள், என் கனவுப் புதையல்கள், வாடகை இல்லாத அழகிய வீடு, என்பன முறையே இந்த மூன்று திருமதிகளின் மூன்று கண்ணிப் படைப்புகள்.

நெடுங்காலத்துக்கு ஞாபகம் வைத்திருக்க வேண்டிய கவிதைகள்.

எளிமையான எழுத்துகள். வசீகரிக்கும் வார்த்தைகள். இயல்பான சொற் பிரயோகங்கள், இறுக் கமான வரியமைப்புகள். விபரிக்கும் காட்சியில் அனுபவ வீச்சு!

இனிமை இதயத்துள் விரிக்கின்றது. மனதைத் தொட்டுச் சிலிர்க்கின்றது. லகரியை உள்ளத்தில் ஏற்றுகின்றது.

இவர்கள் மூவரும் கணேடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் மூலமே கவிஞர்களாயினர் என்பது ரகசியமாக ஓர் அதிசயம்! அதிசயமாக ஒரு ரகசியம்!!

மெளனத்தின் அர்த்தங்கள் என்ற இந்தக் கவிதைத் தொகுதியைத் தனது முதலாவது நூலாகத் தருபவர் மலர் சிதம்பரப்பிள்ளை.

அப்பாக்குட்டி-செல்லாச் சிக்கு ஏகபுத்திரியாக மண்டைதீவில் பிறந்தார்.

செல்வமலர் என்பது இயற்பெயர். எளிமை-இனிமை-நேயம்-நிறைந்தவர். பொறியலாளர் புஷ்பராஜா கணவராகி நாலு பிள்ளைகளுக்குத் தாயானார்.

கணவரின் முழுப் பெயரின் முதற் பெயர் சிதம்பரப்பிள்ளை. மண்டைதீவு வித்தியாசாலை - ராமநாதன் கல்லூரி - யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி ஆகியவற்றில் படித்தார்.

கல்முனை-பதுளை-சிலாபம்-ரத்தினபுரி-கொழும்பு-யாழ்ப்பாணம் என்ற இடங்களில் படிப்பித்தார்.

பள்ளிக்கூட நாட்களில் எழுதும் திறன் இதயத்தில் பள்ளி கொண்டிருந்தது.

இந்தியாவும் இங்கிலாந்தும் நெஜீரியாவும் ஒல்லாந்தும் சென்று வந்த இதர நாடுகள்.

1994ல் கணவருடன் கண்டா வந்தார். ஒன்பது மாதங்களின் பின் கணவர் உயிர்பிரிந்தார்.

கனேடிய தமிழ் ஓலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தால் கவிதை படைக்கும் ஆற்றல் உயிர்த்தது.

முதலாவது கவிதை விளக்கும் விட்டில் பூச்சிகளும்.

சில கவிஞர்களுக்கு வரலாறு உண்டு.

வரலாற்றில் சில கவிஞர்கள் உண்டு.

இதில் இவர் இரண்டாவது வகை.

உணர்வின் ஆழத்திலிருந்து பீறிட்டுக் கிளம்புகின்றது உவகை.

தொடர் வெற்றிகளை தொடராக்கும் கனேடிய தமிழ் ஓலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனம் தனது பத்தாவது ஆண்டு நிறைவுப் பரிசாக இம் மூன்று கவிதை நூல்களையும் தனித்தனியே வெளியிட்டுப் பெருமிதம் கொள்கின்றது. இதயம் நிறைகின்றது. இதயத்தில் நிறைகின்றது

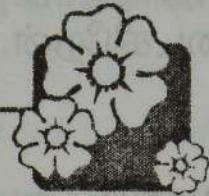
வளைந்து-குழைந்து-நெளிந்து-நெகிழ்ந்து-மகிழ்ந்து மலர்கிறது மனசு.

வாழ்க வளமுடன்!

பாஞ்சாலன் எஸ்.ஜெகதீசன்.

கூவிக்கு குக்குங்கு மாங்கு சூரியங்குங்கு வதுக்குங்குவினா
நீரிக மற்க ஸிங்குங்கு சூங்குங்கு ராங்கு சூருக்காவுக்குங்கு
நெக்குங்கு நெக்குங்குப்புங்கு குக்குங்குங்கு நூக்குங்குங்கு
நூக்குங்குங்கு நூக்குங்கு நூக்குங்கு நூக்குங்கு நூக்குங்கு

வஸ்தித்துரை

இலக்கிய மலைகளின் முகடுகளைத் தொட்டு
அணைக்க முகில்களுக்கு வழி காட்ட கனேடிய தமிழ்
ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் என்றுமே தயங்கியது இல்லை.
அந்த வகையில் முதன்மையானதாக காற்றலையில்
“வெட்டவெளியில் கொட்டிக் கிடக்கிறது” எனும்
கவிப்பூங்கா மினிர்கிறது. இங்கு இசைக்கருவிகள் கிடையாது.
“நா”வே கருவியாகும். “தமிழே” இசையாகும். இந்நிகழ்ச்சி
இதமாய் அணைக்கும், எழிலாய் துலங்கும், செவிப்புலன்
தேடி போர்ப்பறை அறையும். ஒலித்தடம் பதித்து
உள்ளங்களை உரசும். தனித்துவமான எண்ணங்களின்
சங்கமம். ஒரு தலைப்பினுள்ளே பல பிம்பங்களைப்
பிரதிபலிக்கும் ஆடி. இத்தகைய நிகழ்ச்சியினைச் சில
காலங்கள் பொறுப்பேற்று நடாத்தியவள் என்ற வகையில்
எனக்கு வாராவாரம் வானலை வாசல் தட்டும் திருமதி.
மலர் சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களின் பரிச்சயம் கிட்டியது.
நுட்பமும், அணிவகுப்பும் இவருடைய கவிதையின்
இருகண்கள். எழுதுகோல்களால் பேசாத விடயங்கள் இவர்
அகராதியில் இல்லை என்றே கூறுவேண்டும். தளிவையும்,
நல்முடிவுகளையும் இலாவகமாக கவி வடிவில் புனைவது

எல்லோருக்கும் சாத்தியமாகாது ஆனால் இவருக்கு மிகமிகச் சாத்தியமாகிறது. இவர் சொற்களைச் செதுக்கி கட்டிய கவிதா மாளிகைகள் பிரமிக்கத்தக்கன. காற்றலை கவிதைகள் இன்று மாற்றம் கண்டு ஏட்டினில் பதிவதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இதமாய் வருடம் இன்கவி சுமந்து
வான்வழி வந்து

வளிபரவி வசைத்தவரே!

ஏட்டினில் உங்கள் எழுதுகோல் பரப்பி
காட்டிய காவியத்தை

புவியது போற்றிட புன்னகை ஏந்தி
பொன்மலராய் வாழியவே!

வாழ்த்துக்ஞடன்

சகாரா.

குப்பாப்ஸிலே டுமிகு தயாவிக மாதை
ஒன்றுவெடி நூலும் காட்சிஸ்டீமீ நூபாத்துடுப்பை
கண்டியத் தமிழ் ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன நடத்துனர்
அருள்நெறி செல்வம் அவர்களின்....

அன்புறை

எனக்குப் பிடிக்கும்; கவிதைகள் என்றால்
மிகவும் பிடிக்கும். கவிதை மொழி கேட்பது கடவுளுக்கே
பிடிக்கிறது என்றால் நான் எம்மாத்திரம்.

கவிதையில் இசை சேர்த்து பரம்பொருளைப் பாடி
முத்தி பெற்றவர் வரலாற்றையே எங்கள் மதம் பாடமாக
போதிக்கின்றது.

புராணங்கள் இதிகாசங்கள் எங்கள் பழம்பெரும்
காப்பியங்கள் எல்லாமே கவிதையில்தான் பிறந்தது.

இதனால் எனக்குக் கவிதை என்றால் நன்றாகப்
பிடிக்கும்.

நால்வர் தமிழில் எனக்கு அதிக ஈடுபாடு உண்டு.
இப்பொழுது இந்த மூவர் தமிழ் கவிதைத் தொகுப்புகளாக
ஒரே நேரத்தில் வெளிவருவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி
அடைகிறேன்.

அதுவும் கண்டியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வெளியீடாக வருவது மேலும் என்மகிழ்ச்சியை அதிகரிக்க வைக்கிறது.

மலர் சிதம்பரப்பின்னை இவர் தமிழ் உண்டு மகிழாதார் இலர் என்றே சொல்வேன். இவர் கவிதையில் கருத்துகள் வாசகர் கருதுக்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பு நல்ல தமிழ் விருந்து புலம்பெயர் மண்ணில் தமிழைச் சாகவிடாது காத்து நிற்கும் நல்ல சாவாமருந்து.

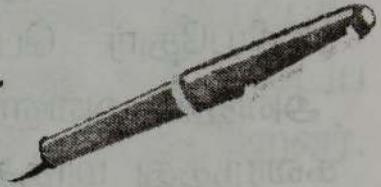
மனம் நிறைந்து வாழ்த்துகிறேன் இன்னும் இவர் பல கவிதைத் தொகுதிகளைத் தமிழுக்குத் தரவேண்டும்.

கவிதை நதியில் இவரது ஓடம் தொடர்ந்து செல்லட்டும்.

வாழ்க தமிழ்... வளர்க தமிழ்ப் பணி.

- செல்வம்

நுழையுமின் என் உரை

எழிலான எம் நாடு. இனிதான எம் மொழி. நெருங்கிய சுற்றும் - விரும்பிய நண்பர்

இவற்றை விட்டுப் பறந்து வந்தோம். புலம் பெயர் நாடு. கனடா கூட அழகிய நாடுதான். ஆரவாரம் நிறைந்த நாடு. சகலவசதிகளும் உள்ளது. எனினும் எமக்குப் புதிது. புதிய மனிதர்-புதிய குழல்-அறிமுகம் அற்ற இடங்கள்-எப்படி இருக்கும்? ஏக்க நிலைதான். அடி மனத்தில் அலாதி உரசல்.

அன்று ஒருநாள். மகன் வாங்கி அளித்தார் வாணைலிப் பெட்டி ஒன்று. கைவை என்றது. என்ன இங்கே? எங்கே தமிழோ? என்ற வேண்டா வெறுப்புடன் தொட்டேன் - திருப்பினேன்.

வணக்கம் என்று ஈர்த்த குரல் இளைய பாரதி என்றது. மட்டற்ற மகிழ்ச்சி வைகையாய்ப் பாய்ந்தது.

கரைகாண முடியாது கடலில் தத்தளித்த ஒருவருக்குக் கையில் ஒரு பொருள் கிடைத்துவிட்டால் எத்துணை மகிழ்ச்சி.

அது போன்ற ஆனந்தம் அலை மோத-ஆவலுடன் வாணொலிக் கருகில், அப்பப்பா பசியால் பரதவித்தவனுக்கு பாலமுதமா!

தமிழ் இலக்கியம் எனை ஈர்த்த பாடம். தாய் நாட்டில் படிக்கும் போது பரிசாய்க் கிடைத்த புத்தகம் நாமக்கல் கவிஞரின் ‘அவனும் அவளும்’ புத்தகம் எனக்குப் பெரியதோர் பொக்கிடைம். வாசிப்பதில் ஆர்வம் அதிகம். ‘அவனும் அவளும்’ என்ற கதைக் கவிதை என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது மாத்திரமல்ல. கவிதை எழுதும் ஆர்வத்தையும் நுழைத்தது.

ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றும் போது கவிதை எழுதும் சந்தர்ப்பங்கள் சில கிடைத்தன. எழுதினேன்.

ஆனால் கனடாவில் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று கனவிலும் கருதி இருப்போமா? இந்த C.T.B.C. வாணொலியில் நிகழ்ச்சிகளைச் செவிமடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது வெட்ட வெளியில் கொட்டிக் கிடக்கிறது கவிதா நிகழ்வு அன்புக்குரிய திரு.கலாதரன் ஆரம்பித்து வைத்தார். கவிதைகளைப் புனையும் வித்தையை கற்கத் தொடங்கினோம். தொடர்ந்து நெருப்புக்குயில் சகாராவும் எங்கள் கிள்ளைத் தமிழுக்கு உரம் ஊட்டினார், கவித் தமிழோடு நெருக்கமானேன்.

கிணுகிணுப்பு மனத்தில். நாமும் எழுதலாமே! நினைத்தேன். எழுதினேன். பங்கு பற்றினேன். ஊக்கம் அளித்தார். உவகை தந்தது. வளர்ச்சி வந்தது.

அதன் பின் இதய வாசகன் கலாராஜன் அவர்கள் வரமாக வந்தார். அரிய வாய்ப்பு - ஆனந்தம் தர-அவரது திறமை அதிசயிக்க வைக்க - எமக்கு ஆர்வம் அதிகரித்தது.

ஏக்கம் மனத்தில் ஏதோ ஓர் முலையில். முடியுமா? திறமைதான் போதுமா? பயமே எனினும் திரு. இளையபாரதி அவர்களின் அனுசரணையும் அவர்களின் இதய பூர்வமான ஒத்துழைப்பும் இதில் ஈடுபட வைத்தது.

மெளனத்தின் அர்த்தங்கள் மதிப்பிடற் கரியவை. அமைதியான ஆகாயம் அமோக மழையினைச் சொரியது. மெளனம் காக்கும் பூமகள் புசுமை பெற்று பூரிப்படைய பயிர்கள் விளைகின்றன. மக்கள் பயன் பெறுகின்றனர். இன்னும் ஏராளம் மெளனத்தின் அர்த்தங்கள்.

இக் கவிதைக் கொத்து மெளனத்தின் அர்த்தங்கள் அனைத்தையும் வெட்ட வெளியில் கொட்டப்பட்டவை. இக் கவிதைத் தொகுதியை உருவாக்க உதவிய C.T.B.C. கலையகத்திற்கும் இயக்குநர் இளையபாரதி அவர்கட்கும் உறுதுணை தந்துழைத்த திரு. கலாராஜன் அவர்கட்கும் ஏனைக் கலைஞர்கட்கும், குழந்தையின் குதலைநடைக்கும் மழலை மொழிக்கும் உயர்ந்த இடத்தைக் கொடுத்து மகிழ்ந்துரை செய்கின்ற பெற்றவர்களைப்போல்

எனது கவிதைகளுக்கு மேலும் பெருமைசேர்க்க வாழ்த்துரைகள் தந்துதவிய மதிப்பிற்குரிய அறிஞர் பெருந்தகையினர்க்கும், ஊக்கம் அளித்த இனிய நெஞ்சங்கட்கும் உளம் நெகிழ்ந்த

நன்றி! நன்றி! நன்றி!

வணக்கம்.

மலர். சிதம்பரப்பிள்ளை.

பொருளடக்கம்

1.	கலைஞரானம் தருவாய் கலைவாணி	25
2.	வான் ஒளி அல்ல வாழ்வின் ஒளி	28
3.	அகம் வாழும் அம்மா	31
4.	சொல்	34
5.	இறக்கை இல்லாப் பறவைகள்	38
6.	காதலில் கரைந்த வேளையில்	41
7.	காலங்கள் காத்திருப்பதில்லை	44
8.	சூத்திரதாரி யார்?	46
9.	உலக இளைஞர்களே! மனிதம் கொண்ட மன் சமைப்போம்!	49
10.	இருக்குமிடத்தில் இருப்பது சிறப்பு	52
11.	என் அருகில் நீ இருந்தால்	54
12.	காதல் கனவுகள்	57
13.	கிளியே நீ கேளாய்!	60
14.	பொய் முகங்கள்	63
15.	என் அருந் தோழி!	66
16.	எங்கே போகிறோம்?	69
17.	எழுதுகோலும் வேலாகும்	72
18.	நிலவே நீ காயாதே!	75

19.	நான் நடந்த பாதை	78
20.	நினைவுகளைச் சலவை செய்வோம்	81
21.	உலகின் முதுமொழி	84
22.	எனக்கு மட்டும் தெரிந்த வலி	87
23.	மனிதன் மாறிவிட்டான்	89
24.	பொறுத்திரு மனமே!	92
25.	உறவுக் கோலங்கள்!	94
26.	உழைக்கும் தோழர்களே!	97
28.	கண்ணீரில் மை எடுத்து	100
29.	மெளனத்தின் அர்த்தங்கள்	103
30.	காதலா? காமமா?	106
31.	நிலை மாறிப் போனால்!	109
32.	தோல்விகளைத் தோற்கடிப்போம்!	112
33.	கண்ணீரில் எழுதுவது	114
34.	முகமும் மலரும்	117
35.	இளமையிற் காதல்	119
36.	புதிய உலகம் வேண்டும்	122
37.	எது நிச்சயம்?	125
38.	நானும் என் நினைவுகளும்	128
39.	உள்ளே எரியும் நெருப்பு; உட்டில் போலிச் சிரிப்பு	133
40.	நேற்றைகளைப் பாடமாக்கி நாளைகளை வென்றெடுப்போம்	136

41.	பெண்கள் உலகத்தின் கண்கள்	141
42.	நெஞ்சில் உறுதி வேண்டும்	146
43.	வாடகை இல்லா அழகிய வீடு	150
44.	இயற்கையும் வாழ்க்கையும்....	153
45.	உழைப்போர் உயர்ந்திட வேண்டும்	156
46.	கண்ணீர் நதியில் கனவுத் தெப்பங்கள்	160
47.	காதல் பூக்களின் வனத்திற்கு	164
48.	மனிதனைத் தேடி.....	169
49.	கடவில் ஆலைகள் உறங்குவதில்லை	173
50.	யார் போட்ட கோலங்கள்	178
51.	செந்தமிழே செம்மொழியே	183
52.	கடவுளைத் தேடி	187
53.	மரணத்தை வெல்லும் சாத்திரங்கள்	191
54.	உன்னைச் சுற்றி அழுகு	195
55.	நம்பிக்கை	197
56.	எனக்குள் இருக்கும் என் முகம் தேடி	201
57.	ஆசை அதிகம் வைத்து	204

மெள்ளத்தன் அர்த்தங்கள்

கலைஞானம் தருவாய் கலைவாணி

ஆயகலைகள் அறுபத்தி நான்கினுக்கும்
ஏக அதிபதியே! எங்கள் கலைவாணி
நாடி உனை நான் பணிந்தேன்
நல்லாசி தந்திடுவாய்!

வெள்ளைக் கலையினிலே
வெண்டாமரை தனிலே
உள்ளக் கமலமதில்
உவந்திருக்கும் உத்தமியே
சக்தி எல்லாம் தந்திடுவாய்
தாழ் பணிந்து போற்றுகின்றேன்.

வெள்ளை மயமாக நீ
விளங்குகின்ற காரணமோ

கள்ளமது இன்றிமனம்
துல்லியமாய் இருந்திடென்று
சொல்லாமற் சொல்கிறதோ
சுந்தரியே! உன் வடிவம்.

நான் முகனார் நாவினிலே
நர்த்த மிடும் நாமகளே!
பூதலத்தோர் நாவினிலும்
புகுந்து விளையாடி வரும்
தாயவளே சரஸ்வதியே
தந்தருள்வாய் கலைஞானமம்மா!

முச் செல்வன் மூன்றினுள்ளும்
முதற் செல்வம் கல்வி யன்றோ
அச் செல்வம் தந்தருளும்
ஆனந்த ரூபினியே!

சொல்விற்பனம் கல்வி
நல்வித்தை தந்தருளி
எல்லை யற்ற ஞானமதை
எமக்கருள்வாய் நீடிமம்மா!

வாய்பேசா மாந்தருக்கும்
வார்த்தை தரும் வாணியன்றோ
பேசாத இளைஞனையும்
பேசவைத்து உயர்வளித்தாய்

கொட்டிக் கிழங்கதனை
கூடையிலே நீ ஏந்தி
கம்பர் மகன் காக்கக்
கடுகி வந்தாய் குறமகளாய்

விண்ணவரும் மண்ணவரும்
வேத முனிவர்களும்
பண்ணிசைத்துப் பாடுதற்கும்
பரத மது ஆடுதற்கும்
இயல் இசை நாடகம் என்ற
எல்லாமே உன்னருளே!

எழிலான என் அன்னை
கலைவாணி தனை வாழ்த்தி
இசை பாடும் மணியாரம்
விளையாடல் தனை நோக்கி

ஓயிலாக உன்கையில்
அழகாக அமர்ந்திட்ட
மணி வீணை தனைப் பார்த்து
மகிழ்வோடு போற்றி நாளும்

கலை ஞானம் தரவேண்டி
கடை மூன்று நாள் தனை
உனை வேண்டிப் பூசித்து
உளம் தன்னில் உவகை கொள்வோம்.

கண்ணது இன்றியனாலைகளைக் கட்டாகி
நான்சியாய் இருந்திருக்கிற ஒரு சூரியனால்
சொல்லுமா சொல் கைகாக கைவ பூர்க
கந்திமேற வாழ்வாகவுடு மாதாங்க கீர்க
வான் ஒலி அல்ல வாழ்வின் ஒளி

வானோலி அல்ல - வாழ்வின் ஒளி நீ
தேன் சுவை தெவிட்டினும்
தெவிட்டாத சுவை நீ!

உன்னிலும் உறுதுணை உண்டோ உயிர்க்கென
உரமது தந்த ஊரணி நீயே!
வரண்ட வாழ்க்கைக்கு வரப்பிரசாதம்
இருண்ட மனத்திற்கு இனியதோர் மருந்து
சுரண்டவர் தமக்குச் சுந்தரத் தமிழில்
விருந்து படைத்து நீ அருந்துக என்றன.

சிறார்கள் முதியோர் இளையோர் என்று
எவர்க்கும் வழங்கினை எழிலுறு நிகழ்ச்சிகள்
தாயை மறப்பதா? தந்தையைத் துறப்பதா?
தாய் மொழி மறந்தால் நீதி ஆகுமா?

அழிந்திடும் தமிழ் என ஆதங்கப் படுகையில்
அமுத சுரபி நான் அளிக்கிறேன் அறுசவை
தமிழிலே என்று தந்திட வந்து
சிந்தையைக் கவர்ந்த சித்திரப் பெண்ணே!

முதன் முதல் உதித்த முத்தமிழ்க் கொத்து
தனித் தமிழ் முத்து சகலர்க்கும் சொத்து.

வனம் பார்த்தா மேய்கிறது வளி
இனம் பார்த்தா காய்கிறது ஒளி
நிலம் பார்த்தா பாய்கிறது நீர்
குலம் பார்த்தா பெய்கிறது கார்
இவை போற்றான் எல்லோர்க்கும்
எவ ரெவரென் நில்லாது
நவநவமாய் நல் நிகழ்ச்சி
நல்கி எமை மகிழ்வித்தாய்!

எண்ணற்ற நேயர்களை
எழுத வைத்தாய் பேச வைத்தாய்
பண்ணுடனே பாடுதற்கு
பாவை நீ களம் அமைத்தாய்
வாயற்றிருந்தோர் வாதாடும் வலிமை தந்தாய்
தாய் நாட்டிற் கிடையாத
சந்தர்ப்பம் தந்து நின்றாய்!

எத்தனையோ கலைஞர்களை
ஏற்றி வைத்தாய் போற்ற வைத்தாய்
அத்தனை பேர் அடிமனத்தில்
நிச்சயமாய் நீ இருப்பாய்!

விட்டுப் பிரிந்தோர்க்கும் வினை நிலமாய் இருந்தவளே!
கட்டுக் குலையாமல் கால மெல்லாம் நீ உயர்ந்து

சிட்டுக் குருவியைப் போல் சிறகடித்து நீபறந்து
எட்டுத் திசைகளிலும் எழில் தமிழைப் பரப்பிடுக!

எத்தனை இடர்கள் எதிர் வந்த போதும்
என்னி நகைத்துக் கிள்ளி ஏறிந்து
துள்ளி நடந்து துணிந்து முன்னேறி

கொண்ட கொள்கையில்
குறி தவறாது
மேலும் உயர்ந்து
மெருகுடன் மிளர்க!

வானொலி அல்ல நீ - யார் இங்கு சொன்னது?
வாழ்வில் ஒளி நீ! வாழ்க! வாழ்க!

இத்தனைக்கும் வித்தாக இலங்குகின்ற
இயக்குனற்கும்
வெட்ட வெளி நாயகற்கும் - மேவும் கலைஞர்கட்கும்
நன்றியுடன் பாராட்டு.

புதினாலும் கோவைக்கால்பாடு வரும்
போவி எழும் காப்பாக்கந்திடு வீரிதூ கூவ

அகம் வாழும் அம்மா

அகிலத்தின் ஆணிவேர் அம்மாவே ஆகும்
அவள் அன்பிற் கீடுஇணை எது வேறு ஆகும்
தாயன்பை விலைபோட்டு வாங்கவா முடியும்?
தரணியைத் தந்தாலும் நிகராகவா முடியும்.

தாயன்பில் நீந்தாத மகவேது முண்டோ - அவள்
பாசத்தில் தோயாத சேய்தானும் உண்டோ
தூயவள் மடியிலே துவளாத பாலர்
பாருலகு தன்னிலே பரிதாபத்துக் குரியோர்.
பெற்றவள் என்றுமே பெரியதோர் சொத்து
பேசுவது எல்லாமே அன்பென்ற முத்து
அன்பிற்கு அர்த்தம் அம்மாவே ஆகும்
அவள் இன்றேல் இவ்வுலகு ஒளிஇன்றி மாஞும்.

அம்மா உன் அருமை சொல்ல - எனக்கு
அழகு தமிழ் போதாது
ஆழ் கடலை அளந்தாலும் - உன்
அன்பளக்க முடியாது.

அம்மாவே என்னுடைய அருமைத்தாய் நாயகமே
இம்மா உலகுதனில் எனைக் கொணர்ந்த தேவதையே
கருவறையாம் தொட்டினிலே
காத்து வைத்துத் திங்கள் பத்து - நான்

வரும் நாளை எதிர்பார்த்து
மனந் தனிலே பூரித்து

உதரம் கனம் எனினும்
சுகம் அதுவாய் நீ மகிழ்ந்து
வேதனையின் விளிம்பினிலே
வெளிக் கொணர்ந்த பூரிப்பில்.

அன்று தொட்டு எந்தனையே
அருமருந்தாய் நீ பேணி
கன் இமைபோல் காத்து வந்த
கனிவு தனை என்ன வென்பேன்.

கண்களிலே நீர்க் கோலம்
காணா தெனை வளர்த்த
அன்னை உன்றுன் நினைவு இன்று
ஆழ் மனத்தைக் கிள்ளுதம்மா.

நானிலத்தில் நன்றாக
நான் வாழும் வழிவகைகள்
நீ யிருந்து கூறியவை
நெஞ்சில் நிழ லாடுதம்மா.

தாயன்பின் தத்துவத்தைத் தாயாகி நானுணர்ந்தேன்
சேய் நான்தான் உந்தனுக்கு நானும் இப்போ தாயன்றோ.
தாய் மனது தங்கமம்மா - எமது துயர்
தாங்காத உள்ளமம்மா - அது

பூவினிலும் மென்மையம்மா - அன்பு
பொங்கி எழும் சுரங்கம்மா.

தனக்கு ஒரு துண்பமெனின்
தாங்கி நிற்கும் தாய் மனது
மகற்கு ஒரு இன்னல் எனில் -
மாளத் துடித்து விடும்
இத்தனையும் எவர்க்கு வரும்
சத்தியமாய்த் தாய்க்கு வரும்.

உன்போல் ஒரு தாயை உத்தமியே
நான் அடைய என்ன தவம் செய்தேனோ
என் அருமை அம்மாவே
அம்மாவே உந்தனுக்கு
கைம்மாறு செய்வதற்கு
என்தனக்கு ஏதும் இல்லை
என்றென்றும் என் நெஞ்சில்
உன்னை இருத்தி வைத்து உள்ளத்தால்
பூசித்து வாழ்த்தி வணங்கிடுவேன்
வாழும் நாள் உள்ளவரை
அகம் வாழும் அம்மாவே - உனை
உளம் நிறைத்து வாழுகிறேன்.

சொல்

மாநிலத்துக்கித்த - மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
 கொடுக்காத ஒன்றைக் கொடுத்தான் இறைவன்
 வரப்பிரசாதமாய் - மானிடர் தமக்கு
 பேச் சென்ற அந்தப் - பெரியதோர் பொக்கிசம்

பேச்சிற்கு ஆதாரம் - முச்சிற்கு மூலாதாரம்
 மனிதப் பிறவியின் - மகத்தான் சக்தி
 சொல்லே நீயன்றி - சொல்ல வேற்றில்லை.

உங்களை நானும் - என்னை நீங்களும்
 உணர்ந்து கொள்ள - உதவிக்கு வருவது

பரந்த உலகம் - ஒருங்கு சேர
 பாச உணர்வினை - வெளியே கொணர
 உள்ளத் துதிப்பதை - உதட்டிலே கொட்ட
 உதவிடும் சொல்லே - உனக்கு யார் நிகரோ?

காதுக்கும் வாய்க்கும் - கனஜோராக
 தூது போய் வருகின்ற - துணிச்சல் காரி நீ!

மொழிக் குடும்பத்தின் - முத்த சகோதரி
 அனைத்து மொழிகட்கும் - ஆதாம் ஏவாள்.

மலர். சிதம்பரப்பிள்ளை

எழுத்து உனக்கு மூலாதாரம்
வாக்கியம் உனக்கு வசீகர ராகம்
பேனா முனையிலும் பிறவி எடுப்பாய்
இதழ் வழியாகவும் பிரசவம் செய்வாய்

எண்ணங்கள் உனக்கு எழுச்சியை ஊட்டும்
கண்கள் உன் கதைக்குப் பாவனை காட்டும்
கற்பனைக்குக் காதலியாய்
சிந்தனைக்குச் சினேகிதியாய்
நிந்தனைக்கும் ஆளாக்கி
வந்தனைக்கும் வழி சமைப்பாய்.

அகராதிச் சுவர்களில் அடைபட்டிருப்பாய்
ஆர்வமுடன் நாம் தேடின்
அர்த்தமுடன் புன்னகைப்பாய்
மெளனமாய் இருந்தும் மகத்துவம் படைப்பாய்
வாய் மொழி வந்து மாட்டியும் விடுவாய்

அசைத்தால் அசையாய் இசைத்தால் இசையாய்
வடித்தால் கவியாய் சேர்த்தால் பேச்சாய்
பேச்சால் உலகையே ஆட்சியும் செய்வாய்
மகிழ்ச்சியில் வந்தால் மலர்ச் செண்டாவாய்
கோபத்தில் குதித்தால் கொலைக்கும்
ஆளாக்குவாய்

முன்றங்குல நா முயற்சியுடனே
ஆறடி மனிதனை அடித்து வீழ்த்துவாய்

தன்வாய் மொழியே தடுமாறினாலோ
'பைத்தியம்' என்று பகரவும் வைப்பாய்

சிரிக்க சிந்திக்க வைப்பது அன்றி
மறக்காது நெஞ்சத்தில் வடுவும் ஏற்படுத்துவாய்

வில் வளைந்திட்டு வேட்டை ஆடுவதிலும்
சொல் உணை வளைத்தால்
சொர்க்கமே உலகம் - ஆனால்
ஒரு சொல்லாலும் வாழ்க்கை சுக்கு நூறாகிவிடும்.

கைகேயி இராமனைக் காட்டுக்குச் செல் என்ற
சொல் ஒன்றே தசரதரின் தூய உயிர் பறித்ததுவே
வில் அம்பு தப்பிடினும் சொல்லம்பு தைத்து விடும்
'நில்' என்ற நளாயினி சொல்
செல்லாது கதிரவனை 'அல்' ஆக ஆக்கிவிட - இச்
'சொல்' இன் பெறுமதிதான்
சொல்லத் தரமாமோ?

கால் தடுமாறின் சமாளித்திடலாம்
சொல் தடுமாறினால் - கேடு சொல்லவும் வேண்டுமோ
நித்திய வரத்திற்கு நீள் தவம் செய்து
பெற்றிடும் போது - சொல் பிறழியதாலே

நித்திரை வரமாய் பெற்றனர் பாவம்
வெற்றி வீரன் கும்பகரணன்

கோவலன் தன்னைக் 'கொண்டு வா'
என்ற சொல் மாறிக் 'கொன்று வா' என்றிட
சீரி எழுந்தது 'சிலப்பதிகாரம்' ~~குடும்பத்துறை~~

சரியாக இன்றிச் - சொல்லைப் புரியாது சொன்னால்
விபரீத விளைவை விலை கொள்ள வேண்டும்

உயிருள்ள வரைக்கும் ஊமை ஒருவன்
தவித்துத் தவித்துத் தவஞ் செய்வ தெல்லாம்
ஒரே ஒரு சொல்லை உச்சரிப்பதற்கே
எனவே

சொல் நீ இன்றேல்
இல்லை இவ்வுலகு!

ஏனுடை ஏ பூஷை மூநை
ஏடுடை பே ர்க்கத்தூரிலி
ஏதுடை ருடை ஸ்குபுருபுடி

பாடும் - ர்க்கத்தூரை முனையி காலாது
நகரைக் காலை கரிமையில் குறையுப்

நாம் - இய ந்துகூடக க்காலை குடும்பது
குடும்பது கூடும்பது குடும்பது
குடும்பது குடும்பது குடும்பது

நாவிதமிய குடும்ப பூர்ண குக்குழு
நாவிதமிய நோக் குடும்ப நோக்குக்குப் புகிங்கு
நாவிதமிய நோக் குடும்ப நோக்குக்குப் புகிங்கு

இறக்கை லீல்லாப் பறவைகள்

இறக்கையில்லாப் பறவைகள்
 எங்கே பறக்க யோசனை
 இதிலே என்ன வேதனை
 எண்ணம் தானே சாதனை
 பறவைகள் பல விதம்
 அவை எலாம் ஓர் இனம்
 இறக்கைகள் பல நிறம்
 இயல்புகள் ஒரே விதம்
 நாளைக் கென்ற கவலைகள் - அந்தப்
 பறவைக் கெங்கே சவலைகள்

அந்தந்த நாளைக் கதனதன் பாடு - என
 சந்தோஷ மளிக்கும் சமநிலை வாழ்க்கை.

இறக்கை அற்ற இந்த மனிதனோ
 எங்கே பறக்கிறான்? எதைத் தான் தேடுறான்?

எண்ணப் பறவைகள் - இதய வானில்
 வண்ணக் கனவுகள் - வகைவகையாக
 திசை எலாம் பறக்குது - தேக்க மில்லாது.

ஆசைக்கு ஏது - அளவு கோல் இங்கே?
 பாழும் மனங்கள் - பக்குவப் படுமா?

என்னாத என்னங்கள் என்னியே மனத்தில் கற்பனைக் கோட்டைகள் கட்டுவ தெத்தனை - அத்தனை கோட்டையில் நிசமாய் அமைவது எத்தனை?

பட்டம் கூட - நூலில் கட்டி இழுக்கிறோம் பகுதியை படகு தன்னை - துடுப்பினால் இயக்கிறோம். கட்டுக் கடங்காக் - காளையைக் கூடக் கட்டி அடக்கிறோம் - கயிறு ஒன்றினால்.

உருவத்திற் பெரிய உரம் கொண்ட குஞ்சரம் - அதனை அடக்கி ஒடுக்கிறோம் அங்குசத்தாலே.

கடுகதி கொண்ட பரியது தன்னை கடிவாளம் போட்டுப் படிமானம் செய்கிறோம் ஆனால் மனிதன் - அந்புத மனத்தை தப்பிதம் செய்திடத் தடுக்கின்றோமா?

மங்காப் புகழுடன் வாழா விடினும் - மனத்தை அங்காடிச் சுணங்கனாய் அலைந்திட விடுவதா?

இறக்கை அற்ற இந்த மனிதன்
பணத்தைத் தேடிப் பகலெலாம் ஓட்டம் - இரவு
படுக்கையில் விழுந்தால் - அடுத்ததில் நாட்டம்

கிடைத்ததில் திருப்தி - கிட்டிய தில்லை
கிட்டாத ஒன்றிற்கு - கொட்டாவி வேறு
உலகிற் கெல்லாம் உபதேசம் சொல்லுது
உள்ளே மனமோ உன்மத்தம் கொள்ளுது

வேண்டியதற்கு வேண்டாத நினைப்பு
ஆண்டனு பவிக்க அங்கலாய்ப்பு
அனுபவிக்கு முன் - ஆண்டவன் அழைப்பு
அரைக் கணமேனும் - அசைபோடாதது வியப்பு

எதற்கும் ஒரு காலம் உண்டு மனம்
பறப்பதற்கு முன் பார்ப்பது நன்று

போராட்ட மனத்தை - சீராட்டி நன்கு
பொல்லாத எண்ணச் சிறகுகள் களைந்து
நல்லெண்ண வண்ணச் சிறகுகள் விரித்து
உன்னத வழியால் நிம்மதி கண்டு - மனத்தால்
உயர்ந்து பறந்து - சிறந்து வாழ்வோம்
இறக்கை இல்லாத இந்தப் பறவைகள்!

காதலில் கரைந்த வேளையில்...

காதலில் கரைந்த வேளையில்
பள்ளிப் பருவமதில் படித்து வரும் வேளையிலே
துள்ளித் திரிகையிலே தோகை உணக்க
கண்டேனே

கண்டேனே உன்னயடி
கொண்டேனே காதலடி.

கால மெனும் கோல மகள்
காட்டி வந்த வித்தை யினால்
ஞால மதில் மாறி டினும்
நான் மறக்க வில்லை யடிப்பு பலுக்குகிழ் குபிழி
ஆழ மனதினிலே அழிப்பு நூற்று ரிஸ்க
அழியாத ஒவியமாய் நூற்றுப் பாடு காக
நீ யிருந்தாய் என்பதனை
நானுணர வில்லை யடி.

இளம் வயதுக் காதல் என்றால் பாவதுபூடு
இளக்கார மா சொல்லு வகுவிக்கு
ஆழம் அதற் குண்டென்று - நான்
அறியாத மர்மமடி

சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைகள் கூறு கூடிக்காமல்
தலைகீழாய் மாறி டினும் சூழ்நிலைப் பலுக்கு
கூறு கூடுவி ஏற்குமாலும்

நிலையான காதலது
நினைவை விட்டு அகலாதோ.

நீலக் கரும் பொட்டு
நித்திலங்கள் ஒளி பரப்ப
வெண் பட்டில் நீ மிளிர்ந்து
மின்னுகையில் எனை இழக்க
மை வடித்த கண்களுக்குள்
மயக்க மது தந்தவளே
மெய் சிலிர்த்துப் போய் விடுவேன் - உன்
மென் மேனி தொட்டவுடன்
வெள்ளி மணிக் கட்டிலினில்
விழித் திருக்கும் போதினிலே
கள்ளி உற்றன் நினைவுடனே
காத தூரம் பறந்திடுவேன்
கற்பனையில் நான் லயிக்க - என்
கனவு களில் நீ மிதக்க
அந்புதமாம் உலகினிலே
ஆனந்தம் உன்னுடனே
காதளவு நீண்ட விழி -
கழுத்தினிலே முத்துமணி
பூங்கரத்தில் புது மலர்கள் -
பொன் முகத்தில் புன்னகையாய் வாயுக்களை
ஆடிவரும் தேவ மகள் -

அலங்கரிப்பாய் மேடைகளை

பூ அணிகள் உந்தனுக்கு -

புலவரெல்லாம் பூட்டிடுவார்

ஏற்றிடுவார் சிம்மாசனத்தில்

போற்றிடுவார் பொன்னேட்டில்

நாட்டி வைப்பர் நல்லுலகில்

நாடெல்லாம் நின் புகழே

வாள் வீச்சிலும் பார்க்க

வனிதை உன்றன் சொல் வீச்சு

வலிமை மிகக் கொண்ட தென்றால்

மறுப்பவரும் வையம் உண்டோ?

சிரித்து மகிழ்வதற்கும் -

சிந்தி அழுவதற்கும்

வாழ்த்தி வணங்குதற்கும் -

வழி கொடுக்கும் வண்ண மகள்

உன்னுடைய காதல் தனை

உயிர் இருக்கும் வரை மறவேன்

மானிடக் காதல் எலாம்

மரணத்தால் மறைந்து விடும்

மாறாத காதல் இது -

கவிதை மாதரசி உன் காதல்!

ஓ

நீலாபாக காத்திருப்புவே பாப்பிள்ளை

நீண்டவ வீடு காத்திருப்பு ஸ்கில்லை பு

காலங்கள் காத்திருப்பதில்லை

காலங்கள் காத்திருப்ப தில்லை
காலங்கள் - கடவுள் பாடும் ராகங்கள்

காலங்கள் நமக்காகக் காத்திருக்காது - என்
காலடிச் சுவடுகள் கூட வராது
காலம் வரும் எனக் காத்திருத்தல் - இலவு
காத்த கிள்ளையின் கதையே அன்றோ

நாளை நாளை என்று இருந்தால்
நாள் காட்டடியில் தாள் கிழிக்கும் போது
வாழ்வின் ஒரு நாள் மறைந்து முடிந்திடும்
மர்மம் தன்னை அறிந்திடு மனிதா

காலம் எமது உயிராகும்
கணித்து நடப்பின் பயனாகும் - அதை
வீண்டிப்பதுவோ கொலையாகும் - பின்
வெந்து உழல்வது - பேதமை யாகும்.

நாளை என்பதை இன்றைக்கும்
இன்று என்பதை இக்கணமும்
உடனே செய்து முடித்து விடு
உரமது என்பதை தெரிந்து விடு
சோம்பி நீடும் இருக்கையிலே

சுகம் போல் அதுவே தோன்றிடினும்
நாளை என்பது நிச்சயமா இதை
அந்த நாளே மதிக்கும் துச்சமதாய்

சோம்பலுக் கொருநாள் இடம் கொடுத்தால் - அது
திருடி விடும் உன் வாழ் நாளை
பின்னுக் கென்று பிற் போட்டால்
பிசாசின் தந்திரப் பேச்சாகும்
முன் யோசனையை மேற் கொண்டு
முழு நேரத்தையும் உனதாக்கு

பொன்னை இழந்தால் பெற்றிடலாம்
ழுமியை விற்றால் வாங்கிடலாம்
கண் போனாலும் வரக்கூடும் - அக்
கண மதை இழந்தால் பெறுவதுண்டோ

நேற்று என்பது காலாவதியான காசோலை
நாளை என்பது 'புஞ்சா நோட்டு'
இன்று என்பது நம்கையில்
இருக்கும் பணத்திற் கொப்பாகும்.

சிந்தித்து நாம் செலவு செய்யின்
சிறந்த பயனைப் பெற்றிடலாம்
காலம் நமக்காகக் காத்திருக்காது.

வாழுமின்றாது விரும் மூபி வகை
குறை வயசுக்கி சேபங்கு மனம்

சுத்திரதாரி யார்?

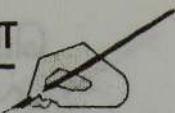
மலர்களைக் கோர்த்தால் மாலை ஆகும்
வார்த்தைகள் சேர்த்தால் பேச்சு ஆகும்
மலர்கள் போல் மென்மை வார்த்தைக்கும் வேண்டும்
மதுர மென் வாக்கையே மானிலம் விரும்பும்

நன்றும் தீதும் நமக்கு ஏற்பட நாக்கே காரணம்
நன்கிதை அறிவீர்
ஆக்கமும் அழிவும் வாக்காலே தான்
நாக்கிதைக் காக்கின் ஞாலமே போற்றும்

மாக்கள் மக்களின் மகத்தான வேற்றுமை
பகுத்தறி வென்பதைப் பலரும் அறிவர்
பகுத்து உனர்ந்து பலமுறை தெளிந்து
சரி யெனக் கொண்டதைச் சாற்றுதல் நன்று

துருதுரு வென்று துடித்திடும் நாவின்
துடுக்கினை அடக்கித் தூரவே வைத்திடு
யாரால் கேடு நாவால் கேடு.
நாவினைக் காத்து, நன்மையைத் தேடு

ஆற்றி மனிதனை அடித்து வீழ்த்தும்
வீறு கொண்டது, மிகச் சிறு நாவே

சொற்களை அள்ளித் தூவி விடாதே
கறந்த பால் - மறுபடி தன் இடன் சேராது
தீ சுட்ட காயம் - சில நாளில் ஆற்லாம்
நா சுட்ட காயமோ நாளிலும் ஆறா.

பேசாத வார்த்தைக்கு, நீதான் எசமான்
பேசி விட்டாலோ அவை உனக்கு எசமான்
அளந்து பேசு, அவதானமாய்ப் பேசு
அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமே நஞ்சுதான்
நரம் பற்ற நாக்கிது வரம் பற்றுப் பேசிடின்
தரம் கெட்டுப் போய் அது சங்கடம் தந்திடும்.

உள்ளத்தில் ஒன்று உதட்டிலே ஒன்று
உரைத்திடல் என்றும் உகந்தது அல்ல
கோபம் வரும் போது கொட்டாதே வார்த்தை
வேகம் தணிந்தபின் விவேகத்தை உணர்வாய்

பிறர் மனம் புண்படப் பேசுதல் தவறு
தவறுகள் கண்டால் தனிமையில் கூறு
நக்கல் கிண்டல் நளினம் ஏனம்
நாவுக் கென்றும் நல்லன வல்ல.

போற்றிடும் நாவே தூற்றவும் செய்யும்
பொறுமை யோடிருப்பின் பெருமை வந்தடையும்
அதிகம் பேசி - அனர்த்தம் தேடி
வேதனை தன்னை விலைக்கு வாங்காதே

பேசாதிருப்பவன் கோழையும் அல்ல
பெரும் பேச்சாளன் அறிவாளியு மல்ல
முடனின் மனம் அவன் வாயில் இருக்கும்
அறிவாளி வாயோ அவன் மனத்தில் இருக்கும்.

அறியாமை தன்னை அம்பலப்படுத்தல்
அவரவர் வாயன்றி வேறொன்று மில்லை.
மணலுள் மூழ்கி மறைந்து கிடக்கும்
நுணலும் தன்னது வாயினாற் கெடுமே
நரம்பற்ற நாக்கது நாற்பறம் சுழன்று
குழிபறிப்பதன்றிக் குப்பறவும் வீழ்த்தும்
கால் தடுமாறினால் நாம் சமாளிக்கலாம்
நாத் தடுமாறினால் நாம் மீள முடியா(து)
எனவே - மனிதன்
ஆக்கம் அழிவு - அளித்திடும் இந்த
நாக்கே மனிதனின் சூத்திரதாரி.

உலக இளைஞர்களே!

மனிதம் கொண்ட மன் சமைப்போம்!

உலக இளைஞர்களே
உற்று நோக்குங்கள்
உலகம் போகிற
போக்கைப் பாருங்கள்

மனிதம் வரவர மாண்டு போகுது
மருந்துக்கு மில்லை மனித நேயம்
இதயம் விரிந்து இனிது நோக்குங்கள்
இரக்கம் இப்போ என்ன விலையோ

அன்பு அழிய அதர்மம் வளர
ஆசை பெருக - அக்கிரமங்கள்
ஆட்சி புரியது.

சுய நலம் மக்களைச் சுரண்டி எடுக்குது
பொது நலம் குழிக்குள் புதைந்து கிடக்குது.

எங்கும் மாற்றம் எதிலும் ஏமாற்றம்
என்னன் புடனோ உறவேதும் இல்லை
போலி இங்கே புன்னகை புரிய
அசலோ இங்கே அழுது புலம்புது.

படாடோபம் பல்லை இளிக்குது
 பண்பாடு என்ற அதுவும் ஒன்றுண்டோ?
 அழிக்குண்டு எங்கும் அழிக்க முனையுது
 அந்தோ உலகு அழிபாதையை நெருங்குது.

என்னே உலகம் என எண்ணத் தோன்றின்
 வேண்டாமே இவ் விபர்த ஞாலம் விழித்து எழுமின் வீரக் காளைகாள்
 படைத்திட வேண்டும் பயன் தரும் உலகம்.

வாயில்லாச் சில்லறைகள்
 வகை வகையாய் சத்தமிட
 வாய் திறந்தும் பேசாத
 சுருக்குப் பை போல்
 நாவே நீயும் மொனம் காப்பாயா?

நெஞ்சே நீயும் - நீள் துயரத்திலும்
 நலிந்த போதும் நம்பிக்கை கொண்டிரு
 தன்னிலும் வலியதைத் தாங்கிச் சுமக்கும்
 தண்டவாளம் போல் உறுதி கொண்டிரு.

ஞாபகமே நீ பகைமையை மறந்திடு
 உயர உயரப் பறந்திடும் போது
 பகைமை கூடப் பஞ்சாயப் பறந்திடும்
 விடியல் வாழ்வில் விரைவில் கிட்டும்.

அறிவே கொஞ்சம்
அடக்கமாய் இருந்து
பெருமையைத் தேடு
பெரும் வெற்றி உனக்கே!

பிறவி என்பது
 பெருங் கடல் அன்று
 எண்ணிப் பார்த்திடில்
 சின்ன வாய்க்கால்.

எனவே இளைஞரே இதற்கிடை நீவிர
எழுந்து நின்று - இயன்ற அளவு
துணிந்து நின்று - தூய மனத்துடன்
மண் சமைப்போமே!

வகுகளை வெறியூடு

ஏன்றே பாவக்காடு

இதில் உபயோகரூபம்

இருக்குமிடத்தில் இருப்பது சிறப்பு

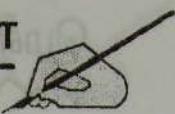
இருக்கு மிடத்தில் இருப்பது சிறப்பு
இறங்கி விட்டாலோ பெரும் அவமதிப்பு

வானில் மிளிர்வது மதிக்குச் சிறப்பு
மலருடன் இணைவது நாருக்கு மதிப்பு
அரவத்தின் சிறப்பு அரன் கழுத்திருப்பது
இறங்கி வந்திட்டால் கருடனின் முறைப்பு.

நித்திலம் சுமப்பது சிப்பிக்கு உயர்வு
நவரத்தினம் இருப்பது நாகத்தின் மதிப்பு
மாநதி கலத்தல் மழை நீர்க்குயர்வு - அது
சாக்கடை தவழ்ந்தால் சகிக் கொணா இழிவு!

மலர்களின் மகிமை மரம் செடி கொடிகளில் திகழ்வது
மண்ணுடன் கலந்தால் மதிப்பதற்கேது?
தாமரைக் குயர்வு தண்ணீரில் இருப்பது
தரைக்கது வரும் எனின் - அருக்கனே எரிப்பான்.

கூந்தலுக் கழுகு சிரந்தனில் இருப்பது
நிலம் தனில் உதிர்ந்தால் அது மிக வெறுப்பு
முத்துப் பற்கள் மூல்லைச் சிரிப்பு
இழந்த முகத்தில் எங்கே வனப்பு.

உமிழ் நீர்க் குயர்வு உதட்டுள் சுரப்பது
உமிழ்ந்து விட்டாலோ அது அருவருப்பு
நகத்தின் அழகு விரலில் நளின மாயிருத்தல்
நறுக்கி விழுந்தால் - குப்பையிற் கழிவு.

இல்லறச் சிறப்பு - சதிபதி இணைந்து வாழ்வது
பிரிந்து சென்றாலோ - பெரும் பேரிழப்பு.
உடலது சிறப்பு - உயிர் இருக்கும் வரை
உயிரந்து சென்றால் உடல் - பிணம் என ஏரிப்பு.

உறவுக்கு உயர்வு - ஓட்டா திருப்பது
ஒட்டிட வந்தால் - சுட்டிடும் உறவு.
வீட்டுக் கொளி தரும் விளக்குக் கூட
காட்டுத் தீயானால் ஏற்குமா சிறப்பு

தரையினில் வேழும் வெல்லும்
சலம் தனில் முதலை வெல்லும்
கரை தனில் வந்து விட்டால் - முதலை
காட்டுப் பூனையைக் கூட வெல்லா.
எனவே எவரும் எதுவும் கூட

இருக்கும் இடத்தில்
இருப்பதே சிறப்பு.

குப்பிக் கட்டுத் தீயலு கரு வூவிட
பயறுமலுக ஸுக் ராம்பரிச் சூத்துவிட
கூத்துப்பொய் கூரியு மீன்ருமி தூது கூத்துக்கர
என் அருகில் நீ இருந்தால்

என் அருகில் நீ பூப்பிக் - பயறுக் கூஸ்ராஜ்
என் அருகில் பயறுப்பி - மைவிறுங்கலி கூத்துப்பி
என் நிலைமை என்னாகும்?
நிச்சயமாய் ஒரு கவியாய்
சத்தியமாய் வர மாட்டேன்

காதல் எனும் போதையிலே
கண் முடி நானிருந்து
ஏதோ முயற்சி செய்து
என்னவளாய் ஆக்கி விட

வாழ்க்கை எனும் சக்கரத்தில்
வகையாக மாட்டி விட
மீட்க முடியாக பந்தம்
விளையாட்டு வினையாக

மாட்டி விட்ட வண்டியிலே
பூட்டி விட்ட காளை களாய்
ஒட்டி விடும் நாட்களுடன்
ஒன்றி நிதம் வாழந்திருப்பேன்.

அன்று நான்...
உன்னைப் பார்த்த ஒரு கணம் தனிலே
என் இரு கண்கள் இமைக்க மறந்தன

மனசின் பரப்பெலாம் வாரிவாரியாய்
பீறிட்டடிக்கும் பிரவாக அலைகள்
காதல் மேகம் கருவினைக் கூட்ட
ஆரம்ப மானதோ அந்தக் காதல்?
ஆழ்ந்த சிந்தையில் அசைந்திடும் சலனம்
காய்ந்த உளத்தைக் கலக்கி நிற்க
கலையாக நெஞ்சம் கலைந்திட்ட போது
விலையிலாக் காதல் முளையினை விட்டது.

நோசாச் செடியில் பூ மலர்ந்திட்டால்
முட்களைப் பற்றிய முனுமுனுப் பெதற்கு?
மெனன மொழிக்கு வாயும் முளைத்திட
பேசிய விழிகள் பேச்சாய் உதிர்த்தன.

காதல் வளர்ந்தது, கணம் பிரியோம் எனக்
கூறிய நாமோ - பின் கூடவே இல்லை
கலையாத வானவில் - கண்டது உண்டா?
நிலையான என்காதல் - நிலைப்பது எதனால்?

கண்ணீர்த் தூறலில் காலமும் நனைந்து
குளிர்ப்பதனாலே குளிர்மையாய் இருக்குது
என் குலையாத காதல்.

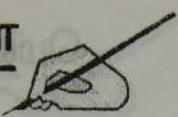
வாடாத பயிராய் வற்றாத நதியாய்
உயிர் ஓவியமாய் உலவுறாய் என்னுள்.

பாவை உணை நான் பாராதிருந்தால்
வெள்ளை யாயன்றோ - என்

கவிதை நோட்டிருக்கும் உன் பிரிவின்
வேதனை தந்த - சோதனை யாலே
வெற்று நோட்டெல்லாம்
வேகமாய் நிரம்புது.

காலம் காலமாய் காத்து நான் இருந்து
தூரிகையாலே சொரிகின்றேன் கவிதைகள்
கண்ணீர்ப் பூக்களை காணிக்கை ஆக்கித்
தண்ணீர் ஊற்றொன்றைத் தருகிறேன் தானில்

இதிகாசக் காதல் போல்
என் அருங் காதல்
மனசிலே வாழ்வதால்
வடிக்கிறேன் கவிதை
வாழ்கிறேன் கவிஞராய்!

நெய்யாலே காறுத்துடை நீவு மஞ்சளைய
நீங்கள் கொட்டாதான் சேவி மின்தானவும்
போல் வெய்யா குத்துமிகு எங்கும்ஹாக

காதல் கனவுகள்

நீங்கள் காவுக்கு

காதலன் ஒருவனின் - கருகிப் போன
காதற் கதை

காதல் என்பது ஒரு முறை - அது
கனிவாய் இருந்திட்டால் வளர் பிறை
கனவாய்ப் போனால் தேய் பிறை.

அன்பே! கூந்தலில் அணி எனச் சொல்லி
தந்தேன் பூவைத் தையலே வாங்கினாய்
வாங்கிய பூவை - முகர்ந்து விட்டுக்
காலில் போட்டுக் - கசக்கி மிதித்தாய்!
காதகி நீ எனில் - கருத்தினில் பிழையோ?

வழியாலே போன என்னை - கண்
வலை வீசி நீ இழுத்து
மொழியாலே பேசு முன்னே
விழியாலே பேச வைத்தாய்!

சொல்லாலே வில் வளைத்து
சுகமாக அம்பு விட்டு
கல்லாக இருந்த என்னை - காதற்
சிலையாக நீ வடித்தாய்.

மனசுக்குள் மணி அடித்து
 மெளனத்துள் பேச வைத்து
 கனவுக்குள் நீ இருந்து
 கவிதைக்குக் குரல் கொடுத்து
 இதமாக எனை வருடி
 பதமாக மீட்டி எனைப்
 பைத்திய மாய் அடித்தவளே!

எத்தனை நாள் என் மனத்தைப்
 பத்திரமாய் வைத்திருந்து
 அர்ப்பணித்தேன் உந்தனுக்கு - என்
 ஆருயிரே நீ என்று
 ஓடியாத கிளை என்றும்
 வடியாத நதி என்றும்
 முடிவாக நான் எண்ணிப்
 படிமான மாயிருந்தேன்.

விடுமூறையில் சென்று விட்டு
 உடனடியாய் சந்திக்க
 இடமதற்கு ஓடிவந்து - இதயம்
 துடி துடிக்கக் காத்திருந்தேன்.

காத்திருந்த கண்களுக்கு - கச்சிதமாய் நீ தெரிந்தாய்
 வேற்று ஒருவனுடன் - மிக உரசிக் கைகோர்த்து
 அணைப்பதனில் அவனுடனே - அப்பப்பா
 அறிவிழந்தேன் - எனை இழந்தேன்.

என்னவளே என்றிருந்த -

எண்ண மெல்லாம் ஒரு நொடியில்
பொடிப் பொடியாய் உதிர்ந்து விட
புண்ணான நெஞ்சமுடன்

காதல் என்பது - கனவாய்ப் போக
வாழ்கிறேன் - இல்லை
வாழ்வை ஒட்டுகிறேன்!

காதல் ஒரு கரை - மரணம்
மறுகரை மத்தியில்
சுழித்துக் கொண்டோடுது
ஜீவிதம் என்னும்
ஜீவ நதி.

நான் கற்றீதிருப்பதோலி முங்கவிச்சாலு
நான்முதலோச் சுற்றுவிழுஷா - முங்பே முறு
ஞ்சாந்தே சீஞ்சுவிச்சா @ விழுஷாவி யாடு
நான்தாச் சுற்றுவிச்சாகோ - முங்கவிச்சா சீஞ்சின
ஞாப முங்கவிச்சா சீஞ்சி நான் மாபகோ

பாந்திருத்தாற்றி குள்ளுக்கு ராமாவு கக்காலு
பாந்தாற்றி குள்ளுக்கு ராமாகவிச்சாலு
உங்கிப்பாலுக்கு ராமாவாவு கக்காலு
உங்கிப்பாலுக்கு ராமாகவிச்சாலு

கக்காலுக்கு குள்ளுக்கு ராமாவு கக்காலு
கக்காலுக்கு குள்ளுக்கு ராமாகவிச்சாலு

கிளியே நீ கேளாய்!

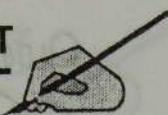
கிளியே! நான் கூறுவதைக்
கொஞ்சம் நீ கேட்டு விடு!

'அங்காடிச் சுணங்கன்' என்று
அழைக்கின்றார் எனை மனிதர்
அங்கேயும் இங்கேயும்
அலைகின்றாய் என்கின்றார்.

குரங்கென்று சொல்கின்றார்
குறும் பென்று - கூறுகின்றார்
இரும் பென்றும் இயம்புகின்றார் - ஏன்
விலங் கென்றும் விளம்புகின்றார்
விபரம் என்ன சொல் கிளியே!

அடக்க முடியா தவர்கள்
அங்கெல்லாம் எந்தனையே
மடக்கி வைக்க முடியாதோர் - என்மீது
மாட்டுகின்றார் வீண் பழியை

சின மடங்கக் கற்றாலும்
சித்தி எல்லாம் பெற்றாலும்

எனை அடக்கக் கல்லார்க்கு
ஏற்ற முண்டோ சொல்கினியே!

கத்தி போல் நான் என்று
கனமாகக் கூறும் இவர்
கத்தியினால் மாம் பழுத்தைக்
கச்சிதமாய் நறுக்காமல்

கழுத்தை அறுக்க வென்று
கடு கெனவே ஒடுகின்ற
இமுக்குடைய மனிதர் இவர்
எனைக் குற்றம் சாட்டுவதேன்?

நலம் தீங்கு - இது வென்று
நன்று அறிந்திருந்தும்
நன்மைகளைச் செய்யாது
தீமைகளை இழைத்து விட்டு
நான்தான் காரணமென்பர் - இதில்
ஞாய முண்டோ சொல்கினியே!

பாத்திரத்தைத் துலக்குகின்றார்
பல்லைத் துலக்குகின்றார்
ஊத்தை கண்ட உடைகள்தனை
உடனே அலசுகின்றார்.

கண்ணாடி தூசு பட்டால்
கடுகெனவே துடைக்கின்றார்

என்மீது மாசு பட்டால்
ஏனோ துடைப்பதில்லை

துவைக்காத துணியாலே
அழுக்கேறுவது போல - எனைத்
துடைக்காது விட்டு விட்டு - சுமையைத்
திணிக்கின்றார் என்மீது.

கோணலாய்ப் போகு தென்றால்
நேராக்க முனையாமல்
போனபடி விட்டு விட்டு
புலம்புவதும் ஏன் கிளியே!

குற்றம் செய்வோர்களையே
குறை கூறும் இம் மனிதர்
தம் குற்றம் தனை ஏனோ
தான் உணராத தேன் கிளியே!

அலைகடலில் துரும்பது போல்
அலைகின்றேன் நானென்றால்
அடக்கி வைக்கா மனிதனுக்கு
ஆணவம் தான் ஏன் கிளியே.

பாய்முகங்கள்

பொய் உலகம் இது என்று
போற்று கின்ற ஞாலமதில்
மெய் முகத்தைக் காண்பதுவோ
மெத்தக் கடின மன்றோ!

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்
அமுத மொழிதான் - இன்று ஆராய்ச்சிக் குரியது
ஆழக் கடலை அளவிட்டாலும்
அளந்திட முடியுமா - மனித
அதிசய மனத்தினை.

நஞ்சுடமை தானறிந்து நாகம் கரந்துறையும்
அஞ்சாத மனிதனது ஆழ்மனது ஆலமதை
ஆராய்ச்சி செய்தாலும் அறிய முடியாது.

அடி நாக்கில் நஞ்சு வைத்து
நுனி நாக்கில் தேன் சொரியும்
புலிமீது மக்கள் மனம்
புகுந்தறிதல் சாத்தியமா?

தந்திரத்தில் நரிகளையும் தன்னலத்தில் புலிகளையும்
மிஞ்சிவிடும் மனிதனிடம் மெத்தக் கவனமடா.

தன் கருமம் ஈடேற
 சரணடைவான் ஒரு மனிதன்
 தன் கருமம் முடிந்து விட்டால்
 தலை .சீவுவும் தயங்கான்.

பார்த்தால் பசு போல்வான்
 பாய்ந்தால் புலி ஆவான்
 புரிந்து கொள்ள முடியாத
 புதிரான மனிதன்டா!

மயிலுக்குத் தோகை வைத்தான்
 குயிலுக்குக் குரல் கொடுத்தான்
 ஞமலியிடம் நன்றி வைத்தான்
 நற்காக்கையிடம் உறவு வைத்தான்
 கொக்கிற்கோ பொறுமை வைத்தான்
 குரங்கிற்கு குறி தவறாமை கொடுத்தான்

அன்றிலிடம் காதலையும் அழகுகலை
 மானிடமோ மானத்தையும்
 வைத்து விட்ட இறைவனவன்
 மனிதனுக்கு எது கொடுத்தான்?

பிறப் பெதற்கும் கிட்டாத
 பெரிய தொரு கொடையான
 பகுத்தறிவைத் தந்து வைத்தான்
 தனித்துவமாய் விளங்குதற்கு.

அந்தப்-

பகுத்தறிவைப் பாவித்துப் பகுத்துணர்ந்து
முகத்திரையைக் கிழித் தெறிந்து
முகமுடி உதறி விட்டு
பொய் முகத்தை நீக்கி விட்டு
மெய்மை யுடன் நடந்து வரின்
பொய் யுலகம் தான் மறைய
புது உலகம் கண்டிடலாம்.

பொய் முகங்கள் போய் மறைய
மெய் முகங்கள் மிளிரட்டும்.

४८

என் அருந்தோழி!

என் அருந்தோழி - உன் அருமை என்ன வென்பேன்
மணமாலை அருமை - புனைபவரே அறிவர்.

கல்லிலே கலை வண்ணம் கண்டவன் சிற்பி.

சொல்லிலே கவி வண்ணம் சொன்னவன் கவிஞன்
சொல்லில் தொடுத்து தூய ஆரமாய்
அள்ளி எடுத்து ஆசையாய்ப் புனைந்து
உனைப் படைத்தோர்க்கு
உளமார்ந்த நன்றி.

எனை மாத்திரமா? - எல்லோர் மனத்தையும்
மெல்ல ஆட கொள்ளும் மேன்மை மிக்கவளே.

சாகா வரம் பெற்றுத் தனித்துவமாய் விளங்குகின்ற
நீயே தான் எந்தனுக்கு - மோசமற்ற தோழி அன்றோ
நீயில்லா வீடு நிலவில்லா வானம்
பூவில்லாச் சோலை - பொட்டில்லா நெற்றி.

தனிமையைப் போக்கி - அறிவினை வளர்த்து
இனிமையை நல்கும் என்னருந் தோழி
விரக்தியை விரட்டி மென் மனம் ஈர்த்து
அனைத் தறிவுரைகளை அள்ளித் தருகிறாய்
சிந்திக்க வைத்து - சீராக வாழ
நம்பிக்கை யூட்டும் நண்பி நீ அன்றோ!

கையினில் அணைத்தால் கருத்தைப் பறிக்கின்றாய்
மனத்தினை ஈர்ந்து இருத்தியே வைக்கிறாய்
சிரிக்கவும் செய்து நினைக்கவும் வைத்து
ரசிக்கவும் செய்து சந்திக்கவும் வைக்கிறாய்.

காலத்தின் விதை நெல்லாய்
கருத்தினை விதைத்து கோருலத்தால் கவர்ந்து
குதூகலம் தருகிறாய்

அழுக்காறு வெகுளி அத்தனை இழுக்குகள்
ஒதுக்கி நீ வாழ்க்கை என - உபதேசம்
செய்கிறாய்

நினைக்க வைப்பவள் நீ - துயரை
மறக்க வைப்பவள் நீ
திகைக்க வைப்பவள் நீ - உனைச்
சுவைக்க வைப்பவளும் நீயே!

எந்த ரூபத்தில் - எத்தனை வடிவில்
வந்து நீ என்னைச் சந்திக்கும் போது
கையினில் ஏந்தி கண்களை மலர்த்தி
அள்ளி நான் அணைத்தால் அகிலமே மறப்பேன்.
ஏன்?

என்னையே மறந்து - உன்னிலே லயித்து
கண் இமையாது உனில் கலந்திடுவேனே!

ஒரு நாளேனும் - உனைத் தீண்டாவிடின்
இருளாய் மனமோ - ஏங்கித் தவிக்கும்.

என்றென்றும் நீ என் - இதயம் கவர்ந்தவள்
நல்லதோர் நண்பி - நானுடை மறவேன்.

மரக் கோணல் தீர்க்க

தைச்சன் கை நூல் போல்

மனக் கோணல் தீர்க்க - உனைப்

படைத்திட்டார் அறிஞர்.

நன்றிகள் பல கோடி ரூக்கும்

நான் சொல்வேன் தோழி!

என்றும் என்னுடனே

உறவாடு வாய்.

எங்கே போகிறோம்?

எங்கோ போகிறோம்? எமக்குத் தெரியலை
எதனை நாம் தேரோம்? அதுவும் புரியலை
எங்கே முடியும்? அதுவும் விளங்கலை
எனினும் இதனை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

வாழ்க்கைக் கடலில் மனிதனின் பயணம்
செல்லும் இடத்தைச் சென்றும் அடையலாம்
திசையது மாறிப் பிழையாய்ப் போகலாம்
இசையாத இடத்தையே எட்டியும் பிடிக்கலாம்.

அங்கும் இன்றி இங்கும் இன்றி
அங்காடிச் சுணங்கன் போல்
அலைந்தும் திரியலாம்.
அறிவு இருந்தும் வழிதடுமொறி
நெறியது பிழறி நினையாததும் நடக்கலாம்
பயணப் பாதையில் புயலும் அடிக்கலாம்
பாறையிற் சிக்கிப் பட்டுத் தெறிக்கலாம்
அறுவடை முடியுமுன் ஆண்டவன் பறிக்கலாம்
அனைத்து முடித்தும் அவன் - எடுக்கா தழுந்தலாம்.

இன்பத்தில் துன்பம் - துன்பத்தில் இன்பம்
இறைவன் வகுத்த - வாழ்க்கையின் நியதி.

கண் போன போக்கில் மனம் போகவிட்டு
கால் போன போக்கில் நாம் போக நினைத்தால்
எங்கே முடியும் இந்த வாழ்க்கை.

வரையறை அற்ற வாழ்க்கை மனிதனைப்
படுகுழிதள்ளிப் பார்த்து நகைக்கும்
பாதை தவறி நீ நடந்தாலோ
பார்ப்பவர் எள்ளிப் பரிகாசம் செய்வர்.

குறிக்கோள் வாழ்க்கையில்
கொண்டு நடப்பின்
இலக்கினை நீயும்
இலகுவில் அடையலாம்.

அச்சம் கொண்டால் சுகமிருக்காது
அடிமை வாழ்க்கையில் சுவை இருக்காது
தூங்கும் கண்ணில் ஒளி இருக்காது
துள்ளி நடப்பின் வலி இருக்காது.

நதிக்கிரு கரைகள்
நலமுடன் ஒடும்
விதியுடன் அன்றி
விலகி ஓடினால்
நதியின் ஓட்டம் நாசம் செய்து
உலகை அழிக்கும் உண்மை இதுவே.

எப்படியும் வாழலாம்
என்றெண்ணாது
இப்படி வாழ்வோம்
என வாழ்தல் நன்று

தண்ணீர் உயர்ந்தால்
 தாமரை உயரும்
 எண்ணம் வளர்ந்தால்
 இன்பமே உலகம்.

நமது வாழ்வு நமது கையில்
நாளைய பொழுதை நற்பொழுதாக்கு.

எழுதுகோலும் வேலாகும்

வேல் பாய்ந்தால் உயிர் கடிக்கும் - எழுது
கோல் பாய்ந்தால் உயிர் துடிக்கும்.

வார்த்தைகளை வடித்தெடுத்து
வண்ணக் கலவையுடன்
ஆர்க்கும் தமிழினிலே
அழகாய் எழுதுபவர்
ஈர்த்திடுவர் மனங்களையே
இதில் ஏதும் ஜயமில்லை.

வார்த்தை களைப் பந்தாக்கி
வான் வரைக்கும் புகழ் படைக்கும்
சூர்ந்த மதிக் கவிஞரிடம்
குவலயமே சரண் அடையும்

சொல்லாட்சியால் சிறக்கும்
செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள்
நல்வாக்குக் கொட்டுவது - இக்
கைக் கோலின் கைங்கர்யம்

சொல்லெடுத்துப் போர் புரியும்
சோர் வறியாக் கவிஞர்களோ

வில்லெடுத்து விளையாடும்
வீரரையும் வீழ்த்திடுவர்

துப்பாக்கித் தோட்டா
துளைக்காத நெஞ்சமதை
தப்பாமற் துளைத்து விடும் - இக்
கைக்கோலின் கனல் வார்த்தை

போற்றும் கவிஞர் எல்லாம்
புகழ் ஆரம் குட்டிடினும்
தூற்றும் நிலை வந்தால்
'தூ' என்றுமிழுந்திடுவர்

கவியரசன் கம்பனவன்

காட்டி வைத்தான் அத்தாட்சி
புவி அரசன் சோழனையே
புரட்டி எடுத்து விட்டான்.

அரசியலிற் பிழை எனின் அறம் கூற்றும் என்றது
இளங்கோவின் எழுது கோல்
பாரதியின் எழுது கோல் பாடாத தொன்றில்லை
பாரதி தாசன் போன்றோர் பாடியது எத்தனையோ
கவியரசு கவி பாடிக் களிக்கின்றோம் எதனாலே
எழுது கோல் உன்னாலே - நீ
இல்லை எனில் இவை ஏது?

தமிழ்த் தொண்டு செய்தவர்கள்
சாவதில்லை ஒருபோதும்

எழுதுகோல் ஏய்த்த தில்லை -
 எழுதுவதும் பொய்த்ததில்லை
 வானத்தை வில்லாக வளைக்க
 வல்ல இக்கோலுக்கு
 வளைத்த வில்லை ஒரு நொடியில்
 ஒடித்திடவும் வலிமை உண்டு.

ஆழ்கின்ற பேனாதான் அழிக்கின்ற வேலாகும்
 ஆக்கத்திற் கல்லாது அழித்தலுக்கு ஆகாது
 வேலாலே வீழ்த்த வொண்ணா வெற்றிகளை
 எல்லாமே - எழுது
 கோலாலே வெற்றி கொளின் - குவலயத்தை
 ஆண்டிடலாம்

தேவையற்ற விடயங்களை தேர்ந்தெடுத்து எழுதாதே
 தேவை என்று கண்டாலோ எழுதாது நழுவாதே
 உள்ளத்தின் உண்மை தனை
 உரைத்திட நீ தயங்காதே
 பொய்மை என்று கண்டாலோ
 புகழ்ந்து அதில் மயங்காதே
 சத்தியமே ஸ்சியமாய் தயங்காமல் நீ எழுது
 எழுத எழுத எழுதுகோல் வேலாகும்.

பட்டங்களில் நான் முன்னா

நாவிரிபி ந்திலைகிழி

நிலவே நீ காயாதே!

நிலவே நெருங்காதே!

எனை நீயும் காயாதே!

வளர்வதும் தேய்வதும்

வகுத்தது உனக்கு

இன்பமும் துன்பமும்

இனைந்து கொடுக்கிறாய்!

அமுதாட்டக் குழந்தைக்கு

ஆனந்தம் அளிக்கின்றாய்!

காதலன் காதலிக்கோ

களிப்பினை ஊட்டுகிறாய்!

கவிஞரின் கற்பனை

வளம் தனை வளர்க்கிறாய்!

என்னை நீ யோ

எரித்துப் பொசுக்கிறாய்!

அழகுப் பதுமை - இளமைத் தேவதை

கண்டேன் அவளை - கண்கள் கெளவின

கொள்ளை எழில் - என்னைக் கொள்ளை கொண்டது

அன்று தொட்டு - அடிக்கடி சந்திப்பு

நீயின்றி நானில்லை

என்ற என் நினைப்பு
 இவளின் பிரிவோ
 இயலாமையின் தவிப்பு

எனவே
 அன்று கேட்டேன்
 அன்பே திருமணம்
 என்று வைப்போம்?

என்றோ அவளோ
 மன்னித்து விடுங்கள்
 மாமன் மகனுடன்
 மறுநாள் திருமணம்
 என்றே கூறி
 எட்டி நடந்தாள்
 இடி விழ நின்றேன்
 என் நிலை இழந்தேன்!

காதலை விதைத்துக்
 கனவு நீர்ப்பாய்ச்சி
 செழித்து வளரச்
 செய்து விட்டு

ஏதலர் போல் என்னை
 எடுத் தெறிந் தேகினாள்.

பூத்த மலராய்
 புன்னகை காட்டி

ஏக்கத்தில் ஆழ்த்தி
எனை விடுத் தேகினாள்.

பொன்னவள் போய் விட
மின் அழல் விழுந்தேன்
வெண் நிலா நீயும் - இனி
என்னைக் காயாதே.

பூரண நிலவாய் புலர்ந்த காதல்ந்த நூல்
அமாவாசையாக அஸ்தமனம் ஆனது.

எனவே நிலவே
எனைக் காயாது
நடையினைக் கட்டு
நடைப் பினம் நானிப்போ!
கணமேனும் என்னைக்
காயாதே நிலவே!

१८

ஏனைக் காயாது நூலு
ஏனைக் காயாது ரயிலைக் கூட்டுக்
ஏனைக் காயாது குத்துக்குத்துப்பு அதை
ஏனைக் காயாது பெருக்குப்பு முழுமின்றுவிட்டு வருவதற்கில்
ஏனைக் காயாது மரித்து ரங்கப்பு யங்குக்கு
ஏனைக் காயாது யாக்குப்பு பயிருப்பு
ஏனைக் காயாது நங்கும் அனியாகின்றது
ஏனைக் காயாது மக்குடு ராக்குஞ்சைக் கஞ்சு
ஏனைக் காயாது வஞ்சுயலிடு மாறு ராகவிக்கும்

குட்டு ரூபுக்கார
நால்கீலி குறிமீ வைகா

நான் நடந்த பாதை

நடந்து வந்த பாதையிலே
நல்லது கெட்டது தெரியவில்லை

நல்லது என்பது தீமையும் ஆகலாம்
தீமையே என்பது நன்மையில் முடியலாம்.

உச்சியில் இருந்து குதித்திடும் நதிகள்
இச்சையாய் பற்பல இடங்களில் ஓடி
சமுத்திரம் தன்னிலே சங்கமம் கொள்ளுது
தாய் உதரத்திருந்து உதித்திட்ட நாமோ
கூட்டுப் பறவையாய் குதாகலமாக
வீட்டில் இருந்து வியன் பெற வாழ்ந்து
பறந்து வந்திட்டோம் பற்பல திசைகளில்.

கடந்த காலமோ திரும்புவ தில்லை.
நடந்து வந்த பாதைகள் அனந்தம்
பாதை ஓவ்வொன்றிலும் படித்திட்ட பாடங்கள்
குத்திய முட்கள் குதறிய சொற்கள்
பற்றி ஏரியப் பதறிய நாட்கள்

இனக் கலவரத்தால் இறுகிய மனங்கள்
எமக்கோர் நாடு இனியெனும் வேண்டும் என்ற

தாகம் தந்த தணியாத வேட்கை
போதனை யாகப் பொதிந்தவை எத்தனை?

அனுபவம் அளித்த அழியாத சின்னங்கள்
மனங்களில் பதிந்த மாறாத வடுக்கள்
காயங்கள் கூட காலத்தினாலே - வாழ்க்கைப்
பாடங்களாக மாறிய விந்ததகள்.

தாய் நாடு ஒன்றே தஞ்சமென்றிருந்த நாம்
தஞ்சம் கோரி வந்தோம் பல இடம்

எல்லாத் தேசமும் எமக்கினிச் சொந்தம்
எனினும் எம் நாடே எம் மனத்திற்கு இன்பம்
நல்லோர் எவரும் நமக்கினிச் சொந்தம் - ஆயினும்
நம் ரத்த உறவுகள் இறுகிய பந்தம்.

அடித்தாலும் தண்ணீர் அது ஒன்று சேரும்
பிரித்தாலும் உறவு பிரியாத தொன்று
சிரித்தாலும் சில உறவு சேராத ஒன்று
தெரிந்து நடந்தால் வாழ்க்கை நன்று.

சோதனை - வேதனை தோன்றுதல் இயல்பு - அதை
சாதனை ஆக்குதல் - நடந்த சாலையின் தெரிவு
உளி அடிப்பட்டே கல்-சிலை ஆகின்றது
உலை ஏரிப்பட்டே இரும்பு வேல் ஆகின்றது
அனலில் வெந்தே தங்கம் அணியாகின்றது.

வலி இல்லாது வாழ்க்கையும் இல்லை
வலிக்குப் பயந்தால் - நாம் உதிப்பதும் இல்லை
விழுவது என்றும் வீழ்ச்சியே அல்ல.

எழுவதற்கு இதுவே ஏதுவாகும்.
தோல்வி என்பது மரணம் அல்ல.
வெற்றிக்கு அதுவே உற்றதோர் நண்பன்.

பறவைகள் வானில் பறப்பது சகஜம் - அவை நம்
தலையினிற் கூடு சமைப்பதைத் தவிர்த்திடு
அன்பே உலகம் ஆதாரம் என்று
நம்பி இறைவனை நடந்திடல் நன்று - நான்
நடந்த பாதையில் கறந்த பாடங்கள்.

ஓ

குலை - பரிமலை கூரைகளுக்கு நெடுஞ்செழி - நெடுஞ்செழி
நீரிழி கூவினால் குத்து - கூத்துக்கு கூத்துகள்
நெடுஞ்செழி குத்துக்கு பிடிப்பதை நீட்டு
நெடுஞ்செழி கூவை பயிருடை விடப்பிரிச் சுத்து
கூரைகளையின்து கூத்துக்கு குத்துப்பதை கூவினால்
நெடுஞ்செழி குத்துக்கு நெடுஞ்செழி வேண்டும் என்ற

நினைவுகளைச் சலவை செய்வோம்

நினைவுகளைச் சலவை செய்து
நிம்மதியைப் பெற்றிடுவோம்.

நினைவுகளை நான் சுமந்து
நீண்ட வழி தான் நடந்து
மனித மனம் சலவை செய்யும்
வாவி குளம் தேடி வந்தேன்.

சொல்லொன்று செய்லொன்று
செல்லுகின்ற மனித மனம்
கழுவதற்கு வாவி குளம்
கண்டிப்பாய் மறுத்த தன்றி
அறிவுரையும் தந்து விட
அதிசயித்துத் திரும்பி வந்தேன்.

இரவுக்குப் பின் பகல் இல்லை எனின்
இருளின் பின் ஓளி இல்லாவிடின்
ஏது நடக்கும் இவ்வுலகம் தனில்
இயற்கையின் மாற்றம் எப்படி இருக்கும்?

நீயேன் மனிதா உனை மாற்றக் கூடாது?
நினைவுகளைச் சலவை செய்ய - நல்

நினைவுகளால் தான் முடியும் என - அவை
அறிவுரையும் கண் திறக்க
மறு பிறவி நான் எடுத்தேன்.

சொல் ஒன்று செயலொன்று
செய்வதனை மாற்றி விடு
உள்ளொன்று புறம் பொன்று
உரைப்பதனை நிறுத்தி விடு!

கடமை தனைச் செய்து விடு!
பலனை எதிர்பாராதே!
களங்கமற்ற மனமிருப்பின்
கலக்க மில்லை உனக்கு என்றும்.

அழுக்காறு அவா வெகுளி
அறவே நீ நீக்கி விடு
இழுக்கான செயல் அதனை
இம்மியும் நீ செய்யாதே!

ஆணவத்தால் நீ நிமிரந்தால்
அடியோடு வீழ்ச்சி உண்டு
பணிவோடு நீ நடந்தால்
பங்க மில்லா வாழ்க்கை உண்டு.
சிப்பி விழித்திருந்தால்
முத்துக் கிடைக்கிறது.
சிதறாத மன மிருந்தால்
உயர்வு கிடைக்கிறது.

வேர்களை அறுத்தோடும்
நதிகளின் மீதும்
மலர்களைச் சொரியும்
மரக் கிளைகளைப் போல
வெறுப்பவர் தன்னையும்
அரவணைத் திடு!
வஞ்ச மனம் ஒரு போதும்
வாழ்ந்த தில்லை மறவாகே
கஞ்சமனம் படைத் தோரை
நெஞ்ச மதில் நினையாகே

நல்லவற்றை நினைவில் வைத்து
அல்லவற்றைச் சலவை செய்யின்
நிம்மதி யாய் நாம் வாழ - இந்
நிலவுலகு சொர்க்க மன்றோ!

உலகின் முதுமொழி

உலகின் முதுமொழி எது எனின்
அது இது - எது அது?
எனக்குத் தெரிந்தது இந்த மொழி
அந்த மொழி - அன்பு மொழி

அட்சர மற்ற அகில மொழியது
இச்சகத்திலே எவரும் பேசலாம்
எங்கும் பேசும் இனிய மொழியது
இதற்கு ஈடு எதுவுமே இலை என்பேன்.

மெளன ராகமாய் வாரி வழங்கலாம்
பேசிடாமலே பெருகச் செய்யலாம்

அன்புமொழி என்றும் ஆழமானது
இன்பு கீதங்கள் இசைக்க வல்லது
துன்பம் சோர்வுகள் துடைக்க
இதய நிறைவினால் உதடு உதிர்ப்பது
உள்ளம் தன்னிலே ஊற்றெடுத்துமே
வற்றாது வாரியாய் வாரி இறைப்பது
வாடாத பயிரதாய் வளர வல்லது
தேடாத செல்வமாய் எவர்க்கும்
சொரிய நல்லது.

அருள் மொழி இது
இருள் துடைப்பது
மருளை நீக்கியே
மகிழ்ச்சி அளிப்பது.
ஹற்று நீரதாய்
ஹறுந் தரத்தது
மாற்ற மற்றது
மனத்தை நிறைப்பது.

வளர்பிறை என வளர வல்லது
வளைந்து போயினும் நிமிர்த்த நல்லது.

தென்றல் போல் வந்து வருடிச் சென்றிடும்
தூய மொழி இது தெய்வ மொழி - சர்வ
தேச மொழி இது
அன்பே தெய்வம் என
அறையும் இம்மொழி
அழியாத செம்மொழி.

அன்பு என்றுமே அநாதியானது - அதன்
ஆற்றல் மிகமிக அலாதியானது.

அன்பு தன்னையே
அச்சாணி ஆக்கியே
அகிலம் என்னும் தேர்
உருளுகின்றது.

அச்சாணி இங்குமே
அச்சாணி யமதாய்
அகன்று போய்விடின்
அந்தோ அம்புலி அந்தரத்தில் தான். குப்பிய

உலகின் முது மொழி
உண்மை மெய்ம் மொழி
எல்லோரும் பேசியே
இனிது வாழுவோம்

வாழ்க இம்மொழி! வளர்க்கப்பட வளர்க! வளர்கவே!

(ஓ)

ஒன்றின்கூட்டுத் திருத்த ஸபவி கூறுக்குடி
கீர்க்காட்டுத்தூயவி செய்குதி - குடி ஸபவி யாகு
ஏந்தும் பேசுக் கிடைய வேணுகி ஸியவி உது
கீந்து கீ கூடுதல் கால்க்குடி பலிஞ்சீ
ஸியவிப்பு வழக்கை
மேன்து தூக்காய் கால்புவுவெய்க்கிடாதாய்புல
பேசிடாக்கே பெருக்க கொய்க்காந்

ஒன்று - குணாய்க்காறுட வரிழுங்க பாலு
அந்திமாரித்துன்குத்துவுமிகுபி செய்ப்பு
ஒன்ப கீந்துக்கு கிடைக்க வாந்து
துந்பும் கோத்துக்கு தூக்கப்பிள்ளைக்கு பாலு
கீநு நினைவினால் கூடுதுக்கு கிடைக்கு
உள்ளும் தான்திரி நூதிப்புத்துக்கு பாலுகூ
நூத்துரை கூறியாம் கூரி கீந்துக்கிடுது
கோதுக் கோத்துக்கு கூறுக்கு
கோத்து கோத்து

நடு வெள்ளுக்கு வகுக்கினா காயிலு
நடுக்குவு சுந்தி ஸும் தேவப்பு
பரிசு வகுக்கினா வீடு பை வகுவாலா

எனக்கு மட்டும் தெரிந்த வலி

எனக்கு மட்டும் தெரிந்த வலி
இதயச் சுவரில் பதிந்த வலி
துடித்துத் துடித்துச் சுழலும் வலி
தூங்கும் போதும் கிள்ளும் வலி.

காயத்துக் காயம் காய்ந்து விடும்
காலத்தும் காயாத காய வலி
காலம் கூட மாற்றாத வலி.

ஓலமாய் உள்ளத்து ஓர்ப்பரிந்து
ஓயாத அலையாக அடிக்கும் வலி
அணு அணுவாக அரிக்கும் வலி
அறியார் எவரும் அவனன்றியே!

காலம் உள்ள நாள் வரைக்கும்
கண்ணை முடும் தினம் வரைக்கும்
வாழும் வரை இது வலிக்கும் வலி
சாகும் வரைக்கும் தகிக்கும் வலி.

உதகுகள் சிரிக்க உள்ளத்தால் அழுது
பகட்டாய் பேசிட பார்வைக்கு வெளியில்

தெரியாது வலிக்கும் தீவிர வலி இது.
 நிம்மதி யற்று நெஞ்ச முருகினும்
 என்மனம் மட்டும் எவர்க்கும் தெரியா
 உள் மனத் துள்ளே உக்கிரமாக
 அரிக்கும் வலியினை அறிந்தவர் இல்லை
 அடக்கி வாசித்து அமைதிபோல் இருந்து
 நடிக்கும் வாழ்வைப் படிப்போர் உண்டோ?
 இந்த வலி எந்த வலி - இந்த வலி சொந்த வலி
 எனக்கு மட்டும் தெரிந்த வலி.

ஓ

வருமீ குருத்துக் குயாக கஞ்சுமாக
 வருமீ குருத்துக் குயாக கஞ்சுமாக
 வருமீ குருத்துக் குயாக கஞ்சுமாக

குவிப்பால் குத்தார்த்த பாவால்
 வருக்கிடு காய்க்கூடு காய்க்கூடு
 வருக்கிடு காய்க்கூடு காய்க்கூடு
 வருக்கிடு காய்க்கூடு காய்க்கூடு

வருக்காலை ஸாடு ஸாடு ப்பாக
 வருக்காலை வாட்டு வடுவட வணங்கை
 வருக்கிலை குடு ஏலை வழால
 வருக்கிலை வருக்காலை வாக

குலுடு ஸாக்கார்த்த கக்கிகி ஸாக்குத்த
 ஸபிரிசுவெ குக்கார்பு ப்பிப்பி பாப்பகப

மனிதன் மாறிவிட்டான்

வானம் தாரகை - வளிமண்டலங்கள்

குரியன் திங்கள் - சுற்றும் பூமி

இரவு பகலும் - இளம் தென்றற் காற்றும்

அனலும் - புனலும் - அகையாக் கிரியும்

மரஞ் செடி கொடி பூ மற்றும் உள்ள

இயற்கை எல்லாம் என்றும் போல

மாறா திருக்க மாறியே விட்டான்

மனிதன் இன்று - மகத்துவமாக.

உணவு உடைக்கு ஒடி உழைத்தவன்

அறிவினைப் பெருக்க -

அதிகமாய்க் கற்க இன்று

தெரியாதன வெலாம் தெரிந்து சிறக்க

பணத்தைப் பெருக்க - பல இடம் பார்க்க

புதிது புதிதாய் - புகுந்து அறிந்து

கணனியைக் கண்டு காண்கிறான் புதுயுகம்.

விண்ணிற் கூட வியத்தகு வண்ணம்

கால் பதித்தவனோ - கலக்கிறான் உலகினை

எதைத் தான் செய்யலை இந்த மனிதன்.

அறிவைத் தீட்டும் அற்புத மனிதன்
மனத்தினை மட்டும் மறுபுறம் தீட்டிறான்
அன்பினால் உலகை ஆண்டவன் அன்று
வன் பகை வளர்த்து உயிர் வதைக்கிறான்
இன்று.

மற்றவர் காயத்திற்கு மருந்தாகா விடினும்
மரத்தின் வேருக்கு நீராகா விடினும்
மரத்தையோ - மற்றவர் மனத்தையோ
அறுக்காதவராய் இருக்கலா மல்லவா?

அரவம் கடிக்குது அச்சத்தினாலே
அஞ்சாத மனிதனோ அடுத்துக் கெடுக்கிறான்
நச்சப் பாம்பையும்
நல்லது ஆக்கிறான்.

அஞ்செழுத்தோதி - கக்ரூபி ப்ரக்கிழுல்
அவன் அருள் நாடி
நெஞ்சிலே பொய் இன்றி -
நேர்மையாய் வாழ்ந்தவன்
வஞ்சகம் நெஞ்சிலே
வாயிலோ புன்னகை
வாழ்க்கையைப் பேரிலியாய்
மாற்றி விட்டானே.
மதத்தின் பெயராலே
மதம் பிடித்தவனோ

மனிதத்தைக் கொன்று
புனிதம் இழக்கிறான்.

சத்தியம் தவறிட

சன்மார்க்கம் விலகிட

பண்பாடு மறந்துமே

படாடோபமாய் வாழ்கிறான்.

மனத்தின் இயல்பே

மனிதனை அளக்கும்

மனத்தினை மாற்றிடில்

மனிதம் மலர்ந்திடும்.

மாறியே விட்ட விடுதியைத் தாழ்வாய்க்கி

மனிதன் இன்னமும்

மாறிட வேண்டும் - முழு மனிதனாக

மனித நேயத்தைப்

பேணிட வேண்டும்.

அந்தை விட்டு சூழலைத் தடுக்குவிலை
மனத்தினை கூட்டு கண்ணில்லை புதுப்பிலை
என்னையை கூட்டு விட்டு விடுவிலை

பொறுத்திரு மனமே!

பொறுத்து நீ இருப்பின்
சிரித்துமே வாழலாம்
பொங்கி எழுந்தால்
மங்கிடும் வாழ்வே.

பொறுத்தவர் தருமர் பூமியை ஆண்டார்
பொங்கிய துரியன் கூண்டோடழிந்தான்
அகழ்வாரைக் கூட அகிலம் தாங்குது
இகழ்வாரைக் கூட நீ இலகுவாய் விலக்கிடு.

ஆத்திரக் காரணுக்கு புத்தியோ மட்டு
அவசரப்பட்டால் கருமம் சிதறியே போய்விடும்.

பிறந்ததும் பிள்ளை நடக்கவா செய்யும்?
போட்டதும் விதை உடன் முளைக்கவா முடியும்?
பொறுமை காத்திருப்பின் பலனை நாம் அடையலாம்
ஒறுத்தார்க் குள்ளது ஒரு கண இன்பம்
பொறுத்தவர் அடைவதோ பெரும் பேரின்பம்.

பூவாகித் தானே காயாக வேண்டும்
காயான பின் தான் கனியாக வேண்டும்

கனியினைச் சுவைத்திடக் காத்திரு
பொறுமையாய்.

ஒற்றைக் காலில் நிற்கும் கொக்கு
உற்றுக் காக்கும் உறுமீன் வரும் வரை
சற்று நோக்கின் இதுவே வெற்றியின பெருமை
அத்தனை பொறுமை அதற்கு இருப்பின்
எத்தனை பொறுமை எமக்கு வேண்டும்.

சிறுகச் சிறுக - உணவைச் - சேர்க்கும் ஏறும்பு
பொறுமையின் பயனைப் போதிக்க வில்லையா?
சோதனை - வேதனை தோன்றிய போதும்
சாதனை படைக்க யாவையும் தாங்கணும்.

பிறர் செய் தீங்கினைப் பொறுத்தல் பெரிது
அதனிலும் பெருமை அதை மறப்பதுவே.

உண்ணா நோன்பில்

உறுதி உடையோரிலும்
இன்னாச் சொல் பொறுப் போர்
உறுதியில் உயர்ந்தோர
எனவே

பொறுமை காத்துப் பெருமை .அடைய
சிறுமை தவிர்த்துச் சிறப்பினைப் பெற்றிட
பொறுத்திரு மனமே பொறுத்திரு மனமே!

குத்துக் கட்டுக்கால சுற்றியிலை
பாய்வன்றாயி

உறவுக் கோலங்கள்!

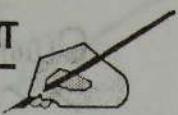
புள்ளிகள் இணைந்தால் வண்ணக் கோலம்
பூக்களைத் தொடுத்தால் மாலையின் கோலம்
முத்துக்கள் கோர்த்தால் முத்தாரத்தின் கோலம்
சொற்களைச் சேர்த்தால் கவிதைக் கோலம்

இராப்பகல் இணைந்தால் நாட்களின் கோலம்
இணைந்தால் ஆண்பெண் உறவுக் கோலம்
பிறப்பால் வருவதிலும் பிணைப்பால் வரும் உறவு
பிரிக்க முடியாதது - விலை மதிக்க முடியாதது.

நிலைத்த இவ்வறவு - அன்பு நீருற்றி வளர்க்க
செழித்து மகிழ்ந்து பெருக்குது குடும்பம்
குடும்பமே கோவிலாய் கொண்டாட வைக்குது.

பந்தம் பாசம் பற்றிட நின்று
சிந்தை ஒன்றாகிச் சிரித்து வாழும்
உறவுக் கோலங்கள் உன்னத மானது.

உயிர்கள் பிறப்பதும் உயிர்கள் துடிப்பதும்
பாசம் தந்த உறவுக் கோலங்கள்
நந்தவனம் தனில் நானாவிதப் பூக்கள்

ஒவ்வொன்றும் ஓர் அழகு
ஒருங்கிணைந்தால் பேரழகு.

குடும்ப உறவினிலே கோலமதாய் விளங்கி
அலுங்காத அன்பு கொண்டோர் உயர்ந்த உறவுகளே
அன்னையின் கருவில் அரும்பிய உறவு
உதிரப் பாலாய் உறவுகள் தந்து
ஒட்டி வளர்ந்திடும் உறவுக் கோலங்கள்
உன்னதம் அடைந்து உரம் பெறுகின்றன
உலகெலாம் வாழும் உறவுக் கோலங்கள்
ஒன்றாய் இணைகையில் ஒரு கோடி இன்பமே.

நட்புக் கூட நல்ல உறவே
உற்ற இடத்தில் உயிரையும் கொடுக்கச்
சற்றும் தயங்காத தனி நண்பரும் உண்டு - இது
தனித்துவ உறவுப் பவித்திரக் கோலம்.

வாழ்க்கைப் பூங்காவில் வளமான உறவுகள்
பூத்துக் குலுங்கிட பூக்களும் உணரா
முட்களும் இருக்கும்
முரண் இதற்கில்லை.

பார்த்துப் பழகி பகுத்து அறிந்து
முள்ளைக் கூட மெள்ள நெகிழ்த்தால்
பாசம் கூடப் பரிணமிக்க
உறவுக் கோலம் உண்டாகின்றது.

வாழ்க்கைக் கோலம்
 மலர்ப் படுக்கை அன்று
 பூக்களும் வருடலாம்
 முட்களும் கீறலாம்
 குத்திக் கிழிக்கையில்
 இரத்தமும் பெருகலாம்
 ஆயினும் அவை எலாம் - பூக்களுக்கு
 அரண்களும் அல்லவா.

எனவே
 உறவுக் கோலம்
 உடைந்து போகாது
 பறவைகள் போல
 பறந்து திரியினும்
 ஒன்றி இணைந்து
 உறவுக் கோலம்
 எழிலுடன் மினிர
 மகிழ்வுடன் இணைவோம்.

१५

உழைக்கும் தோழர்களே!

உழைக்கும் தோழர்களே

உங்களுக்கு நல் வாழ்த்து

உழைப்பவர் மாட்டே உலகம் என்பதை

அறிந்திடு தோழா! அறிவுரை இதுவே.

உண்ண உணவு - உடுக்க உடை

இருக்க இல்லிடம் - கொடுப்பவர் யாவரும்
உழைப்பவர் அன்றோ!

முத்து முத்தாய் வியர்வை கொட்ட

வித்தெடுத்து நட்டவர் யார்?

சத்துடைய உணவுவகை

பச்சையதாய் உண்பதற்கு

கச்சிதமாய் வளர்த் தெடுத்து

இச்சையுடன் கொடுப்பவர் யார்?

முச்சை வென்று கடல் குடைந்து

நித்திலத்தைத் தந்தவர் யார்?

பூமி தனைத் தோண்டிப்

பொன்னை வெளிக் கொணர்ந்து

மின்ன அணிகள் செய்து
பெண்ணுக் களிப்பவர் யார்?

பட்டுப் பூச்சியில் நூல்கள் எடுத்து
பட்டுகள் புனைந்து பாவையர் மேனி
தொட்டுத் தழுவ வைப்பவர் யார்?

ஆழச் சுரங்கமதில் ஆருயிரைப் பண்யம் வைத்து
ஞாலத்தை இயக்குகின்ற நாட்டின் முதுகெலும்பு
தொழிலாளர் நீங்களன்றோ - இது
உலகறிந்த உண்மை யன்றோ!

வையகமே சுழல் வதற்கு
வழி வகுக்கும் தோழர்களே!
வெய்யிலுக்கு முன்னாலே
விழித்து நிற்கும் வீரர்களே!

கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு
காற்றாய் உழைப்பதனால்
இவ்வுலகம் வாழ்கிறது
எல்லோர் உதரம் நிறைகிறது.

சுறு சுறுப்பாய் நீ இயங்கிச்
சிற்றெறும்பாய் உழைப்பதனால்
விறு விறுப்பாய் இவ் வுலகு
மிக உயர்ந்து விட்டதன்றோ.

தன் கையே தனக் குதவி
 தான் அறிந்து கொண்டவர்கள்
 நம்பிக்கையும் சேர்த்து
 நாட்டினை முன்னேற்றுகின்றார்.

(கைப்பாக)
 உடலால் உழைப்பதன்றி
 உளத்தால் உழைப்பவரும்
 அறிவால் உழைப்போரும்
 அரிய தொழிலாளிகளே!

ஆதவன் நின்றால் அவனியின் நிலை என்ன?
 உழைப்பவர் நிறுத்தினால் உலகின் கெதி?
 உழைப்போர் உயர்ந்தால்
 உலகமே உயரும்.

உழைக்கும் தோழர்களே!
 உறுதியாய் உழைமின்
 பெறுமதி நாட்டிற்கு
 பெரிதுமே நீங்களே!

கண்ணீரில் மை எடுத்து

(கற்பனை)

அன்புத் தோழி அகல்யா:

கண்ணீரில் மை எடுத்து - கதையாக நான் வடிக்க
உள்ளுணர்வு உந்திடவே - உனக்கிதனை
சின்ன வயது சிறிய பருவம்
அன்னை - அப்பா - அன்பில தினெப்பு.

பள்ளிப் பருவம் - பசுமை தந்து

கல்வி கருத்தைக் கவர்ந்து இழுக்க

படித்து முடித்ததும் - பட்டம் - பெற்றதும் - நீ
அறிந்தவை தானே நீ - அறியாத விடயம்

அன்பின் தோழியே!

அதன் பின் எனக்கு

விருப்பம் போல - வேலை கிடைத்துச்

சிறந்த வாழ்வில் - மகிழ்ந்து இருக்க

கல்யாணம் வந்து கட்டியம் கூற

'அவசரம் வேண்டாம், அப்பா' என்று

மறுத்த போது மறுதலிக்காதே

லண்டன் மாப்பிள்ளை நல்ல அழகன்

என்று சொல்லி - இசைய வைத்த

அப்பா - அம்மா- ஆணை ஏற்று

கைப்பிடித்தேன் - அவர் காதலில் திளைத்தேன்.
 காந்தனது பேரழகே விரும்பும் பெண்
 சீர்குணமும் சேர்ந்து விட்டால்
 செப்பிடற்கு வார்த்தை உண்டோ?

இரண்டு மாத - இன்ப வாழ்வு - இறக்கை கட்ட
 பறப்பதற்கு அவரும் பயணம் ஆக
 துடிக்கும் என் மனமோ துவண்டது ஆங்கு.
 உறவு உண்டெனில் பிரிவும் உண்டோ
 பிரிய மனமின்றிப் பிரிவும் வந்தது.

விதி வல்லுறைன் விளையாட்டறியாது
 விரைவில் அழைப்பேன்
 விடை தா கண்ணே (என)
 அன்பாய் அணைத்து ஆறுதல் நல்கி
 இன்பமாய் இனிதாய் இதழால் ஒந்றி
 விரைந்தார் அவரும் விதியை நோக்கி!

கையை அசைத்துக் கலங்கிய படியே
 விடை கொடுத் தாங்கு வீடு சேர்ந்தோம்
 இறுதி விடை எனை எவ்ரதான் நினைப்பர்?
 அடுத்த காலை தொலைக்காட்சி தொடவே
 அறிந்தோம் அந்த அவஸ்ச செய்தி.

பறந்த விமானம் பாரிய விபத்தில்
 விழுந்து நொறுங்கி விண்ணுக் குயிர்களை
 அநாயாசமாக அனுப்பி விட்டது

அந்தோ! கொடிய - விபத்து விதியாய்
வந்து என் பாதியை வாரி விட்டது.
இரண்டே மாத இனிய வாழ்வை
இரண்டே நிமிடத்தில் இலேசாய் முடித்தது.

மறக்க முடியுமா என்மனத்து மன்னவனை
துறக்க முடியுமா என் தூயவன் நினைவை

சோடிமுந்த அன்றிலாய்
சிற கொடிந்த பறவையாய்
நானிருந்து வரைகிறேன்
நயன ஊற்றின் மையினால்.
உன் அன்புத் தோழி.

பொய்விளை வகிள்ளக் கடக்குவதை பயக்கள்
- மாலுவிடிச்சி கீல்குங்கு கீலோக்குப்பாலி
- பூங்குவைச்சி சிங்குங்கு ஜங்கு பிள்ளி கீழ்க்கு
கிளிக்குவிச்சி குங்குக்குங்கு சிங்க குங்கில்
- குங்குக்குங்கு குங்குக்குங்கு குங்குக்குங்கு

குங்குக்குங்கு குங்குக்குங்கு குங்குக்குங்கு
குங்குக்குங்கு குங்குக்குங்கு குங்குக்குங்கு குங்குக்குங்கு
குங்குக்குங்கு குங்குக்குங்கு குங்குக்குங்கு குங்குக்குங்கு

மெளனத்தின் அர்த்தங்கள்

மெளனத்தின் அர்த்தங்கள்
 மனத்திற்குள் தர்க்கங்கள்
 கோடி கோடியாய்
 குவிந்திடும் எண்ணங்கள்.

ஆயிரம் கனவுகள் - பல்லாயிரம் நினைவுகள்
 ஆயினும் அவை சில அடிமனப் புதையல்கள்.
 இவை யெலாம் இலகுவில் வெளிவராத் தினவுகள்

பேச்சு என்பது - பெரிதும் இறைவனின்
 வாய்ப்பினாற் பெற்ற வரப்பிரசாதம்
 பேராய்க் கிடைத்த பேச்சினை அடிக்கடி
 பேசாதிருப்பதே பெற்ற கரும் மெளனம்.

மெளனம் சம்மதம் மெளனம் கலக நாஸ்தி
 மெளனம் மாணிக்கம். மெளனம் மனிதனின் கிர்டம்
 மெளனம் காப்பவன் மகாஞானியே - அவன்
 வாய்திறந் துதிரத்திடும் வார்த்தையே அர்த்தமே.

கருவிழி நான்கும் கவ்விடும் போது
 வருமா வார்த்தை காதலை - மெளனமே பேசும்
 கூர்மம் கூட மெளனம் காப்பதால்
 ஆயிரம் முட்டைகள் அலுங்காமல் இடுகுது.

பேசித் தீர்க்காத பெரும் விடயங்களும்
மெளனம் காத்திட இலேசாய்த் தீருது
பேசா திருப்பவன் முடனு மல்ல
பேசித் திரிபவன் அறிஞனும் அல்ல.

அமைதியாய் இருப்பதன் அர்த்தங்கள் பலவிதம்
சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது.

பூமியின் மெளனம் - பூகம்பாம்
வெடிப்பதில் தெரியும்
ஆற்றின் மெளனம்
பெருக் கெடுத்தால் புரியும்.

சாதனை ஆளர் பேசிட மாட்டார்
சாதனை படைப்பர் சத்த மில்லாமல்.

குறை குடம் தானே
கூத்தினை ஆடும்
நிறை குடம் மெளனமாய்
நிதான மாய் இருக்கும்.

ஆயுதங்கட்கு அசையாத பூங்கொடி
கைத்தடி ஒன்றுக்கு கனி வாக வளையும்.

ஆயிரமாயிரம் அற்புத நூல்களை
தாங்கிடும் நூலகம் சத்தமா போடுது

வாயற்ற சில்லறைகள் வளவளென்று
சிலு சிலுக்கும்
வாயிருக்கும் சுருக்குப்பை
மெளனத்தைக் காத்து நிற்கும்.

மெளனம் என்பதை
மனிதன் காப்பின்
பகைமை என்பது
பாரினில் அழிந்திடும்
மெளனம் காப்போம்
மகிழ்வாய் வாழ்வோம்.

புதுமலையோசு மூலமேவாக புதியாக
புதிய சிகிசை போக விவரமிடி முடிவு
கொண்டு வருத்த படிப்பதூக்கு புதுத்துமாக
புது சிகிசை விடுமிடி முடிவாக குறிஞ்சுகளைப்பி

காதலா? காமமா?

காதலா? காமமா?

ஒருதாய் உதரத்து ஓட்டிப் பிறந்த
இரட்டைக் குழந்தைகள் - இரண்டும் எனலாம்.

மனிதம் உயிர்க்க - மானிடம் தளிர்க்கக்
இறைவனின் விருப்பம் - இயற்கையின் நியதி
ஆதாமைப் படைத்த ஆண்டவன் கூட
ஆணுக் கொரு துணை அமைய வேண்டி
ஆதாம் எலும்பில் ஏவாளைப் படைத்தான்.

வண்டு மொய்க்கா விடின் மலர்க்கேது பெருக்கம்
மலரில் மணமும் பூவினுள் தேனும்
இருப்பது எதற்கு? இனப் பெருக்கினுக்கே!

இலவம் பஞ்ச காற்றினிற் பறப்பதும்
இலந்தைப் பழமது இனிப்பாய் இருப்பதும்
உலவும் தென்றுல் மகரந்தம் எடுப்பதும்
அலகில் பறவைகள் விதைகள் சுமப்பதும்
அணில்கள் ஓடி கணி கோதுவதும்
அனைத்து நிகழ்விற்கும் அர்த்தம் உள்ளது
சந்ததி பெருக்கும் சந்தர்ப்பம் இவை.

ஜந்தறிவுடைய அ.நினைப் பொருட்களின்
அர்த்தம் இது எனின் - ஆற்றிவுடைய
மனிதனின் பெருக்கம் எதனால் நிகழுது?
இரும்பு கூட இழுத்து அணைக்குது
காந்தம் தருகிற கவர்ச்சியினாலே
காமமே காதலுக்கு காரணம் எனினும்
கவர்ச்சி யாகக் காதல் எனலாம்.

மனிதராக இருந்தமையாலும்
பகுத்தறிவு மிகுந்தமை யாலும்
நாகரிகம் தெரிந்தமையாலும்
சந்ததி பெருக்கும் சாகசச் செயலை
காதல் என்கிறோம் கண்ணியமாக
விதி விலக்கு எதற்கும் உண்டு.

உத்தமக் காதல் உயர்ந்தது எதனால்?
தொட்டுப் பேசத் துடிக்கினும் கூடக் கட்டுப்
பாட்டில் கருத்திழக்காது
தூய காதல் - சுருதியோடு ராகமாய்
இணைந்து இனப் ககத்தை கூட்டும்
உயிருடன் உயிராய் ஒன்றிய போதும்
உடலுடன் ஒன்றிட உரிமை கோரும்.
திருமண மென்ற தெய்வீக பந்தம்
இணைக்கும் போதே உடல் இணைந்து கொள்ளும்.
பாசமும் பசியும் இல்லாவிடினினோ
வாழ்க்கை என்பது நோக்க மற்றதே.
உண்மைக் காதல் ஒருங்கிணையா விடினும்
நினைத்து வாழ்வதும் இருக்கவே செய்யுது.

காதல் இல்லாத காமம் களங்கம் உள்ளது
காரியம் முடிந்ததும் கசக்கி ஏறியும்
மூர்க்கமான மோகாந்தரம் அது.

காதல் இன்றிக் காமம் வாழுது
காமம் இன்றியும் காதல் வாழும்.

கண்ணிய மான காதலோடு
காமமும் கலந்திட
வாழ்க்கை என்றும்
மலர்ச் செண்டாகும்.

இல்லை என கொடுவும் நூல் வெளிக்கூடிய
ஏழகுவறீல் என்னாக்கியபடி பறூது கூடிய
கண இந்த பின்னாலே கந்தங்கள் என்றும்
ஈசுவர்முடி ஸ்வ வெளிக்கூடிய

நிலை மாறிப் போனால்!

நிலை மாறும் உலகில்

நிலை யற்ற மனிதா - நீ

நிலை மாறிப் போனால் - உன்

நிலை என்ன ஆகும் - உன்

விலை என்ன போகும்?

நிலை மாறிப் போனால் - யாவும்

தலை கீழாய் மாறும்

உறவாடு வோரும்

உதவிடாது போவர்.

உயர்வான இடத்தில்

இருக்கின்ற போது

புகழ் ஆரம் பூட்டிப்

பூசிக்கும் மக்கள்

தாழ்வுற்ற போது கீழ்வுற்றுப் போனால்

தயங்காது உன்னைத் தள்ளியே வைப்பர்.

மழை நீர் நதி வீழ்ந்தால்

புனித நீர் ஆகிறது

அழுக்கினிலே அது வீழ்ந்தால்
இழுக் குற்றுப் போகாதோ?

மரந்தனிலே மலர் இருந்தால்
இறைவனுக்கு அர்ச்சனைப் பூ
தரையதனில் பூ விழுந்தால்
யாருக்கு அர்ப்பணிப்பு.

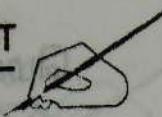
சிப்பியின் மதிப்பு முத்தைச் சுமப்பது
நித்திலம் எடுத்த பின் சிப்பிக் கென்ன மதிப்பு.

வாய்க்குள் இருக்கும் வரை
உமிழ் நீருக் குயர்ச்சி
வாயிலிருந்து உமிழுந்தால்
எச்சில் என்றிகழுச்சி.

உயிர் இருக்கும் வரை
உடலுக்கு மதிப்பு
உயிரற்ற பின்போ
பினம் என்ற ஏரிப்பு.

எனவே மனிதா! எண்ணிப் பார் நீ!
தன்நிலை தாழாது
தரம் இழுந்து போகாது
உன் நிலையில் மாறாது
நன்நிலை காண் வாழ்வினிலே.

மலர். சிதம்பரப்பிள்ளை

இல்லை எனின் பின் நினைந்து
ஏங்குவதில் என்ன பயன்
கண் இழந்த பின்னாலே கதிரவன் ஒளி எதற்கு?

ஆயிரம் கரங்கள் மறைத்து நின்றாலும் .
ஆதவன் தன்னை மறைத்திடல் முடியுமா?

கொண்ட கொள்கையில்
குன்றுதல் இன்றி
நின்ற நிலையில் நீ வழுவாது
உரமான மனத்துடன்
உறுதியாய் இருப்பின்
வழுவாது வாழ்க்கை
நிலை மாறாது நிலைக்கும்.

தோல்விக்களத் தோற்கடிப்போம்!

தோல்வியே வெற்றிக்குத்
துணையான ஆசான்
தோல்வி கண்டு துவழ்தல் ஆகாது
தோல்வி ஒரு தற்காலிக நிகழ்வு.

சோம்பிக் கிடப்பின் - வாழ்க்கை
தேங்கிப் போகும்
வெம்பிக் கிடப்பின் - வேதனைச் சிலந்திகள்
அஞ்சதல் இன்றி - மனத்துள்
அமைக்கும் கூடுகள்
நம்பி நடந்திடின் தோல்வி கம்பி நீட்டிடும்

வெற்றிகாண வேண்டுமா திறவுகோல்
சுடர் பட வேண்டுமா குடு படு நீ
வலிமை வேண்டுமா? வலியினை அனுபவி
சிலைகள் வேண்டுமா? செதுக்கிடு கல்லை.
உலக வரலாற்றை ஊன்றிப் படித்திடு
விழிகளில் தெரியும் உன் வெற்றிப் படிகள்
சோதனை வேதனை தோல்வியால் வரலாம்
சாதனை படைத்திட அத் தோல்வியே படிக்கல்.

தோல்வி மேற் தோல்வியைத்
தொடர்ந்தனர் றைட் சகோதரர்
அயர்ந்தவர் இருப்பின்

ஆகாயத்தில் நாம் பறந்திட முடியுமா?

'பெல்' இன் கடும் முயற்சி - இன்று
பேசுகிறோம் தொலை பேசி

தத்தித் தத்தித் தவறி விழுந்தாலும்
பச்சைக் குழந்தை நடந்து மகிழும்

அழையா விருந்தாய் - தோல்வி

அடுத்தடுத்து வந்தாலும்

அத்தனையும் உந்தனுக்கு

அனுபவத்து முத்திரைகள்

அறிவுதனைக் கூர்மை செய்யும்

அரிய பெரும் ஆயுதங்கள்

அடிமேல் அடி எனின்

அம்மியே நகரும்

அடுத்தடுத்து நீ முயன்றால்

அது முடிவில் வெற்றி தரும்.

உழைத்து முயன்று உறுதியாய் இருந்து

வழுக்கி விழினும் மறுபடி எழுந்து

எடுத்த கருமத்தை எது இடர் வரினும்

குறித்த இலக்கே குறி எனக் கொண்டு

துணிபு என்னும் துணையுடன் நடந்தால்

விரைவினில் வெற்றிப் பேற்றினைப் பெற்று

தோல்வி தோற்கடித்து

தோன்றாப் புகழுடன்

வெற்றியின் வெற்பில்

வியப்புடன் மிளிர்வாய்!

வோய்மிலு பக்ஷியுப வாரி ஸ்ரீக்யாந்து
தோஷ்டிரியோதியுடு சுதாந்திரமிழ்ப்பிடிட்டு

நிபதி சண்டை பொழுதிக்கூபி

மாநாடுபூரி போக விதிக்கூட குதித்து

கண்ணீரில் எழுதுவது

கண்ணீரில் எழுதுவது காதல் வேதம் - அது
கரை உடைந் தோடிடின் மெளன கீதம்
கண்ணீரைக் காணாத காதல் இல்லை
காயம் பட்டால் அதற்கு மருந்தும் இல்லை.

ஏனோ அழுகின்றேன் - எனக்குத் தெரியலை
இதயச் சுமையை இறக்க முடியலை
எங்கோ உன்குரல் கேட்கின்றது
இதயம் அதனையே மீட்கின்றது
என் மனம் ஏனோ துடிக்கின்றது
இடைக்கிடை வேகமாய் அடிக்கின்றது.

உன் வீணையின் நாதம் அழுத்திறது
வேதனை நெஞ்சைப் பிளக்கிறது
என் மனம் சிறகினை அடிக்கின்றது
எழுந்து விசம்பினில் பறக்கின்றது
கண்ணை இறுக முடிடவே
கணத்தில் நீ என் மருங்கினிலே
கண்டேன் உன்னை மாத்திரமா - இல்லை
கேட்டேன் உந்தன் கிள்ளை மொழி.

என்னை இழந்தேன் - இமைப் பொழுதில்
தன்னை மறந்தேன் சரணடைந்தேன்
கண நேரத்தில் கண்ட முகம்
கணமும் மறக்க முடியவில்லை.

நினைவில் என்றும் நீயாக
நெஞ்சை விட்டு அகலவில்லை
ஏவும் திசையில் அம்பைப் போல்
எல்லாப் பார்வையும் நீயாக.
நெருங்கி வந்த நேரிழையே!
நெஞ்சின் ஆழம் புரியலையா?

எழிலாம் நிலவு கதிரா ஏரித்து நிற்பது
தெரியலையா?

நரம் பறுந்த வீணையென - நான்
நலிவது உனக்கு விளங்கலையா?
மறுபடி நீயும் வந்து விடு என்
மனதிற்கு இனிமை தந்து விடு.

பகலது உறங்கும் நள்ளிரவில் - என்
பைங்கிளி பறந்து வந்து விடு.
அகல் விளாக்கே உன் ஒளி நோக்கி
ஆவலோடு நான் இங்கு!

இமையின் கதவை உடைத்து விட்டு
எழுந்திடும் கண்ணீர் அலைகளிலே
சுமையாம் நினைவை நெஞ்சினிலே

சுமந்து. நானும் சோக மனதைத்
தாலாட்டியே நான் தவிக்கின்றேன் - இனி
தாங்க முடியா வந்து விடு.

ஓடி நீயும் வந்து விடு - இன்றேல்
ஓடும் கண்ணின் நீரினிலே
மூழ்கி முச்சம் நின்று விடும்
முடிவு என்னென் நறிவாயே!

கண்ணீரில் நான் எழுதுவது
காதல் என்னும் வேதமது!

ஏனோ அய்விடும்
தீப்பறியி டூக்கிடி ராத்திக மாஸ்தி வாஸ்து
இதயச் சூடினிடி வீட்டில் பொய்செய்பிகுலி
எங்கிகா உந்துதுலி கீட்டினிடி வீட்டில் பொய்செய்பிகுலி
இதயம் வீட்டினிடி வீட்டில் கூடுத குஞ்சிலில்
என் மனம் வீட்டினிடி வீட்டில் १५^o தீவிர வீப்பு பொறுவ
இடைக்கிளி இரிசு குருது யனிசிழு தீப்பிழுவு

உந் தீவிரிடி வீட்டின் வதுப்புத் தீவிரப்
வீதுவை தீவிரிடுப் பீடிக்கு வதுப்புத் தீவிரகைப்
வது மனம் - ஓம் தீவிர தீவிரப் பிரமிஷபால
க்காலிவ் ரீடு ஸ்து கவிகாலிம் சுகந்த
நமுந்து வதுப்புத் தீவிரிடு முடிவு மாநிலாந்
கண்ணன இருக முடிவே
கண்ணத்தில் நீ என் மாநிலின் வீடு
பிரமி தீவிரத்து மாநிலக குமிவண்டி
கண்ணத்தில் வதுப்புத் தீவிரகை வதுப்புத் தீவிரகை
கீட்டின் வதுப்புத் தீவிரகை வதுப்புத் தீவிரகை
ஶரிசீலிக்குறுப் போன்றேந்து பொய்வாக

முகமும் மலரும்

என் சாண் உடம்பிற்கு முகமே முக்கியம்
மரம் செடி கொடிக்கு மலரே மகத்துவம்.
இறைவன் படைப்பு எத்தனை அங்புதம்.

வையகம் மணப்பது மலர்களினாலே
மானிலம் சிறப்பது வதனங்களாலே
மலரும் முகமும் மகத்துவம் பெற்று
ஒற்றுமையாக உறவாடுகின்றன.

கவிஞரே இரண்டையும் கவின் பெற இணைத்து
உறுப்புக் களூடனே உவமிக்கின்றான்.
நீண்ட கருவிழி - நீலோற்பல மலர்
பட்டுக் கண்ணங்கள் - பதும மொட்டுகள்
பவளச் செவ்வாய் ரோசா இதழ்கள்
முத்துப் பற்கள் - முல்லை மொட்டுகள்

வதனமோ தாமரை - மங்கையோ மல்லிகை
தூடி இடை கொடி என - உவமைகள் பலப்பல
மலர்களோ பலவிதம் - வதனமோ பலவித
மலரும் முகமும் மலர்வதில் ஒன்று
மாறுதல் உண்டு.
வண்ணமும் எழிலும் மென்மையும் உண்டு
மாறிடும் போது விந்தையும் உண்டு.

அருணன் வருகையில் அம்புஜம் மலருது
 ஆதவன் கண்டிட ஆம்பல் சூம்புது
 சந்திரன் வரவால் தாமரை சுருங்குது - அதே
 தன்மதி கண்டு குழுதம் விரியது
 இதே போல்
 பிரிய மானவரைப் பெரிதும் கண்டால்
 வதனம் மலர்ந்து வரவேற்கின்றது.

பிடிக்காதோர் எனின்
 சுளித்திடும் சொண்டும்
 குவித்திடும் வதனமும் - மனம்
 குன்றிட வைத்திடும்.
 அகத்தின் அழகினை படித்திட வைப்பது
 அழகிய முகமே அட்டியே இல்லை.
 வார்த்தையாலே வழங்கா விடினும்
 வதனமே உள்ளத்தை வடித்துக் காட்டும்.
 மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் என்றால்
 முகமது திரிந்து நோக்கவே குழையும்
 விருந்தினர் வதனம்.

மொட்டுகள் அவிழ தேன் சொட்டுகள் நெகிழு
 வண்டுகள் மாந்த மலர் இனம் பெருக
 மானிலம் செழிக்குது.

மங்கையர் வதனமோ மாண்புடன் மலர
 பங்கமில்லாத சங்கமம் நிகழு
 அகிலம் விரியது.

புதுக்கு ஏனும் ரூபா
வில்லைப்புதிய முறையை என்ன வே
பிடிச்சே பாதனை வோவிகுள்ளாத்தெ

இளமையிற் காதல்

இளமையிற் காதல் இனிமையானது
காதல் என்ற முன்று எழுத்து
ஞாலம் தன்னை நன்கு உருட்டுது.

கதிரவன் உதிக்க மறந்து விடினும்
காதல் ஜனிக்க மறப்பது இல்லை.
காதல் என்பது கண்களின் தொடக்கம்
சோதனை வேதனை தொடுத்திடும் அம்பு.

மோதும் பசியும் மூஞும் காதலும்
இல்லை என்றிடன் இல்லை இவ்வுலகு
பருவம் வந்ததும் உருவம் பார்த்து
பார்த்து நான்கும் மோதிக் கொள்ள
ஏது உன்னவர் எதுவும் பாராது
காதல் உட்புகுந்து களிந்தம் புரியும்
இதயமோ அடிக்கடி இடம் மாறித் துடிக்கும்.
பார்த்துப் பேசப் பரவசம் கொள்ளும்.

ஊரை மறந்து உலகினைத் துறந்து
காதல் தான் உலகென கருதிட வைக்கும்
காதல் இன்றேல் சாதல் மேலென
என்னும் நிலைக்கு இட்டும் செல்லும்

ஒரு முறை பூக்கும் உன்னதக் காதல்
முச்சள்ள வரைக்கும் மணம் பரப்பிக்
கொண்டிருக்கும்.

தித்திப்பான தீவிரக் காதல்
புத்தியை வீழ்த்திப் புதை
குழிக்குளும் தள்ளும்
பருவத்திற் காதல்
படிக்கும் போது வெடிக்கும் காதல்
படிப்பை வீணாய் அடிக்கவும் செய்யும்

இளம் பருவத்து இந்தக் காதல் - கல்விக்கு
இடையூறு என்பதை உணர்ந்திடல் வேண்டும்

கல்வியே வாழ்வின் கருந்தனம் என்பதால்
கற்கும் போது கவனம் வேண்டும்
காதலோ கவர்ச்சியோ புரிந்திட வேண்டும்.

காதலித்திடினும் கட்டுப்பாடு
மாணவர் தமக்கு மாண்பினைக் கொடுக்கும்
கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலமாய்
கவர்ச்சியை ஆங்கு காதல் என்றெண்ணி
விட்டில் பூச்சியாய் விழுந்திடல் ஆகா
உணர்ச்சி வசத்தால் உந்தப் பட்டால்
வாழ்க்கை உங்களை வழுக்கி வீழ்த்தும் பின்
வாய்விட்டழுதும் பயனேதும் இல்லை.

முற்றிப் பழுத்த பழும்
 இனிமையைக் கொடுக்கும்
 பிஞ்சிலே பழுத்தால் வெம்பி விழுந்திடும்
 படிக்கும் போது துடிக்கும் காதலை
 துடுக்கு அடக்கித் தூரவே வைத்து
 படித்து முடித்துப் பக்குவம் வந்திட
 உண்மைக் காதல் உரிமை உண்டாக்கும்

மணமாலை கழுத்தை வசூல ராதுவியது
 அலங்கரிக்க வேண்டும் வெளியிய யினங்கு
 தூக்குக் கயிறாய் மாறுக் கூடாது குவனம்
 இளமைக் காதல் புனிதம் ஆனால் குவனம்
 இன்பம் பெற்று இனிதே வாழலாம்.

இல்லை முற்றிப்பிரதீராஸை வழு ஏதிர்கை
 கல்வி இல்லாதாலே விரும்புகிறார்கள் குறிப்பு
 இல்லை ஸ்ரீராமா^ஓ பூர்ணமாக்குகிற
 இவ்விடங்களிலே பூர்ணமாக மூலமாக யிவுக்கு
 மத்துப் பணக் காட்டுக்கூடும்

ஏதும்முயற்சிகள் குறித்து ஆண்டு வழையும் கூடும்
 முறைப்புக்கு வழையும் கூடும் வழையும் கூடும்
 இந்துப்பாலை எங்கள்படிக்கும் வழையும் கூடும்
 வழையும் கூடும் வழையும் கூடும் வழையும் கூடும்

இல்லை என்கின்ற ப்ரதுபுமலை மாலைவெற்று
 சொல்லினாத துமிழுப்புமலைகளை விபரிக்கு
 இல்லை என்றாதது பிரிங்கை பிராண்மை
 விவிரும்புவதே தீர்மானம் மாநகரிய மலைகளை
 வடிங்கை பிரதுபுக்கு வழையும் பொருளைப்

நூக்களை வணாவ்குட்டிகளிப்பதைக்கொண்டிருப்பதை
வேறுகூட்டுப்பில்லை என்கூட்டுப் பிலிஸ்டிப்பை
கொண்ட ஏதுக்களை நூபி ஏதுக்கூப்

புதிய உலகம் வேண்டும்

புதியதோர் உலகம் வேண்டும்
புண்ணிய பூமி வேண்டும்
அமைதியும் அன்பும் வேண்டும்
ஆனந்த வாழ்வு வேண்டும்.

சுதந்திர ஈழம் மலர்ந்திட வேண்டும்
நிரந்தரமாக இருந்திட வேண்டும்
சுதந்திரமாகச் சுற்றிடல் வேண்டும்
விரும்பிய தெல்லாம் பெற்றிட வேண்டும்.

ஒற்றுமை என்ற ஓளிவிளக் கெரியணும்
வேற்றுமை இருப்பினும்
அதில் ஒற்றுமை காணணும்
உலகெல்லாம் ஊரெனும்
ஊரெல்லாம் உறவெணும்
உறவெலாம் குடும்பமாய்
குடும்பமே கோவிலாய்
கொண்டிட வேண்டும்
மனிதரும் மனிதராய் வாழ்ந்திட வேண்டும்
மனிதாபி மானம் சிறந்திட வேண்டும்

அங்கு

போர் இல்லை வீரர் உண்டு
போட்டி உண்டு பொறாமை இல்லை
நீதி உண்டு அநீதி இல்லை
நினைவுண்டு மறதி இல்லை
அன்புண்டு அகந்தை இல்லை
ஆசை யுண்டு பேராசை இல்லை
செல்வம் உண்டு செருக்கு இல்லை
செழிப்புண்டு வாட்டமில்லை
கல்வி யுண்டு கயமை இல்லை
கருணை உண்டு சிறுமை இல்லை
மானம் உண்டு அவமானம் இல்லை.

இவை மாத்திரமா

கல்வி இல்லாதவர் - கடமை செய்யாதவர்
இல்லை என்றங்கே இருந்திடல் வேண்டும்
இனப்பகை மொழிப்பகை
மதப் பகை உட்பகை
எதுவித பகைகளும் இருந்திடல் ஆகா.

சிரிப்பவர் களிப்பவர் ஜெயிப்பவர் ஜோலிப்பவர்
இருப்பவர் எங்களின் இனியதோர் தாயகம்.

இல்லை என்கின்ற தோர்
சொல்லினைத் தமிழிலே
இல்லை என்றுரைத்திடல்
இருந்திட வேண்டும்.

குமார்

பொன்னுயர் நாட்டினைப்
புதிய தோர் உலகமாய்
தன்னுயிர் போலவே
தமிழர்கள் கொண்டுமே,
மன்னுயிர் யாவரும்
மகிழ்ந்துமே வாழ்ந்திடும்
புதிய தோர் நாட்டினைப்
பெற்று நாம் வாழ ஆண்டவன் அருளினை
வேண்டி நாம் நிற்போம்.

விருத்தாய மனை

சிலையப்படுத் தாங்கு - ஸ்ரீதாஸ்வரை நீர்க்க
விரும்புவிட சூரியனுடே சுரியன்று கூண்டு
கடைப்பிழை ஜெப்பாடு
கடைப்பட்டு கடைப்பட்டு
ஈடு ஸ்ரீதாஸ்வரை விருத்தாய மனை

ஸ்ரீப்பிள்ளை ஸ்ரீப்பிள்ளை ஸ்ரீப்பிள்ளை
ஏகமாது ராகுவியரை கீர்க்காஷ ஸ்ரீப்புலை
நாடு நாடு நாடு நாடு
உறுதோம் குடும்பத்திற்கும் கூண்டு
நுழையே கோவில்லை பூபுதை நூதனாலோகு
கொக்கடி வேங்குப்படிக்குருஞ்சி கூண்டு
மனிதனும் மனிதாய் வாய்க்கூவே பூத்து
மனிதாரி சாவும் சுற்றி வேங்கு

நாப்பியடு கணக்கை - ஸாஸ்ரும ஸ்ரோக
ஒன்றிகாப்பி ரஸ்க்ரேவி - ராஸ்ரா ருக்காக
ஆய்வு கூற சூதாக

எது நிச்சயம்?

நிலையிலா உலகில்
நிச்சயம் எதுவோ?

ஒன்றே ஒன்றினை
உறுதியாய் உரைக்கலாம்.

மரணம் என்பது வருவது நிச்சயம்
எங்கே? எப்போ? எந்த ரூபத்தில்
எப்படி வரும் அது? எவ்ர்க்கும் தெரியா.

நோயிலோ - பாயிலோ

நொடியிலோ - இடியிலோ

தூக்குக் கயிறிலோ

தொங்கு பாலத்திலோ

ஓடு புகை வண்டியிலோ

ஒர் நஞ்சு தன்னிலோ

மாடிக் குதிப்பிலோ

வீதி விபத்திலோ

வெடி குண்டு தன்னிலோ - இல்லை

எப்படி வரும் அது

செப்பிட முடியுமா?

காலன் வருவான் - கணக்கை முடிப்பான்
காத்திரு என்றால் - கேட்கவா போகிறான்?

வாழ விரும்பலை
சாவே வந்திடு - என்று
சொன்னால் உடனே
தோன்றிடு வானோ?

இல்லவே இல்லை - இது எலாம் அவன் வசம்
இது தானே உண்மை.

உயிரெப் பறிப்பதோ
உனக்கோ விளையாட்டு
பூனைக்கு விளையாட்டு
சுண்டெலிக்கு மரணமன்றோ

சாவே உனக் கொருநாள்
சாவு வந்து சேராதோ
சொன்னவன் கவிஞர்
கண்ணனின் தாசன்
கண்ணதாசன்.

சாவுக்குச் சாவு வந்தால்
தாரணி தான் தாங்கிடுமா
பாரமது தாங்காது
பூமி மகள் புதைந்திடுவாள்.

முச்சுக்கு அவனும் -
முற்றுகை வைக்குமுன்
ஆயுள் என் சலுகை
அதன் பயன் உணர்னும்.

உறக்கம் எம் ஒத்திகை
இதனை நாம் புரியனும்

பிறந்தோம் - இருந்தோம்
வாழ்ந்தோம் - பெரிதிலை

பயன் பெற வாழ்வினை
இயங்கிட வைக்கனும்

நாட்டிற்கும் - வீட்டிற்கும்

நல்லன செய்து

பிறந்ததன் பயனைப்

பெற்றிடலாமே

ஜனன விழாவின் - ஜனகணமன

மரணம் என்பது

மறுக்கொணா உண்மை.

நானும் என் நினைவுகளும்

அலை கடலில் வகுக்குடி
வலை வீசின் மருபொபு
அத்தனையும் மீனினங்கள்

மனவலையில் ரூபம் ஸ்யப
வலை எறியின் பிள்ளைக்கண் பிள்ளை
வளைந்து வரும் நினைவலைகள்

நினை வலைகள் நூற்றாண்டு
நெஞ்சினிலே விரோதம் கூறும்
நீச்சலிடும் குழந்தை

வேளையிலே நீண்டும் நீண்டும்
அத்தனையும் கொட்டிவிட நீண்டும்
சத்தியமாய் முடியாது நீண்டும்
இத்தனையில் ஒன்றினை நான் நீண்டும்
உங்களிடம் பரந்திடவே.

ஜந்து வயது
அறியாப் பருவம்

பிஞ்சு மனத்தில்
பிடித்த நிகழ்வு.

மறந்திட முடியுமா
வண்ண நினைவு - மன
ஏட்டினில் பதித்த
இனிய நினைவு
பிஞ்சு மனத்தில்
எஞ்சி நின்றது.

கல்விக் கழகம்
காலது இடற
அஞ்சி அஞ்சி வகுப்
பறையினில் நுழைய

அருகினில் அணுகினார்
அழகிய நங்கை
மருகிய நானும்
மருட்சியாய் விலக.

அன்புடன் அணைத்தவர்
ஆசிரியை என
அறிந்ததும் திகைக்கக
ஆதரவுடனே.

கரத்தினைப் பற்றி
இனிக்கவே பேசினார்
இன்முகத்துடனே.

அ என்ற அட்சரம் முயக்கி குத்தப்
 அருமையாய் கற்பித்த
 காட்சியும் நினைவும் நடையு ஏழைய
 கலையலை இன்னமும்.

 வளர் வளர் மூடுகி யாடு
 மனத்தில் பதித்த
 ஆசையின் கற்பனை நீண்டு விடு
 ஆசிரியர் போல்

 குழந்தை என் உள்ளாம்
 குதூகலத் தோடு
 கையினிற் பிரம்பு
 வெண் கட்டி சகிதம்

 மரங்களும் செடிகளும்
 மாணவர் ஆகிட

 சொல்லு சொல் என்று
 சோக்கால் எழுதி
 ஐந்தும் மூன்றும்
 எத்தனை என்று

 அடிக்கடி கேட்டு
 அடியும் கொடுத்து
 படிப்பித்த காட்சி
 படம் போல் மனத்தில்

நினைத்து நினைத்துச்
சிரிக்கவும் செய்யது
இனிக்கவும் வைக்குது.

கல்யாணத்தின் பின்
கற்பிக்கும் சந்தர்ப்பம்
அமையா தென்ற
நிலையது ஏற்பட

இல்லத் தரசியாய்
இணைந்த வாழ்க்கையில்
கடமைகள் ஆற்றிடக்
கழிந்தன ஆண்டுகள்

ஓன்பது உருண்டிட
ஒடிய நாட்களில்
அடிமனத் தாதங்கம்
அமையப் பெற்றதோ

ஆசிரியை ஆகி
ஆற்றிய பணியினால்
இளம் வயதொன்மை
நிறைவது அடைந்ததோ.

பால வயதுப்
பச்சை நினைவு
பசு மரத்தாணி போல
மனத்தில் பதியப்பட்டதோ

நினைவுகள் இன்னமும்

நெஞ்சினில் தவழ்ந்து
அலைபோல் எழுந்து
அடங்குவ தியல்பே

ஆயினும் அவையெலாம்

நினைவினில் நிலைத்து
இனிமை ஊட்டி

இன்பம் அளிப்பவை.

ஓ

உள்ளே எரியும் நெருப்பு; உதட்டில் போலிச் சிரிப்பு

இதுதான் இன்று உலகம்
இதில் ஏது என்ன மர்மம்

உலகம் தன்னை உற்று நோக்கின்றேன்
ஹன்றி நினைக்கையில் உள்ளம் நெகிழ்கிறேன்
விஞ்ஞானம் விஞ்சி வியத்தகு மாற்றம்
எதிலும் முன்னேற்றம் எல்லாம் எழில் தோற்றம்
ஆனால்
மனிதர் சிலர் மட்டும்
மாறிட வில்லையே
மனித மனங்களும்
தேறிட வில்லையே

ஒவ்வொரு மனத்திலும்
ஒரோர் நெருப்பு
உள்ளே ஏறியது
உதடோ சிரிக்குது
அகமோ அலறுது
அதரம் நகைக்குது

போலி எங்கும்
புரட்டி எடுக்குது

அசலோ அங்கே
அடங்கிக் கிடக்குது
வேஷ வலையில்
பாவம் மனிதர்
உள்ளே அழுகிறார்
உதட்டில் சிரிக்கிறார்
வேதனை சோதனை விடுத்திடும் அம்புகள்
கூர் முனையாலே குத்திக் குதற்ற
அம்புகள் துளைத்து அலறிடும் மனங்கள்
நெந்து நெந்து யாவையும் புதைத்து
முகத்தினை மலர்த்தி முறுவல் அரும்ப
போலியாகப் புன்னகை பூக்கிறார்
மானம் மதித்திடும் மனிதர் இவர்கள்

இன்னும் சிலரை என்ன வென்றுரைப்பது
பதவிக்கோ உதவிக்கோ
பாசம் பொழிந்து நேசம் வளர்த்து
நினைத்ததைப் பெற்றதும் நீயார் என்கிறார்
இன்னும் சிலர்
கூடவே இருந்து குழிபறிக்கிறார்
கூப்பும் கரத்தினுள் குத்தீட்டியும் மறைக்கிறார்.

போட்டி பொறாமை
கூட்டிப் பெருக்கி

நாட்டில் நல்லோர்க்கும்
நஞ்சினை ஊட்டக்
கொஞ்சிப் பேசிக்
குலவறார் ஒரு சிலர்

கள்ளிப் பூவில் மூல்லை மனத்தைக்
காண முடியுமா? காண முடியுமா?
கஞ்ச மனத்தில் வஞ்சம் அன்றிக்
கனிவு கிடைக்குமா?

சிரிக்கும் உதட்டில்
விஷ மிருக்கும்
சிந்தும் மொழியில்
கறள் இருக்கும்
மலரும் அதரத்தில்
மது வழியும் - அதை
மதியால் அறிந்தால்
தெளி வடையும்
அணைக்கும் கையிலும் அரவிருக்கும் - அதை
அறிந்து நடப்பின் வாழ்விருக்கும்.

போல் எடுத்து
பூட்டி வருகிறோம்
நானே அவீசு

விழுக்காலிலே மாற்றிக்
குப்பிய மூடினால்
நீலப்பி பிச்சுராகவி
நீரை ஒதுக்குவது

நேற்றைக்களைப் பாடமாக்கி நாக்களை வென்றெப்போம்

பட்டறி கெட்டறி
பத்தெட்டிறுத் தறி
பண்டைய வாக்குப்
படித்து வந்தோம் நாம்

அனுபவம் அளித்து
அற்புதப் பாடம்
அவை போல் எமக்கு
ஆசான் உண்டோ

பட்டது என்ன?
படித்தது என்ன?

கடந்தன வெல்லாம்
கனவா கட்டும்
நடப்பன இனிமேல்
நன்மை தரட்டும்

கவலையைக்
கை விடு
கற்று நன்கு
உணர்ந்திடு

தேவையைச் சுருக்கு
வாழ்வினைப் பெருக்கு
தேவை யற்றதில்
சிரத்தை கொள்ளாதே

பணம் பொருள்
உண்டேல்
உறவெலாம் கூடும்
பணமில்லா விடின்
பின்மும் தேடா.

தோல்வி கண்டு
துவண்டு விடாதே
வெற்றியின் முதற்படி
தோல்வியே ஆகும்
துடுப் பெடுக்க
துணிச்சல் இல்லாவினும்
நீந்தி வர
நிதானம் வேண்டும்.

விட்டுக் கொடுத்து
நீ வாழ்ந்தாலே

கெட்டுப் போக
 வழியே இல்லை.
 யாரால் கேடு
 வாயால் கேடு
 நாவை அடக்கி
 நன்மையைத் தேடு
 சேர்ந்தாரைக்
 கொல்லும்
 சினத்தை வெல்லு
 சிரித்து வாழுப்
 பழகிக் கொள்ளு
 மனசு மிகவும்
 மலின மானது
 சந்தேகம் - சலனம்
 சபலம் கொள்ளாதே

உண்மை உண்டேல்
 கவலை இல்லை
 அறிவு உண்டேல்
 மயக்க மில்லை
 துணிவு உண்டேல்
 பயமும் இல்லை
 துணிந்த பின்போ
 துயர் கொள்ளாதே

நேரான பாதையை

நீ தேர்ந்தெடுத்திடு மனமுதி

வழி மாறிச் சென்றால்

வழுக்கியே வீழ்ந்திடும்

இரவு பகல்

இன்பம்- துன்பம்

சக்கரச் சுழற்சி

தவிர்க்க முடியாது

சமனாய் எடுத்தால்

சுகமாய் வாழலாம்.

உண்டோ பிழை தெரிய

உடுவொம் கூடும் ஸ்தாவரி திழபு

பண்ணின்னா பீ

பேரமுப் பேர் வங்கபி காலை

தூஷாவ கீரை

தோல்வி காலை பங்கால் - வகைபிள்ளை

துவால்ருக்கிராங்குக்கி பொபா

ஒய்யுவிக் குறைநாடு

தீராவல்லே குழுவில்லை வண்ணம்

வெள்ளி வெள்ளை

குதிரை குதிரை வண்ணம்

பெண்கள் உலகத்தின் கண்கள்

உடம்பினி லுள்ள

உறுப்புகளிலே

முக்கிய மானது

முதன்மை பெற்றது

கண்களே என்றால்

கருத்தினில் பேதமா?

பெண்களே நீங்கள்

நிர்சயம் கண்களே - ஆனால்

கண்கள் தான் என்பதைக்

காட்டிட வேண்டும்

பேதயர் என்பதைப்

போக்கிட வேண்டும்

சக்தி இன்றேல்

சிவமும் இல்லை

பெண் இன்றேல்

பிறப்பும் இல்லை

அகிலத்தின் வித்து
 அது தானே சொத்து
 நீ தான் அம் முத்து
 நினைவினில் நிறுத்து

வாழ்க்கை என்பது கூறா ஸ்காம்பி
 வஞ்சியர் தமக்கு
 மணந்தவருடனே
 வாழும் வாழ்க்கையே

மஞ்ச ளாடு குங்குமம்
 வைத்த குல மங்கையை
 மனையாகப் பெற்ற ஒருவன்
 என்றுனைப் புகழ்ந்திட
 இருந்திடு பெண்ணே

இதுவே இறுதிவரை
 நிலைத்திடும் கண்ணே
 கண்ணீரைச் சிந்தி
 கண் மூடி வாழாது
 பெண்ணின மகிமையைப்
 பேசிட வைத்திடு

அறிவினைப் பெருக்கிடு
 அகந்தையை அழித்திடு
 கடமையைச் செய்வதில் வூப்புப்
 கண்ணாய் இருந்திடு

மடமையைக் கொளுத்திடு
உடமையைப் பேணிடு

கல்வியைக் கற்றிடு
கண்களைத் திறந்திடு

அன்பிற்கு அடிபணி
ஆணவத்தின் விலங்கோடி
அறிவாளி யாயிரு
முட்டாளாய் முட்டாதிரு

பெண்மையைப் பேணு - அதனால்
பெருமையைத் தேடு
கண்ணியம் காத்திடு
கற்பினைப் போற்றிடு

உப்புக் கடல் நோக்கி
ஒர் ஆறு செல்வதுண்மை
தப்புக் கடல் நோக்கி
தாவிச் செலும்போது
தப்புத் தனை ஆய்ந்து
சாதுர்யமாய் தடுத்திடு

அளவாகத் தீ எரிந்தால்
அதுவே விளக்காகும்
அளவுக்கு மீறிவிட்டால்
அழித்து விடும் நெருப்பாகும்

உடைந்த ஓர் ஆடியினை
 ஒட்ட வைக்க முடியாது
 உடையாது பார்ப்பதுவே
 உத்தமமாம் உந்தனுக்கு

உன்னில் தான் பெண்ணே
 எல்லாம் இருக்கிறது
 இருக்கும் இடத்தை
 இறுக்கியே பற்றி நில்

சபலமோ - சலனமோ
 சற்றேனும் வேண்டாமே
 சற்றே நீ அயர்ந்திடின்
 தட்டியே வீழ்த்திடும்

தங்கமே என்பார்
 தளராதே பெண்ணே
 உரசிப் பார்க்கத்தான்
 உணர்ந்து கொள் இதனை

புடம் போட்ட தங்கம் - என
 புகழ்வார் உன்னை தீயார்
 சுட்டுப் பொசுக்கவே
 என்பதைத் தெரிந்து கொள்

திண்மை யாய்

இருந்திடல்
பெண்மைக்கே
பெருமை.

ஆவதும் பெண்ணால்

அழிவதும் பெண்ணால்
அதனை நீ உணர்ந்தால் - நீ
அகிலத்தின் கண்களே

பெண்களே

உலகத்தின் கண்கள்.

ஓ

ஏன்று கூறினாது
நீ ஏற்றன
ஏட்டனாம் ஒன் புப்புப்பூங்கா ஸ்பி குவினாது
யாந்தின்லே ஜிரியாஸ்கி பாபாது
ஒதுப் பொட்டின் அடு
வோதுதவனை விவேக் பூப்பாரி குக்காராவு
குரோக்காஷை ஸ்பி

உண்ணை நீ அறிந்து
உண்ணையாய் நடந்து வங்கிள்ளி ஸ்பாக்கு
நல்லன் செய்யப் புறப்பட்ட ஸ்கை காக்குக்காது
பின் நினாக்கரை வஞ்சு பாங்குகிடு ஏகை

நஞ்சில் உறுதி வேண்டும்

நஞ்சில் உறுதியும்
 நேரமைத் திறனும்
 அஞ்சிடாமையும்
 அயரா முயற்சியும்
 உன்னிடம் இருப்பின்
 உயர்வுனக் கென்றுமே

அருாய்ந் தறிந்து
 ஆவன ஓர்ந்து
 தேர்ந்து தெளிந்து
 தெளிந்த பின் துணிந்து

துணிந்து நின்று
 செயற்பட வேண்டும்
 துணிந்த பின் என்றும்
 துயரம் கொள்ளாதே

முன்வைத்து விட்டால் - காலை
 பின் வைக்காதே

தேரான் தெளிவும்
 தெளிந்தான் கண் ஜயுறவும்
 தீரா இடும்பை தரும்

திருக் குறளின்
கூற்று இது

ஆத்திரத்தில் துடுப்பெடுத்து
அவசரத்தில் படகுவிட்டு
காற்றினிலே சிக்கிக்
கலங்கித் தவிக்காதே

கல்லை உடைத்தால்
தூளாகும் - அதைக்
கலையாய் வடித்தால்
சிலை யாகும்

நெல்லை விதைத்தால்
பயிராகும்
மூள்ளை விதைத்தால்
என்னாகும்?

விளக்கினிலே

தீ ஏற்றின்
வீடெல்லாம் ஓளி பரப்பும்
மனத்தினிலே
நெருப்பு வைப்பின் - அது
வைத்தவனை ஏரித்து விடும்

உன்னை நீ அறிந்து
உண்மையாய் நடந்து
நல்லன செய்யப்
பின் நிற்காதே

சரியெனப் பட்டதைத்
தயங்காது செய்திடு
இறைவன் இருக்கிறான்
பலனை அளித்திட

பலருக்குச் சிலகாலம் - எதுவும்
சிலருக்குப் பலகாலம்
எவருக்கும் ஒரு காலம் - உண்மை
வெளி வரும் எதிர்காலம்.

உண்மையும் உறுதியும்
உன் சுகம் கொண்டு
ஒடி நீ உழைத்து
உயரும் போது
பணிந்திடும் உலகம்
அறிந்திடும் உன்னை

நல்ல உன் உள்ளத்தை
நாடு புரிந்திட
காலம் ஒரு நாள்
கை கூடும் - போட்ட
கணக்கும் ஒரு நாள்
சரியாகும்

கொட்டு மழையும்
இடி வந்தாலும்
கொண்ட கொள்கை
தளராதே

அச்சம் என்பது
கொள்ளாதே அதுவே
மடமை அறிவாயே

பயந்தவனுக்கு
நிழலே பயந்தான்
துணிந்தவனுக்கோ
ஆழியும் சிறிதே

நெஞ்சில் உரத்தோடு
நேர்மையுடன்
நீ உழைப்பின்
நிச்சயமாய்
பலன் கிடைக்கும்
நிலவுக்கும்
போய் வரலாம்

இருளில் கூட வழி கூடியும் கீக்குகிட யெல்லாம்
வழி தெரியும்
இறைவன் கூட வழி கூடியும் பாலை
துணை நிற்பான் எதற்கும்
நெஞ்சில் உறுதி
வேண்டும் வேண்டும்
நிச்சயம் உறுதி வேண்டும்.

வாடகை இல்லா அழகிய வீடு

வாடகை இல்லா அழகிய வீடு
 ஆனந்தமான அற்புத வீடு எவரும்
 வரலாம் போகலாம் வாழலாம் வளரலாம்
 அவரவர் இஷ்டம் போல்
 அனைத்தையும் ஆற்றலாம்

உரிமையோடு உவந்து இருக்கலாம்
 பெருமையோடு பொருள் புகழ் ஈட்டலாம்
 வாழும் காலம் வளமுடன் வாழ
 வாடகை ஏதும் வசூலிப்ப தில்லையே

வாடகை செலுத்தா வையகம் தன்னை
 வழங்கிய இறைக்கு வாழ்த்துகள்கோடி!

அண்ட சராசரம் - அகன்ற பிரதேசம்
 ஒங்கி உயர்ந்த உன்னத மலைகள்
 மலையிலிருந்து வழிந்தோடும் அருவி
 பச்சைப் பசேல் எனப் பசிய மரங்கள்
 இச்சையாய் அளிக்கும் இனிய கனிகள்

மேகப் பந்தலில் மின்னிடும் தாரகை
 மிதந்திடும் வெண்ணிலா
 தவழ்ந்திடும் அழகு

தோரணங்களாய் தொங்கிடும் மழைத்துளி
ஆவலோடனைக்கும் அழகிய பூமகள்

கடலுக்குள் முத்து கச்சிதமாய் மச்சம்
பூமிக்குள் பொன்னும் புதைத்து ரத்தினங்கள்
மண்ணுக்குள் என்னைய்
முற்றும் எத்தனையோ?
இதற்கெல்லாம் ஈடாய்
இறைவனுக் களிக்கும் - வாடகை எதுவோ?
வாடகை அற்ற வையம் படைத்தவன்
ஆண்டனுபவிக்க மனிதனைப் படைத்தான்

மனிதனைக் கூட
மாண்பாய் படைத்தவன்
மனத்தை மட்டும்
மாற்ற மாய் வைத்தான்

தூ மனதில்லா
தீய சிந்தையும்
நா நயமில்லா
வாய்ச் சொல் விசமும்
மனிதனுக்கு ஏன் கொடுத்தான்

அழுக்காறு, அவா, வெகுளி
இன்னாச் சொல் மாத்திரமா?
போட்டி பொறாமை என்ற
பொல்லாத போர்க் குணங்கள்
கூடப் படைத்து விட்டுக்
கூத்துப் பார்க்கின்றானோ

விஞ்ஞான வேகத்தால் மேலுயர்ந்து வந்த வெல்லாம் அஞ்ஞானப் போக்காலே ஆசைப் பெருக்காலே குண்டு மழையாலே கொன்று அழிக்கின்ற அசரக் குணம் அகன்று அன்புக் குணம் நிறைந்து இன்பமுடன் எல்லோரும் இறைவன் கொடுத்த அந்த

வாடகை இல்லா வீட்டில் மகிழ்வுடன் மலர்ந்து வாழ்வோம்.

இயற்கையும் வாழ்க்கையும்...

இரவுச் சேலை உடுத்தும் போதும்
இயற்கை அன்னை அழகு தான்.

இதயச் சுவரில் சோகம் தூங்கும்
இருந்தும் வாழ்க்கை அழகுதான்

மாலை மங்கை மனைக்கு நகர
இரவுக் கண்ணி இதயம் விரிய

நீலப்பட்டில் நித்திலம் பதித்த
சித்திரப் பூக்களாய் சிதறிய பரல்களாய்

அள்ளித் தெளித்த ஆடகப் பூக்கள்
வெள்ளித் துகள்கள் விசம்பு வயலில்
நள்ளிர வதனில் நர்த்தனம் இட்டிட
நட்ட நடுவில் நாயகி ஆக

சொக்கிடும் மதிமகள்
சிரிப்பினைச் சிரித்திட
இயற்கைக் கண்ணி
என்னை மயக்க
இதயம் சிலிர்த்திட
என்னை நான் இழந்தேன்
என்னே இறைவன்
சிருஷ்டியை வியந்தேன்

வானத்தில் தோன்றும்
 வண்ணச் சேலைகள்
 முகில்களா அவை
 முத்தொளி மங்கையர்
 துகில்களா என்று
 துவள்கிறேன் நின்று
 மோனத் தவத்தில்
 முழ்கிக் கிடக்கும்
 வான மகளின்
 வடிவுடல் மீது
 முழு நிலாக் கன்னியை
 முற்றுகை யிட்டு
 முடி மறைக்கும்
 முகிற் கூட்டங்கள்

ஒடி ஒளிந்திட மதி
 ஒளி வீசி நிற்பதும்
 வாழ்க்கையின் இருளும்
 வந்து விலகிடும்
 தத்துவம் விளக்கும்
 வித்துவம் இதுவோ
 கனவெனும் வானில்
 காணும் தோரணம்
 விடிந்தால் யாவும்
 வெட்ட வெளிதான்.
 கதிரவன் ஆட்சி
 காட்சி அளிக்க

மறுபடி வாழ்க்கை
கடமையை உணர்த்த

நித்திரை உலகின் நிலையா வாழ்வத்
தத்துவம் உணர்ந்து சமநிலை அடைகிறேன்
வாழ்க்கையும் இதுதான் மாறிடும் நியதி
இன்பமும் துன்பமும் இறைவனின் வெகுமதி
இதயத்தைப் பிளக்கும் எத்தனை சோகம்
வாழ்க்கையில் வந்து வாயைப் பிளக்கும்
இதுவா வாழ்வென உயிரை வெறுக்கும்
இன்பத்தை நுகர இசைந்திடும் மனது
சோகம் சுமக்கத் துணிந்து கொண்டால்
இருளும் விலகும் ஒளியும் பிறக்கும்
வாழ்க்கையும் அழகுதான் இரவினைப் போல.

உழைப்போர் உயர்ந்திட வேண்டும்

உழைப்போர்

உயர்ந்திட வேண்டும் - அதனால்

உலகம் மலர்ந்திட

வேண்டும் - உடல்

களைக்க வேலை

செய்வோர்

களித்து வாழ

வேண்டும்

உழைப்போர் மாட்டே

உலகம் என்பதை

ஒவ்வொருவருமே

உணர்ந்திட வேண்டும்

உழைக்கும் கரங்களே

உரமாம் கரங்கள்

உழைப்பில்லா ஊதியம்

தருமா நிம்மதி

உயர்வு தாழ்வு

ஓழித்து ஆங்கு

உழைப்போர் கையே

ஒங்கிட வேண்டும்

அயர்வு, சோம்பல்
 அறவே அகற்றி
 அனைவரும் உழைக்கும்
 மனநிலை வேண்டும்

 சும்மா இருந்தால் சோநாமோ
 சுகமாயிருந்தால் நலமாமோ

 நன்றாய் உழைப்போர்
 கண் தானே
 நாடு இருப்பதென்று
 அறிவாயே

 பாடு படுவோர்
 பயனது அடையின்
 நாடு தன்னால்
 தானே முன்னேறும்

 பாட்டாளி உழைக்கப்
 பதவியிலுள்ளோர்
 பதுக்கிப் பெருக்கல்
 சரியாகாது.

 வீடு கட்டுவோர்
 வீடு நிற்கிறான்
 காடு திருத்துவோன்
 கஞ்சிக் கலைகிறான்

சுரண்டி வாழ்பவன்
 சொகுசாய் இருக்கிறான்
 சுமை தூக்குபவனோ
 சுமையில் நெளிகிறான்

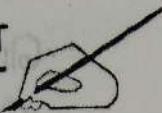
முதலாளி தொழிலாளி
 முற்றாய் ஒழியனும்
 சமாதி மனிதராய்
 ஒரு சாதி ஆகனும்

ஆண்டான் அடிமை
 அகற்றப்படனும்
 அன்பு ஒன்றே - இதயங்களில்
 ஆறாய் ஓடனும்

அல்லும் பகலும்
 அயரா துழைக்கனும்
 இல்லை என்ற சொல்
 இல்லா தொழிக்கனும்

வெட்டிப் பேச்சை
 வெட்டிப் போடனும்
 வேதனை சோதனையது
 சாதனை ஆக்கனும்

என் நாடு எமது கையில்
 என்பதுனர்ந்து

செய்யும் தொழிலே
தெய்வமாகத்
தெளிந்து உழைத்துச்
செழித்து வாழுணும்

தொழிலாளர் இன்றேல்
சுபீட்சம் ஏது
முதலாளி வர்க்கம்
உணர்ந்து வேதனம்
சரியாய் அளிப்பின்
வேலை நிறுத்தம் தான் ஏது

பற்றாக் குறையை
முற்றாய் ஒழிக்கப்
பாடுபட்டால்
நாடு சிறக்கும்
உழைப்போர் உயர
உலகமே உயரும்.

கண்ணீர் நதியில் கனவத் தெப்பங்கள்

வந்ததும் வந்தது

ஆழிப் பேரலை

வாரிச் சுருட்டி

வயிற்றில் அடக்கி

உயிர்களை எடுத்து

உந்தியில் நிறைத்து

உறங்கி விட்டது

ஒரு நொடிப் பொழுதில்

அது விளைவித்த

அனர்த்தம் இன்னமும்

தீரவும் இல்லை நிலமை

திருந்தவும் இல்லையே

பூனைக்கு விளையாட்டு

சுண்டெலிக்கு மரணமா

வேலியே பயிரை

மேய்ந்து விட்டதே

அள்ளிக் கொடுத்த கடல் - உயிரை

அள்ளிப் பறித்தெடுத்து சிறாரை

அனாதரவாய் ஆக்கிலிட

நிராதரவாய் நிற்கின்றார்

பெற்றவரை உற்றவரைப்
பேணி வளர்த்தவரை
கடற்கோளுக்கிரை கொடுத்து
நடுத்தெருவில் நாதியற்றுத்
தவிக்கின்ற சிறார்களுக்கு
தன் நம்பிக்கை கொடுப்போம்

பாலமிட்ட உறவுகளைப்
பறிகொடுத்து நிற்போர்க்கு
நீ காட்டும் நம் கரங்கள்
நெஞ்சில் நீர் சுரக்கட்டும்

பாசத்திற் கேங்கி நிற்கும்
பரிதாபத்திற் குரியோர்க்கு
நேசத்தை நீர்ப்பாய்ச்ச
நெகிழ்ட்டும் நெஞ்சங்கள்

களிப்பு நதியினிலே
கண் மலர்ந்து நீந்தியவர் - இன்று
விழிக்கவே அஞ்சுகின்றார் - இந்த
விபரீத விளைவாலே

சிறகடித்துப் பறந்த சிறார்
சிற கொடிந்த குருவிகளாய்
மனமொடிந்து நிற்கும் நிலை
மாற்றி விட வேண்டாமா

இறக்கைகளை நாம் கொடுத்து
பறக்க வைக்க உதவிடனும் மற்றும் பல
கடந்த வற்றை மறக்க வைத்து மூலம் பேப்பி
களிப்பு வரச் செய்திடனும் மூலம் விட்டுக்

துன்ப நினைவுகளைத்
துரத்தி அடித்துவிட்டு
இன்பமாய் வாழ்வதற்கு
இயன்ற வழி காட்டிடனும்

கண்களிலே நீரோட்டம் கண்டு வர முடிவாக கீ
கானல் நீராகட்டும் குடிப்பக்காக நீர் கொட்டுவே
மனங்களது விரக்தி நிலை
மறைந்து மகிழ் வெய்தட்டும்

பெற்றவரை மறப்பதற்கு உடனடியில் முடிக்குப்
உற்றவர்கள் உதவட்டும் குடிப்புகளுடே
கற்றவர்கள் கனிவு கொண்டு
கல்விதனை நல்கட்டும்

பிஞ்சகளின் கண்களிலே கண்டு வர முடிக்குப்
பிழிந்து விழும் நீர்த்துளிகள் குபிரை
கஞ்சமதாய் விரியட்டும்
கவின் மலர்கள் சொரியட்டும்

பொன்னான் அவர் மனங்கள் புன்னகையை உதிர்க்கட்டும்
பரிசீலனை பரிசீலனை பரிசீலனை

தென்பு கொண்டு அவர் முகத்தில்
சிவந்த ரத்தம் சொட்டட்டும்

நம்பிக்கை நன்கூட்டி
நல்ல வழிகாட்டி
தென்பு தனை அளித்து
செயலாற்ற முன்வருவோம்

வார்த்தைகளில்
வடித்துவிட்டு
வாழா திருப்பதல்ல
ஏற்ற செயல்களை நாம்
இப் பொழுதே செய்திடுவோம்.

காதல் பூக்களின் வனத்தீற்கு

காதல் என்பது

தெய்வீகமானது

கடமை செய்திட அது

கடவுள் தந்தது

இது

புனித மானது

புத்துணர் வளிப்பது

இனிமை யானது - அது

ஏக்க முள்ளது.

தனிமை நாடிடில்

தன் வயம் இழப்பது

நினைவு தன்னிலே - அது

நித்தம் வாழ்வது.

மெளனக் கலையிலே

மயங்கும் நிலையிலே

நயனம் பேசிட - அது

லயித்து நிலைப்பது.

பள்ளி வயதிலே
பருவ வெறியிலே
துள்ளி விழுவது - அது
துன்பம் தருவது

கடந்து பருவத்தை
நடந்து சென்றிடன்
கடமை உணர்த்தியே
திட மனத்தைத் தருவது

ஒன்றே நினைப்பது
ஒரே மனமாய் இருப்பது
நன்றே நினைப்பது - அவர்
நலனே நயப்பது

காதல் என்பது
கவிதை சொல்வது
காண்ப தொவ்வொன்றும்
கவினாய் தெரிவது

உள்ளத் திரையிலே
உண்மை சொல்வது
ஒடி ஒடியே
பாடி மகிழ்வது

கண்டு கொண்டதும்
விண்டுரைக்கவே

ஒன்றிலாது போல்
 உணர வைப்பது
 உரிமை கொண்டிட
 உள்ளம் விழைவது
 பரிவு விஞ்சிட
 பாசம் பொழிவது
 உணர்ச்சி வேகமோ
 உந்தித் தள்ளினும்
 கண்ணியம் தனைக்
 காக்க நினைப்பது
 வளரும் திங்கள் போல்
 வளர்ச்சி பெறுவது
 தேய் மதி உண்மைக்
 காதலுக் கில்லை
 இன்றும் காதல் இங்
 கிணைந்து வாழுது
 ஆயினும் சில
 அருகி ஓடுது
 இங்கு காதலோ சில
 எங்கே செல்லுது - என
 எண்ண வைத்துமே - மன்
 கெளவ வைக்குது

காதல் இங்கொரு
 கடைச் சரக்கென்னை
 வேதனை மனம்
 வெதும்ப வைக்குது

 காதல் என்றுமே
 கணக்குப் போட்டவர்
 கை கோர்த்துச் சுற்றியே
 கவர்ச்சி மங்கிட

 காதல் மறந்திட
 களி வண்டு பறந்துமே
 மறு மலர் தேடிட
 மலரும் மீண்டொரு

 வண்டைத் தேடுது
 காதல் ஈண்டு
 கை மாறிப் போகுது

 உண்மைக் காதலோ
 உயிரோடு பினைந்தது
 பெண்ணும் ஆணுமாய்
 பிரி விலாதது

 மரண பரியந்தம்
 வாழ்வில் நிலைப்பது
 அரவணைப்புடன்
 ஆட்சி செய்வது.

காதல் என்பது
 கல்யாண பந்தத்தில்
 கல்லறை வரை
 களித்து வாழ்வதே

கடல்கள் பிரிக்கலாம்
 கண்ணை மறைக்கலாம்
 உடல்கள் பிரியலாம்
 உயிர்கள் இணைவதே

உண்மைக் காதலாம் - அது
 உயர்ந்த காதலே

இறைவன் அளித்த இவ்
 இணைப்பை யாவரும்
 பிரித்தி டாமலே
 சிரித்து வாழுவோம்

இறைவன் கடமையை
 எண்ணி வாழ்க்கையை
 இனிது வாழ்ந்துமே - காதல்
 பெருமை எய்து வோம்.

மனிதனைத் தேடி

மனிதனைத் தேடி
மாநிலம் சலித்தேன்
எங்கவன் உள்ளான்
எனக்குத் தெரியலை
ஒரு கணம் சிந்தனை
மறு கணம் உதயம்

முத்து களிலே
சொத்தைகள் எத்தனை
முழு நிலாக் கூட
மறு நாள் தேயுது

வாஞ்சை யுடனே
மலரைப் பறித்து
முகர்ந்த பின்னாடி
சோர்ந்திதழ் விமுகுது

எங்கே குறையிலை
எங்கு நிறைவுண்டு

நெல்லிற் குமியுண்டு
நீர்க்கு நுரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிற்கும் உண்டு

நிறைவும் குறைவும்
நிறைந்தவன் மனிதன்

மனிதம் உள்ளவன்

மனிதன் ஆவான் - அம்

மனிதம் எங்கே

மனத்துள் தேடு

உனக்குள் மனிதம்

உண்டா சொல்லு

உன்னைப் போல

பிறரை நீயும்

நேசிக்கின்றாயா?

நேர்மையாகக் கூறு

உனக்குள் உள்ளே

உண்டெனில் மனிதம்

நீ தான் மனிதன்

பிறகேன் தேடிறாய்

மனிதம் பேணி

மனச் சாட்சிக்கு

விரோத மின்றி

உள்ளாம் தனிலே

கள்ளாம் அன்று

உனக்கு உண்மையாய்

உலகிற்கு நன்மையாய்

ஏழுவி குறைநூலை

ஒடுவித்திரை சூழ்நாய்

நூலார்த்து ஸ்வாதேஸ்வா

கயைரிக்கி குறுக்கா

நெஞ்சுத்துச் ச்சாகை டுடு

நெஞ்சுத்துச் ச்சாகை யூவ

வெளிரை யூத்து

நூலாக்கா நெஞ்சுத்துச் சாகை

நைக்கா காஷ்டு ரூபு

நைக்கா நாடு யூவ

போட்டி பொறாமை
பூசல் அகற்றி

நடைக்கத்தாவதி உபது
ங்குசுவை ரூாவிம்சே

தன்னுயிர் போல
மன்னுயிர் பேணி

காணவதுத்து
ந்தஞ்சாநுவி தந்தியது
துக்குயதுவி குளிய

அடுத்தவன் வாழ்வைக்
கெடுத்திடாமல்
அனைவரிடத்திலும்
அன்பு செலுத்தினால்
அவனே மனிதன்.

ஈவிமை ஸ்குநிய
ஈவிமை ஸ்குநிய
ஈவிமை பதித்தைய
ஈவிமை ஸ்குநிய
ஈவிமை ஸ்குநிய

சக்தி யுள்ள வயதிலும்
சந்தர்ப்பப் பொழுதிலும்
வழுக்கி விழாது
ஒழுக்கம் பழுத்த
உள்ளம் உள்ள
அவனே மனிதன்

மீபிக்கால பழுால
நாக்கால தூத்பழுால
நிபக ஸ்குநிய
நாகு மாப்புலி
யாக்காத்பழுால
மாஸ்புலி

கர்வம் பூசாத வெற்றி
கவரல் ஒழிந்த செல்வம்
பொறாமை கொள்ளாத நெஞ்சம்
புகழுக்கு மயங்காத உள்ளம்
எவனுக்கு உண்டோ
அவனே மனிதன்

ஈப்பால ஈவிமை
நாக்கால மாஸ்விப்பால
நிபக ஸ்குநிய பழுங்குலி
நாக்கால தூதிய
மாஸ்குநிய பழுால

அவனே உன்னுள்
அடங்கி இருப்பின்
பிறகேன் தேடிப்
பேதலிக்கின்றாய்

நாக்கால மாஸ்விப்பால
நிபக ஸ்குநிய பழுால

ஒட்டு மொத்தத்தில் வண்ணபலி வண்பு
 ஒவ்வொரு மனிதனும் ஸ்ரீகால மாசு
 உத்தமனாக ஜாபலி ரம்பாஞ்சல
 உயர்ந்த நோக்குடன் ஸிபலி ரம்பாஞ்சவ
 மனித நேயத்தை வண்ணபலி ரம்பாஞ்சக
 வளர்த்துக் கொண்டால் மாஷ்டுக்குல
 மனிதன் அவனே யாட்குத்துக்கலி
 மலைத்திட வேண்டா வாஞ்சித்துக்குல
 மனிதன் அவனே ராஷ்டித்துக்கலி பாலை
 அவனே மனிதன் ஸ்ரீகால மலிவல
 வாழும் வகையில் வாழுமியல மார்த்த தூக்க
 வாழ்ந்து கொண்டால் வாழுமியலி பப்பாகுரு
 மனிதன் கூடத் தோழில் கூக்குமியல
 தெய்வம் தான் கூக்குமியல கூக்குமியல
 வாழ்க்கையை மாஶ்ட வாழ்ட
 இழிவாய் ஸ்ரீகால
 ஆக்கிக் கொண்டால் வாழுமியல வாசுக
 மனிதன் கூட மாஶ்டுக்குல காஷக
 மிருகமே வாஶாஶாகலி வண்ணபலி
 எனவே நாழும் வாஶாஶபல தூக்குக்கு
 என்றும் மனிதனாய் வாஶிஸ்த கூக்குமொ
 மனித மாண்புடன் ஸ்ரீகால மலிவல
 வாழ்வோம் வாழ்வ ஸ்ரீபாஞ்ச கூக்குமல
 வாழும் வரைக்கும். ஸ்ரீபாஞ்ச கூக்குப்பு

கண்ணா ராமசு
வீயலிக்குறு
நானை யாழிலு
வீயலிக்குறு

கடலில் அலைகள் உறங்குவதில்லை

கடலில் அலைகள்

துவிக் காலைய

உறங்குவதில்லை

பார்வை செய்வதோத

கடமையை இயற்கை

துவிக்கறுவ

மறந்தது மில்லை

நூலின்கலி க்ராமமலை

மனிதா நீ யேன்

தேபப்புவ காலை

மயங்குதல் வேண்டும்

வரையெலு

அவமே காலமேன்

கழித்திட வேண்டும்

குங்கு யாவதைகி

கூக்குப நொப

ஆதவன் உதிப்பது

கூக்குஞ்சை பாராட

நின்றது உண்டா?

ஏஞ்சிங்கு

அலை அடியாது

நிறுத்திய துண்டா?

ப்பாபு ப்பா

நாக்குப்பாகு

சந்திரன் நிலவைப்

குற்பகு குற்பாம

பொழியலையா?

தோநால்

சந்தனம் நறுமணம்

குப்பாபு ப்பாடி

தரவிலையா?

பீப் ப்பாசு

சேவல் கூவலை
நிறுத்திடுமா?
குயிலும் கூவா
திருந்திடுமா?

மனிதனே நீஷும் மலைக் காதே
கடமையைச் செய்ய மறுக்காதே கூக்கானால் ஸிபக
அவரவர்க் கென்றோரு கடமை யுண்டு
அதனை மறப்பது மூபரி நீ குவை
முறைமை அன்று கூக்கும்பையும் கூக்கும்பை
திறமையை நன்கு கூக்கும்பை விவரிக்க விவரிக்க
பயன் படுத்தி கூப்புதே கூக்கும்பை
உரமாய் உழைத்து முன்னேறு கூப்புதே கூக்கும்பை
வட்டம் போட்ட கோட்டுக்குள் கூப்புதே கூக்கும்பை
வாழ்ந்து தேய்ந்து மாளாது பொன்னை கூக்கும்பை
திட்டம் போட்டுச் செயற் பட்டு பொய்க்காலை கூக்கும்பை

சிறப்பாய் வாழப்	குத்துப்பாலை
பாடு படு.	வந்தாயி ரூடு
நின்று பேசி	க்கால ட்டப்பு ரிடை
நேரத்தை	குவாக்கிலாகலை
நீயும் வீணாய்ப்	பிள்ளைக்கு ரங்கப்பறை
போக்காது	இளை குத்துப்ப
பொன்னாம் நேரம்	வரபிழைப் பறைக்கு
கண்ணாக	இளை முத்து
புரிந்து நீயும்	குத்து முலை
பயன் படுத்து	குத்துக்கீலைக்
தோல்வி கண்டு	குத்துப்பை குலைக
துவளாதே	குத்துப்பை
வெற்றியின் படிக்கல்	குத்துப்பு சுறுப்பி
அதுவே தான்	குத்துப்பு சுறுப்பு
இலையுதிர் காலமும்	குத்துப்பு முலை
வசந்தமும்	முகுக்கூடு கலை
மரக் கிளைகளுக்கு அன்றி	கைச்சுயலை ஸ்ரீபக
வேர்க் கில்லை	குத்தும்புது
எது இடர் வரினும்	குத்தும்புது ஏதை
நீ என்றும்	குத்தும்புது
எடுத்த முயற்சி	வீயகதை ருகிலை
தொடர்ந்து செய்	குத்தும்புது

சோம்பலுக்கு
ஒரு போதும்
துளி இடம் கூடக்
கொடுக்காதே

பட்டால் யாப்பறி
இப் பாப

எறும்புகள் தன்னைப்
பார்த்து விடு
சுறுசுறுப் பவையிடம்
கற்று விடு

நிபவி யூங்கி
குத்தாறுவி
ப்யாண்டி விழு
நூக்காபுவி
வாதுவி யான்சாபல
காங்காக

காலம் தந்த
கணக் கேட்டை
கவனமாகப் பாவித்து
பாவித்து

விபு முர்பிப
குக்குப் புயப

மேலும் உழைத்து
முன்னேறு
காலம் உன்னைக்
கை தூக்கும்

ஏஞ்சக் ரிச்சாகுவி
குவாங்கு
கைக்கப் பீபிருஷ்வை
நூது கவிகுல

கடலில் அலைகள்
உறங்காது
தரை முகம் தழுவத்
தயங்காது

விவுவாக ரூபாக்கை
விபுக்காவ

இரு கையாலே
ஈட்டுவதில்

வாந்தி படி குா
விழுங்கா ஸி
சீற்யவு குக்குா
குக்குப்பாகு

மலர். சிதம்பரப்பிள்ளை

ஒரு கையேனும்

கொடுத்து விடு

நீங்களோகவி ப்ரபாபி ராம

குறைவு இன்றி

குவலயத்தில்

நிறைவு பெற்று

நீ வாழ்வாய்

உழைத்த நீயும்

முன்னேறி

உலகிற் குதவி

செய்து வரின்

ஞாலம் உனக்குக்

கை கூப்பி

நானும் போற்றி

நன்றி சொல்லும் - இதனால்

பிறந்த பயனைப்

பெற்று விடும்

பெரு வாழ்வென்றும்

உனக் குண்டு

ஓ

யார் போட்ட கோலங்கள்

யார் போட்ட கோலங்கள்
 பார் மகிழும் வர்ணங்கள்
 சீர் அழகுச் செல்வங்கள்
 சிந்தை மகிழ் புற்றறைகள்

பாரின் பசுமை எலாம்
 பார்த்து ரசி என்றவர் யார்.

பொல்லாத கண்களுடன்
 பொக்கு வாய்க் குறுஞ்சிரிப்பு
 சொல்லாமற் சொல்லுகின்ற
 சுவையான மழலை மொழி

எண்ணச் சலிக்காத
 இயற்கை அழகுகளும்
 உண்ணத் தெவிட்டாத
 ஊறும் சுவைக் கணிகள் - இந்த
 வெள்ளிப் பனிமலைகள் - துள்ளி விழும்
 மண்ணின் மகிமையெலாம்
 யார் போட்ட கோலங்கள்

வான வில்லின் வர்ணங்கள்
 வரைந்தவன் யார் கோலமதாய்

மலர். சிதம்பரப்பிள்ளை

179

கோலமுள்ள தாரகைகற்விண்ணில்
கொட்டிக் குவித்தது யார்?

குரியன் கோலத்தில்
மாறியது உண்டா?
சந்திரன் தேய்வதும்
வளர்வதும் நின்றதா?

மாக்கோலம் நாம் போட
மறுநாள் அழிகிறதே - இந்த
மாறாத கோலங்கள்
யார் போட்ட கோலங்கள்?

நாம் போட்ட கோலங்கள்
நடந்து விடின் நிகரேது?
என் என்று கேட்பதற்கு
எவருண்டு வையகத்தில்?

எத்தனையோ கோலங்கள்
எம் மனத்தில் போடுகிறோம்
அத்தனையும் நிலைக்கும் என்றால்
அவன் ஒருவன் எதற்காக.

நடக்கும் என்போம்
நடக்காது
நடவாது என்றால்
நடந்து விடும்.

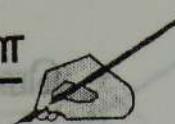
கிடைக்கும் என்போம்
 கிடைக்காது
 கிடைக்காது என்றால்
 கிடைத்து விடும்

நினைத்த கோலம்
 போட்டு முடித்தால்
 நினைப்பரோ நீதான்
 இருக்கிறாய் என்று

செல்வந்த னாவதற்குத்
 தீர்மானக் கோலங்கள்
 போட்டு முடிக்கு முன்னே
 புகுந் தெதிராய் மாற்றி விட்டு
 தான் போட்ட கோலத்தை
 தவறாது நிறை வேற்றி

தூரத்தில் மறைந்தவனோ
 வேடிக்கை பார்த்து நிற்க
 பழி ஏற்கும் பாவம் இந்த
 விதி என்ற சுமை தாங்கி

மாலையிடக் காத்திருப்பாள்
 மங்கை யவள் ஆவலுடன் - காதலனோ
 இன்னொருத்தி கைப்பிடித்து
 இவள் மனத்தை ஒடித்து - நிற்பாள்
 இவள் போட்ட கோலமதை
 இமைப் பொழுதில் அழித்தது யார்?

இப்படி நாம் எத்தனையோ
எண்ணிய கோலங்கள்
இட்டு மகிழ்ந்திருக்க
எட்டி அழித்து விட்டு
எங்கோ சிரித்து நிற்பாள்
இது
அழியாத கோலமென
அதி உயர்ந்த கட்டிடங்கள்
அச்சமது இல்லாத
அமெரிக்க நாட்டினிலே
மிச்சமது இல்லாது
அத்தனையும் என்னாச்சு
யார் போட்ட கோலங்கள்.

விஞ்ஞானிகள் கலமும்
விரைவில் தரை, இறங்க
இந்தா இந்தா என்று
எதிர் கொண்டு காத்துநிற்க

அந்தோ அவை வெடித்து
அரை நொடியில் மடிந்தனரே
மனிதன் இட்ட கோலத்தை
மாற்றியவர் யாரிங்கு?

இன்னார்க்கு இன்னபடி
என வரைந்து வைத்ததன்றி
நாம் போட்ட கோலத்தை
நசுங்காமல் அழித்து விட்டு

180

தான் போட்ட கோலத்தை
 தந்து நிற்கும் இவள் யாரோ?
 இது யார் போட்ட
 கோலங்கள்? - வேறென்ன
 அவன் போட்ட
 கோலங்கள்.

இவன் போட்ட
 கோலங்கள்
 எப்பவுமே தப்பாது
 அழியாத கோலங்கள்
 அவனை அன்றி
 யாரிடுவர்?

(४)

குத்துப்பட்ட மணத் தூயில்
 குத்துப்பட்ட மணத் தூயில்
 குத்துப்பட்ட மணத் தூயில்
 குத்துப்பட்ட மணத் தூயில்

தூயானால் தூயானால் தூயானால்
 தூயானால் தூயானால் தூயானால்
 தூயானால் தூயானால் தூயானால்
 தூயானால் தூயானால் தூயானால்
 தூயானால் தூயானால் தூயானால்

செந்தமிழே செம்மொழியே

செந்தமிழே செம்மொழியே

செவிக்கினியவளே

சிந்தை கவர்ந்தவளே என்

சிற்றறிவால் உனை வாழ்த்த வந்தேன்.

ஆதி சிவன் பெற்றுவிட

அகத்தியனும் பரப்பிவிட

மேவு தமிழ் மூவேந்தர்

மிக அன்பாய் வளத்துவிட்ட

ஆன்ற மொழி நீ இன்றும்

அழியாத கன்னி மொழி

சான்று பல உந்தனது

தனிப் பெருமை சாற்றுதற்கு

அன்று உள்ள கவிஞரெல்லாம்

ஜந்து பெருங் காப்பியத்தை

அணிகலனாய்க் கொண்டு

அலங்கரித்து மகிழ்ந்தார்கள்

கம்பர் புகழேந்தி கவிமேக

ஒட்டக் கூத்தர், அவ்வை

ஜயங் கொண்டான்

அரிய திருவள்ளுவரும்

உன்னை அலங்கரித்து
 உன் புகழை ஏற்றி வைக்க
 பின் வந்த பாரதி கண்ணகை
 பெருமை பெற வைத்தான்.

இன்னும் நாம் சொல்வதற்கு
 எத்தனையோ நிறை உண்டு

பார்போற்ற நீ வாழ
 நாம் கண்ட கனவெல்லாம்
 தாய்நாட்டில் ஈடேற
 தாயாதிகள் தட்டிவிட
 ஒய்ந் தொடிந்து போவாயோ
 என நொய்த மனம் இப்போது

தேறுதலைப் பெறுகு தம்மா
 சென்னை அரசாங்கமதில்
 உந்தனுக்கு பட்டமொடு
 மகத்தான அரங்கினிலே
 உனை ஏற்றி அந்புதமாய் - வைப்பதற்கு திட்டமிடும்
 செய்தியது
 கேட்ட போதேம் உள்ளம்
 கிணுகிணுப்புக் கொள்ணுதம்மா.

ஒராயிரம் மொழிகள்
 உலகினிலே உண்டெனினும்
 தேனாய் இனிப்ப தெல்லாம்
 தெவிட்டாத தமிழ் மொழியே.

யாழ் இனிது குழல் இனிது
நாத சுரம் மிக இனிது
அவற்றி லெல்லாம் அதி இனிது
அலுக்காத தமிழ் மொழியே.

பாலும் கசந்து விடும்
பசி கூடப் பறந்து விடும்
தேனும் தெவிட்டி விடும்
தீந் தமிழின் சுவையினிலே.

கன்னித் தமிழே கனிரசமே
காவியமே
உளம் கவர்ந்த ஓவியமே
உயிருடனே கலந்தவளே
நீ யின்றி நானில்லை
நின்னைத் தாய் என்று சொல்ல
என்ன தவம் செய்தேன் என்ற
இறுமாப்பும் சிறிது உண்டு.

தங்கத் தமிழ்த் தேனே
தரணிதனை நீ ஆளும்
இன்பத் திருநாளும்
ஒருநாள் வரும் என்ற
நம்பிக்கை நம் மனதில்
நம்பிக்கை தந்திட்டும்.
புலம் பெயர்ந்த நாட்டினிலும்
புகழ் நீ படைத்திடனும்

அலங்காது மலங்காது
அன்னை உனை சிறார்கள் எல்லாம்

தயங்காது கற்று உனை
தலை நிமிர வைத்திடனும்
மயங்காத மக்கள் எல்லாம் - உனை
வாயார பேசிவர
நலங்காது நீ வளர்வாய் என
நாம் வாழ்த்தி நிற்கின்றோம்.

உலகெலாம் உன் புகழ்
ஒங்கி ஒலித்திடனும்
நில வுலகில் உன் பெருமை
நித்தில மாய் நிலவிடனும்

உன்னுடனே ஒன்றியவர்
உனைப் பிரியா திருந்திடனும்

வற்றாத வைகையாய்
வாடாத பயிராக
முத்த மிழும் இவ்வுலகை
முழுமையதாய் வலம் வரட்டும்

ஆயகலைகள் அறுபத்துநான்கினையும்
கற்றுக் கணம் பண்ணி மக்கள்
கண்ணியமாய் காத்திடனும்
மறவாது மக்க ளெல்லாம் தமிழை.

கறுவர்க்கு ஞானக்
கண் கொடுப்பான்
ஏது கொடுப்பான்.

ஸ்விரோக்ஷயங்கூட
ஏவ்விடப்பக்கம்
ரேஷன்யங்காங்கி
ஓவ்விடப்பற்றி மீண்டும்

கடவுளைத் தேழு

உல்லவர்க்கு ஒன்றைப்படிக்கிட்டு கொடுப்பான் தேடு நடுப்
நடு தாயக்காம் ப்பாபு ஒவ்வொன்றில் குடுபு
கடவுளைத் தேடுகிறேன் கண்டுபட்டதுது ஏதுப
கண்டவர் சொல்மினோ?

கண்டவர் விண்டிலர்
விண்டவர் கண்டிலர்.

எங்கே உள்ளான்
இந்தக் கடவுள்?

விண்ணிலா? மண்ணிலா?
வியத்தகு இடத்திலா?

தூணிலா? துரும்பிலா?
சுழன்றிடும் காற்றிலா?

வெட்ட வெளியிலா?
வெந்திடும் அனலிலா?

எங்கே இருக்கிறான்?
இந்தக் கடவுள்.

ஸ்வாதிக்காக யகூ
ஏங்குபக காட்டு

யருஷாது தூபாங்கு
ஏந்தாக ரிவுகு ஏது

யறுகி ஞானசு
ஸ்வினாது ஏருக்கூ
யாக்களை ஜயபாங்க
ஏஞ்சங்களை பிறக

பொயாக்கிலே ரூபி
ஓவ்விலே சுவபேரிபு
(ஒலிமு ஜவியங்கு)

ஆலயங்களிலே
அகப்பட்டானோ - இல்லை
தேவாலயங்களில்
தேங்கி நிற்பானோ?

பள்ளி வாசல்களில்
பதுங்கி விட்டானோ - இல்லை
புத்த விகாரையில் போய்ப்
புகுந் திருப்பானோ?
ஞானிகள் உளங்களில்
சுகம் காண்கின்றானோ?
நற் சாதுக்கள் மனங்களில்
சரணடைந்தானோ?

எங்கே இருக்கிறான்
இந்தக் கடவுள்?

ஒன்பது துவாரம் - அதற்குள்
ஒரு துளி காற்று

சின்னஞ் சிறிய
சக்கரம் தனிலே
ஜீவனை எல்லாம்
சுற்றி வைக்கும்
திரு விளையாடல்
புரிபவன் எவனோ?
(அவனே அவன்!)

கற்றவர்க்கு ஞானக்
கண் கொடுப்பான்
கை கொடுப்பான்.

குற்றிமீடு குத்துவதே
குற்றிழப்பி ப்புவதே
ஸாபதி ஏப்பதே
மனிப்பி ஏப்பதே

நல்லவர்க்கும் தீயவர்க்கும்
நடு நாயகமாய்
நாடு குறித்து சீட்டனுப்பும்
நரரத்தனனும் யார் இவனோ

உருவுக்குள் உருவாகி
கருவுக்குக் கருவாகி
கிருளாய் ஒளியாய்
ஈரேழுலகமும்

ஆஞம் யாவும்
நீயாய் நானாய்
அவனாய் அறிவாய்
அவனே இறைவன்.

அவனைத் தேடி
அலைந்து விடாது
உன்னுள் தேடு
உள்ளான் இறைவன்

உன்னுக் குள்ளே
உறைபவன் கடவுள்
அன்பே சிவம்
அன்பே இறைவன்

மெளனத்தின் அர்த்தங்கள்

அனைத்து உயிரிலும்
அன்பைப் பொழிந்து
தன்னுயிர் போல
மன்னுயிர் பேணின்

கணாகு குக்குமூறுக
ஞாபப்புகளே சூக
ஞாபப்புகளே கண

உனக்குள்ளே
ஒளிரும் இறைவன்
காண்பாய் களிப்பாய்
கடவுளை உணர்வாய்.

கிராகு உக்குக்குலுடு
கிராகுக குக்குக்குக
ஓ மாயரிடு மாகலுகி
முரகலூருவிள

மாய வருஷ
மாணாடு மாயிரு
மாணருட மாணமே
மாணருடு கல்வெல

கின்னாகு கிறிய
சுக்காம் துவிரில்
ஏங்கான எங்கா
வை ஏங்காம்
ஏகு குக்குவை
ஏகு குக்குவை
ஏகு குக்குவை

கலிங்கு கிணங்கு
ஏங்குக ஏங்குகு
ஏங்குக ஏங்குகு

ஏங்குகு
(ஏங்குகு ஏங்குகு)

சாதனை நிகழ்ந்து
சுற்றிரும் படைத்தோ
யருவத்தின் பின்பும் மாவட்டம் கூடும்பும்
வாழ்விறங் வாசாம்

கூடும் - ஸயிலு
ஏக்ஷிட் ரூபப்பு
பூங்பி ஸ்கூல்க்கூபு
மாவட்டம் கூடும்பும்

மரணத்தை வெல்லும் சாத்திரங்கள்

மரணத்தை வெல்லும் சாத்திரங்கள்
மாறாது பதிக்கும் காத்திரங்கள்.

மனிதன் கணக்கில்
வாழ்வு பெரிது
காலக் கணக்கில்
வாழ் நாள் சிறிது

வாசனை கண்டாலும்
நோய் கண்டாலும்

இதற்கிடை வாழ்ந்து
ஏதோ முடியும்
இந்த வாழிவினைச்
சிந்தித்த துண்டா?

மாவட்டம் கூடும்பும்
கூடும் பூப்பயிரு
ஏக்கரை கூலைப்
குறைக்கும் வருபவ

மரணத்தை வெல்லும் - அந்த
மகத்தான வழி எது?

மரணத்தின் பின்பும்
வாழும் மனிதனே
மரணத்தை வென்ற
மாபெரும் மனிதன்.

நோயை குறைக்கும்
நோயை குறைக்கும்
நோயை குறைக்கும்
நோயை குறைக்கும்

இயேசு - புத்தர்
 நபிகள் நாயகம்
 மரணத்தின் பின்பும்
 வாழ்கிறார் தெய்வமாய்.

அன்னவர் காட்டிய
 அன்பு வழிகளைப்
 பின் பற்றி வாழ்கிறார்
 பெரும் பான்மை மக்கள்
 அவர்கள்
 போதனை எல்லாம்
 சாதனை யாகி

வெவ்வேறு சமயமாய்
 வியப்புறப் பரவி
 பல்லின மக்கள்
 பலரும் தொழுது
 வாழ்த்தி வணங்கிட
 வாழ்கிறார் தெய்வமாய்

குல - மகுஷலை குணக்ஞாவ
 தோன்றிற் புகழொடு
 தோன்றுக என்று
 இன்றும் வாழும்
 இறந்தும் இறவா
 பேரநி வாளர்
 பெருந் தகையாளர்

கூகுக்ஞாக கூதுரிவ
 குரிபெ முழுஞ
 கூகுக்ஞாக கூவாக
 குபிழி ராஜ ஞாஞ
 குத்துஞ பாலீஸிருக்கு
 மும்பலு கூவிரு
 சுந்தேவிருபால குறிழ
 ரோபாஞகு குக்குஷுகி

குல - மகுஷலை குணக்ஞாவ
 கூதுரை முக கூதுத்துக்கவ
 வாங்கி கூதுத்துக்கவ
 ஜவிகுரிவ முழுஞ
 குங்கால குணக்ஞாவ
 கூதுரிவ சுருபலோவ

சாதனை நிகழ்த்திச்

காவாடுத்தக

சரித்திரம் படைத்தோர்

மரணத்தின் பின்பும்

ஏற்றுவ முடிகளை

வாழ்கிறார் எனலாம்

நவு வூக்கிலூபி

மரணத்தின் போது

ஊதுவ்யுமால ஏற்றுபி

மாழ்வது யாக்கை

நூக்கு - உன்

அழியாதிருப்பது

ஏற்பாடுபி ஸ்கூத்தாய

அவர் பதித்திட்ட

ஏஷ்வாய காபாக்கி

பேரும் புகழும்

யாஸ்தி ஞாக

பெருமைக் குரிய

இள அமுத - நாவு

பாதச் சுவடும்

ஏற்பாடுபி ஸ்கூத்தாய

பதியப்பட்டவை.

போது - யூத ஸ்கூலிவா

மனிதனே நீயும்

மெலிநூரி மாக்காங

மரணம் வருமுன்

மெலிநூரி மாக்காங

மணற் கோட்டை கட்டி

மெலிநூரி மாக்காங

மாண்டு போகாது

மரணித்த பின்பும் - உன்

மாண் புகழ் சொல்ல

காத்திர மான

கற்கோட்டை கட்டி

நேத்திர மான

நீதி நெறிகளை

காத்திரமாக
கைக்கொண்டு வாழ்ந்து

சீக்கிரம் மரணம்
ஜீரணிக்கு முன்
பிறந்ததன் பயணப்
பெற்றிட வாழ்ந்தால்

மரணத்தின் பின்பும்
நிலையாக வாழலாம்
காயம் மறையினும் - உன்
கவின் புகழ் நிலவும்

மரணத்தின் பின்பும்
மனிதன் வாழ
மரணத்தை வெல்லும்
சாஸ்திரம் இதுவே.

உடைக்குக்கு சூலை
கைக்கொண்டு வாழ்ந்து

உடைபி உடைக்குக்குவ
நிலையாக வாழலாம்

நூலி உடைக்குக்குவ
காக்காம் நூலை
ஞூபுப்புக்குக்குவ
பாக்குக்குப் பாலு

யூக்குப் பூக்குவ
யரிது தீயைக்குப்
யுக்கை உதை
கைக்குப்புக்குப்

யப்பு நீரிழுவ
ஞூலுகும் பாலைவ
புக்க ஏக்காக்கு பூங்குவ
நூக்குபி இங்கை

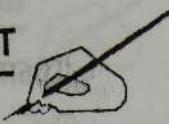
ஓ

நோயிறு புக்கு
நோயைக் கண்டு
இன்றும் வாழும்
இந்தும் இரும்.

முதலிபி கூத்தினைய
ஶல்லாகல் ருக்குப் பூங்குவ
ஞாவ ஏக்காக
புக்க ஏக்காக்கும்கு

பேர் வாய்
போது நல்லாயன்

ஞாய ஏக்குக்கு
நீங்கைப்புதெல் கீரி

உன்னைச் சுற்றி அழகு

உன்னைச் சுற்றி அழகு - அதை
 அள்ளிப் பருகப் பழகு
 உன்னைச் சுற்றி நோக்கு - உன்
 உள்ளத்தில் சுரக்கும் ஊற்று
 இயற்கை ஈய்ந்த எழிலை
 ஏற்று அள்ளிப் பருகு
 பச்சை இலைகள் இள அழகு - அவை
 பழுத்து உதிர்வது முது அழகு
 பூரண சந்திரன் பொலிவழகு - அது
 தேய்ந்து வளர்வது சிறப்பழகு
 ஆதவன் உதிப்பது ஓர் அழகு - அவன்
 அந்தியில் மறைவது பேரழகு
 பனி படர்ந்திருப்பது ஓர் அழகு - அவை
 பகலவன் உருகிடத் தனி அழகு
 குழந்தைச் சிரிப்பு மிக அழகு - அவை
 கொட்டும் மழலைச் சொல் அழகு
 அன்பு காட்டிப் பழகு
 அதுவே உனக்குத் தனி அழகு
 பண்பு மிளிர் நீ பேசு - அது
 பார்ப்பவர் தமக்கு நனி அழகு

துன்பம் காணில் நீ உதவு - அகத்
தூய்மை உனக்கு ஓர் அழகு

உண்மை வழியில் நடந்திடு
உத்தமனாக திகழ்ந்திடு

பகைமையை வெறுத்து வாழ்ந்திடு - நற்
பண்புளோர் முன் தலை தாழ்ந்திடு

உறங்கும் போதும் உன் மனத்துள்
உண்மை அழகு மிளிரட்டும்

மனிதம் தன்னை நேசித்தால்
மனிதர் எல்லாம் அழகுதான்

மலரின் மென்மை அழகுபோல்
மனிதம் கொண்ட மனிதர்கள்
மனதும் என்றும் அழகுதான்
மாறா அன்பும் அழகுதான்

உருவம் பார்ப்பது அழகல்ல
உள்ளம் தானே அழகாகும்

உன்னைச் சுற்றி அழகு - அவ்வழகு
அள்ளிப் பருகப் பழகு
உன்னுள் இருப்பதே தெளிவு.

ஓ

நூல் நூக்கடை வீநூல்
நூல் - நூல் ஏ ரிச்சி பாங்கு
நூல் நூல் துக்கடி ரிச்சிப்ராப

கிளையும் நிலைப்படியூடு காக்கப்பட்டால்
தீவாரது உம்பிகளை மூடுவதை காட்டி
நம்பிக்கை இல்லை அம்பக்கைப்படியானாலும்
நம்பிக்கை

நம்பிக்கை ஏன்றும் குறிப்பிடி இருக்க
நம்பிக்கையே வாழ்க்கை விரோத விரோதங்களை
நம்பிக்கை இன்றேல் பொன்ன காக்கப்பட்ட
நமக்கேது வாழ்வு வணக்கம் வெளியிடுவது
அவநம்பிக்கை கொண்டால் முறை முறை
அதுவே தான் தாழ்வு குத்துமிகுத்து
இரு கையுடனே பிரிவுபல பிரிவுபல
இணைந்து ஆங்கு காக்கப்பட வெளியிடுவது
மூன்றாம் கையாய் வெளியிடுவது
முனைவது நம்பிக்கை வெளிகாலனாமிபி

நம்பினோர் கெடுவதில்லை - அன்று வெற்பல
நம்பினோர் நட்டாற்றில் இன்று காப்பிரிவுபல
எம்மவர் சொன்னார்கள் - அன்று பிரிவிபிரிவு
நம்ப நட நம்பி நடவாதே என்று பிரிவிபிரிவு
இது எத்தனை சரியாச்சு இன்று பிரிவுபல

தன் கையே தனக்குதவி காக்கப்பியரு முனைவதை
நம்பு - இதில் சந்தேகம் கொள்ளாதே காக்கப்பியரு முயினாக்கையை
என்றும் சிபாய சொல்லாமலையு

நன்நம்பிக்கை முனை
நாட்டிக் கண்டவன்
தன்னம்பிக்கையால்
சரித்திரம் படைத்தான்.

கண்டு பிடிப்பிற்கு
காரணம் யாவும்
நம்பிக்கை என்பது
நவின்றிடும் உண்மை

செயற் கரும் செயல்கள்
செய்து முடித்து
வெற்றி பெற்றிட
நற்றுணை நம்பிக்கை.

பெற்றோரின் நம்பிக்கை
பிள்ளைகளின் வளர்ச்சி
பிள்ளைகளின் நம்பிக்கை
பெற்றோரின் அணைப்பு

கற்போரின் நம்பிக்கை
கல்வியிலே உயர்ச்சி
கடவுளிடம் நம்பிக்கை
பக்தியின் உணர்ச்சி

கணவனது நம்பிக்கை
இல்லறத்தில் மகிழ்ச்சி
மனைவியது நம்பிக்கை
மனவாளன் மாட்சி.

இல்லறம் நிலைப்பதுவோ

இருவரது நம்பிக்கை

நம்பிக்கை இல்லை எனின்

நாடேது - வீடேது

நம்பிக்கை என்னும்

நங்கூரம் நாட்டி

நானிலம் தன்னில்

நாம் பயணித்தால்

நடுக் கடல் தன்னில்

கடும் புயல் வீசினும்

திசை திரும்பாது

சென்றிடம் சேரும்

அச்சாணி இல்லாத தேர்

முச்சாணும் ஓடாது

வைத்தாலோ நம்பிக்கை

வாழ்க்கைத் தேர்

சென்றடையும்.

வாழ்க்கையில்

முன்னேற

வைத்து விடு

நம்பிக்கை என்றும்

வெற்றி என்றும்

உன்னதுவே.

எனவே மனிதா பலிதுப்பங்களி வழக்கால
 எழுந்து நடந்திடு கணக்பியகு குரைந்த
 சோம்பல் விரட்டு வீசுவதி வேற்காலி கணக்பியகு
 சுறுசுறுப் பூட்டு குப்பிலை - குப்பிளை
 தேம்புதல் என்பதைச் சுற்றுமால் கணக்பியகு
 செம்மையாய் துரத்து வழக்கால கணக்பியகு

சோகம் தொலைத்துத் தூபால் விரைவாக
 தாடியை மழித்து வீசுவதி விரைவாக
 நம்பிக்கை யோடு சூத்துமிழைய வாறு
 நடந்து முன்னேறு வீரியகு ஸ்பக குடியிருப்பு

பொறுமை காத்து குப்பியகு விடுக
 பெருமை பேணி வழக்கால விடுக
 உழைத்து நீயும் வழக்கு விடுக
 உயர்வினை அடைய கூப்பு விடுக
 உன்மீதே நம்பிக்கை கூப்பு விடுக
 உன்மையில் வைத்துவிடு வீரியக்குமை

நம்பிக்கை ஒன்றே விடுக
 நல்ல தோர் தோழன் விடுக
 தும்பிக்கையான் விடுக
 துணை மேற்கொண்டு விடுக
 நம்பிக்கை வைத்தால் விடுக
 நாடு உனதே. நம்பிக்கையால் கணக்பியகு

இல்லாததில் மக்களில் விடுக
 மனமாயியது நம்பிக்கை விடுக

எனக்குள் இருக்கும் என் முகம் தேடு

எனக்குள் இருக்கும்

என் முகம் தேடி

எங்கும் அலைந்தேன்

எதுவும் நடக்கலை

இருக்கும் இடம் விட்டு

இல்லாத இடம் தேடி

எனக்குள் இருக்கும்

என் முகம் தேடுகிறேன்.

தன்னை அறிந்திடத்

தரணியே துலங்கும்

என்று சொன்னார்

எப்போ ஒருவர்.

எனக்குள் இருப்பது

அறியா ஆத்மா

அறிந்திட விளங்குமாம்

அகிலத் துண்மை. .

புரிந்திட விழைந்தேன்

புத்தகம் படித்துமே

தெரிந்திட வில்லை
தேர்வது அறியேன்

கறந்த பால் கண்ணவில்
நெய் கலந்தாற் போல்
மறைந்து இருப்பதன்
மர்மம் என்ன?

செறிந்த அறிவும்
சேர்க்குமா அதனிடம்
பரந்து இருக்குமா?
பரவசம் ஊட்டுமா?

குனிந்து இருக்கையில்
குரல் ஒன்று கேட்டது
பணிந்து கேட்டேன்
பார் உனக்குள் என்றது

திகைத்தேன் நானும்
சினமும் தணிந்தது
சிந்தையில் நினைக்கவே
தெளிவும் பிறந்தது
விந்தையில் விந்தை
வியப்பும் அளித்தது
மனத்தை அடக்கினேன்
மகிழ்வும் துளிர்த்தது
சினத்தை வெறுத்திடச்
சிந்தை குளிர்ந்தது

எனக்குள் ஏதோ
எறும்பாய் ஊர்ந்திட
கனத்த இதயம்
கனிந்து இனித்தது

நினைக்க நினைக்க
நெஞ்சம் குளிர்ந்தது
நனைத்துச் சிலிரத்த
நல்லுணர்வு பொலிந்தது

வானத்தினில் பறக்கும்
வான் பறவை ஆனது

அனைத்தும் எனக்குள்
ஆடி அடங்கவே
ஆனந்தப் பரவசம்
அன்புதான் சாஸ்வதம் - என
விதைத்த விதையும்
விருட்சமாய் வளருது
கனத்த மனமும் - வாய்
புதைத்து ஒடுங்குது
நிம்மதி மனத்தில்
நிலை பெற்று விட்டது.

ஆசை அதிகம் வைத்து

ஆசை அதிகம் வைத்து
 ஆனந்தத்தை அடகு வைத்து
 பாசத்தைப் பணயம் வைத்து
 பணத்தினிலே மோகம் வைத்து

கண் மூடி வாழ்விழந்து
 புண்ணாகிப் போகாது

அளவோடு ஆசை கொண்டு
 அன்போடு வாழ்வதுவே
 ஆனந்தம் என்பதனை
 அறிந்து கொள்வது தெப்போது?

விளக் கொளியில்
 வீழ்ந் தழியும்
 விட்டில் பூச்சிகளாக
 வளரும் மனப் பசியால்
 பிசையும் பசையாகி

பேராசை யாலுழின்று
 நிராசை களைச் சந்தித்து
 போராடிப் போராடி வாழ்வை
 வீணாக்கல் நன்றாமோ?

மண்ணாசை - பொன்னாசை
பெண்ணாசை என்று சொல்லி
வாழ்வைத் தொலைத்தவர்கள்
பாடமதை அறியீரோ?

அசமுகியின் பேராசை - சூரன்
அழிவுக்கே காரணமாம்
சூர்ப்பனகை மோகவலை
சூழ்ச்சியது இராவணனின்
பெண்ணாசையைத் தூண்ட
பேரழிவே நேர்ந்த தன்றோ

மண்ணாசையில் மூழ்கி
மாண்டான். துரியோதனன்
அன்று தொட்டு இன்றுவரை
அரசியல் வாதிகள் எல்லாம்

பதவி என்னும் பேராசைப்
படுகுழியில் பம்பரமாய்
சுற்றிச் சுழன்றுடித்து நாட்டை
சூறாவளி ஆக்கி
தாம் உயர்ந்து வாழுகின்ற
தன் நலமே பெரிதென்று

இன்றுள்ள மக்கள் எல்லாம்
இனிதுயர வேண்டுமென்று

பேராசை உந்த உந்தப்

பெரு வெறிக்கு ஆளாகி

பொன்னான வாழ்நாளை

மண்ணாக்கல் கண்கூடு

போட்டி பொறாமை என்ற

பொல்லாத பேராசை

உள்ளமதில் உதிக்கையிலே

மெள்ள அதை முளையிலே

கிள்ளி விடல் நன்மை யன்றோ.

இன்றேல் இது வளர்ந்து

எத்தனையோ விரிசல் தந்து

குன்றி விட வைத்து விடும்

குடும்ப உறவுகளை

சின்னம் சிறு இதயம் அதில்

பென்னம் பெரும் ஆசை

எண்ணம் வளரவிட்டு

ஏமாற்றம் அடையாதீர்

கள்ளிப் பூவில்

மூல்லை மணத்தை

காண முயலாதீர்

கானல் நீரில்

தாகம் தீர்க்க

கடு வெளி ஓடாதீர்.

உள்ள வரையில்
உன்னால் முடியும்
என்று எண்ணின்
போராடு.

விரலுக்கு கேற்ற வீக்கம்
வேண்டும்
விலைவாசி உயர்வு
தெரியவும் வேண்டும்.

கடன் என்னும் கடலுக்குள்
கரை சேர முடியாவிடின்
கால் தனை வையாதே
கண்கெட்ட பிறகு
குரிய நமஸ்காரம் செய்ய
கனவிலும் எண்ணாதே

அளவான உணவு
அழகான ஆரோக்கியம்
அது போல்
அளவான ஆசை
நிலையான வாழ்வு

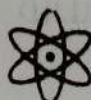
வாழவோ ஆசைதான்
மாளிகை ராணிபோல்
ஆண்டவன் காட்டிய பாதை

ஆண்டியின் பிள்ளைபோல்
எனவே

அளவுக்கு மீறி
ஆசையைப் பெருக்கி
அல்லலில் உழலாது

அளவோடு உழைத்து
மகிழ்வோடு வாழ்ந்து
அமைதியைப் பேணி
அன்போடு பழகி
ஆனந்தம் காண்போம்

அதிக ஆசை
அதிக நட்டம் இதை
அறிந்து நடந்தால்
இல்லையே கஷ்டம்.

இந்நாசிரியரைப் பற்றி...

யார் இவர்?

இலை மறைப்பில் நின்றும் கூவும் குயில் யார் இவர்?

கவிஞர் தமிழ்க் கவிதைக் கலவிகொண்டு காற்றலையில் வண்ணக் கோலம் போட்ட இயற்கவிச் சிப்பி யார் இவர்? தமிழுக்கும் உண்டு ஈர்ப்பு சக்தி என்று உலகம் உணர்ந்திட பேசும் தமிழால் வீசும் காற்றையும் வசப்படுத்திய மந்திரத் தமிழின் சூத்திரதாரி.

இவர் யாரென்று இனியும் சொன்னால் மின்மினிகளின் மாநாட்டில் சூரியனின் முகவரியை விரித்துரைக்கும் சிறுமதியாகும் அல்லவா?

கனேஷியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தில்... வெட்டவெளிக் காற்றலை கவியரங்கில் வாரம்தோறும் தமிழ் வார்க்கும் புதுப் பொதிகை தமிழ்நதி எங்கள் காற்றலை வாசிகளுக்குள் இவரைத் தெரியாதவர் தமிழின் சுவை அறியாதவர்.

உணர்வுகளின் உயிர் நடையே கவிதை என்று எவனோ ஒரு தமிழ் அறிஞன் சொன்னான்... வாசித்தேன்.

இந்தக் கவிஞரின் கவிதைகளை வாசித்தபோதுதான் அந்த அறிஞனின் வாசகத்தில் ஏந்தளவு உண்மை இருக்கிறது என்று பிரமித்தேன்.

இவரின் கவிதைகள் தமிழ் நடந்த சாலையில் புதிய தடங்கள்.

வாழ்க! தமிழின் சாமரமே!

அன்பன்
கலாராஜன்